

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ผู้วิจัย

อ.ดร.ดวงใจ ชนะสิทธิ์

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

กระทรวงศึกษาธิการ

ปีงบประมาณ 2555

สารบัญ

บทที่		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย	ก
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
	สารบัญตาราง	ฉ
	สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่		
1	บทนำ	1
	หลักการและเหตุผล	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
	คำถามการวิจัย	3
	กรอบแนวคิดของการวิจัย	3
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
	นิยามศัพท์	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
	การวิเคราะห์ทฤษฎีและการวิเคราะห์เนื้อหา	6
	ความหมายการวิเคราะห์ทฤษฎี	6
	ประเภทของการวิเคราะห์ทฤษฎี	7
	ดัชนีมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์ทฤษฎี	9
	ขั้นตอนการวิเคราะห์ทฤษฎี	10
	การวิเคราะห์เนื้อหา	17
	การสังเคราะห์งานวิจัย	24
	ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย	24
	พัฒนาการของการสังเคราะห์งานวิจัย	25
	ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย	27
	ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย	27
	ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	การอ่าน	32
	ความหมายของการอ่าน	32
	ความสำคัญและประโยชน์จากการอ่าน	33
	ประเภทของการอ่าน	37
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน	39
	องค์ประกอบของการอ่าน	39
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน	41
	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน	47
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยและด้านการอ่าน	51
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย	51
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	56
	รายชื่องานวิจัย ผู้วิจัย และหน่วยงาน ในการสังเคราะห์	69
3	วิธีการดำเนินการวิจัย	95
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	95
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	95
	แหล่งข้อมูลที่ศึกษา	96
	การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงาน	96
4	ผลการวิจัย	97
	การวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัย	98
	การสังเคราะห์งานวิจัย	118
	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่าน	122
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	125
	สรุปผลการวิจัย	125
	อภิปรายผล	130
	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	136
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	137
	บรรณานุกรม	139
	ประวัติผู้วิจัย	149

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามปีที่ตีพิมพ์	98
2	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของงานวิจัย	99
3	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของงานวิจัยเชิงทดลอง	100
4	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	100
5	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของงานวิจัยเชิงเปรียบเทียบ	101
6	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของงานวิจัยเชิงสาเหตุ	102
7	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของงานวิจัยเชิงบรรยาย	102
8	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของงานวิจัย	99
9	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามเนื้อเรื่องของการวิจัย	103
10	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามลักษณะการระบุประเด็นปัญหาฯ	103
11	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย	104
12	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสมมติฐานการวิจัย	105
13	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามการตอบใจทฤษฎีวิจัยตามสมมติฐาน	106
14	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรต้น/ตัวแปรอิสระ	106
15	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรตาม	107
16	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	108
17	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประชากรที่ใช้ในการวิจัย	109
18	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	109
19	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามวิธีการสุ่มตัวอย่าง	110
20	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	111
21	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	112
22	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	113
23	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา	113
24	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงบรรยาย	114
25	จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงอนุมาน	115
26	จำนวนความถี่จำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามปีที่ผลิตงานวิจัย	116
27	จำนวนความถี่จำแนกตามเนื้อหาเกี่ยวกับปีที่ผลิตงานวิจัย	118

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย	3
2	สภาพการอ่านที่เหมาะสมตามทฤษฎีของดอลแมน	44

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ผู้วิจัย : อาจารย์ ดร.ดวงใจ ชนะสิทธิ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบ โดยงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยของคณาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2553 ทั้งนี้การวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านตามกรอบประเด็นในการวิเคราะห์ 12 ประเด็น สังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 201 เล่ม สถิติที่ใช้ในการสังเคราะห์ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

ปีที่ได้รับการตีพิมพ์งานวิจัยด้านการอ่านมากที่สุดคือปี พ.ศ. 2552 ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง รองลงมาเป็นการผสมผสานงานวิจัยเชิงทดลองร่วมกับการวิจัยเชิงเปรียบเทียบและการวิจัยเชิงบรรยาย เมื่อพิจารณาประเภทของการวิจัยเชิงทดลองพบว่ารูปแบบของการวิจัยส่วนใหญ่ใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบกึ่งนำร่อง ส่วนการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์พบว่าใช้การวิเคราะห์เพียร์สันโพดักโมเมนต์ สำหรับการวิจัยเชิงเปรียบเทียบพบว่าส่วนใหญ่ใช้การเปรียบเทียบค่าที่ รองลงมาให้การเปรียบเทียบทั้ง 2 แบบคือค่าทีและค่าเอฟ สำหรับการวิจัยเชิงสาเหตุพบว่าส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ส่วนการวิจัยเชิงบรรยายพบว่าส่วนใหญ่งานวิจัยด้านการอ่านใช้การอธิบายความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านเนื้อเรื่องของการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่มีเนื้อหาในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่านมากที่สุด รองลงมาคือการพัฒนาทักษะการอ่านและปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน ทั้งนี้การระบุประเด็นปัญหาวิจัยพบว่าส่วนใหญ่มีการระบุประเด็นปัญหาวิจัยและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในด้านวัตถุประสงค์ของการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการ รองลงมาเป็นการศึกษาสภาพปัญหาด้านการอ่านและศึกษาพฤติกรรมการอ่าน โดยสมมติฐานการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่มีการตั้งสมมติฐานการวิจัยและตอบใจทฤษฎีวิจัยตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ด้านตัวแปรพบว่าตัวแปรต้นมีความเกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านมากที่สุด รองลงมาคือสถานภาพส่วนบุคคล การส่งเสริม/รักษาการอ่าน และทักษะการอ่าน ส่วนตัวแปรตามพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รองลงมาคือความสามารถด้านการอ่าน และความรู้ความเข้าใจด้านการอ่าน ด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 501 ขึ้นไป รองลงมาคือช่วง 31 – 100 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-30 รองลงมาช่วง 301-400 สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย รองลงมาคือการเลือกแบบเจาะจง และการสุ่มแบบแบ่งประเภทตามลำดับ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือแบบสอบถามและแบบทดสอบพร้อมกัน เมื่อพิจารณาตามการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือพบว่าส่วนใหญ่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้ง 4 ประเด็นคือ ความตรง

ความเที่ยง ความยากง่ายและอำนาจจำแนก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์พบว่าส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์เชิงบรรยายควบคู่ไปกับการวิเคราะห์เชิงอนุมาน เมื่อวิเคราะห์เชิงเนื้อหาส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์ความสอดคล้อง และเมื่อวิเคราะห์เชิงบรรยายพบว่าสถิติที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวิเคราะห์เชิงอนุมานพบว่าส่วนใหญ่ใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านพบว่าสามารถแบ่งองค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเป็น 5 ด้านคือ การส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน การพัฒนาทักษะการอ่าน ความสามารถในการอ่าน พฤติกรรมการอ่าน และปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 1) บรรจุการส่งเสริมและการพัฒนาการอ่านเป็นนโยบายของหน่วยงาน 2) ส่งเสริมให้คนไทยมีพฤติกรรมและนิสัยรักการอ่าน ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ปลูกฝังและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่าน 3) นำนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและความสามารถในการอ่านอย่างจริงจังในสถานศึกษา 4) พัฒนาระดับความสามารถในการอ่านของประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายให้อ่านออก เขียนได้ ผ่านกระบวนการปฏิรูปการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) ผู้ที่รับผิดชอบดูแลควรมีการนิเทศ กำกับ และติดตามการดำเนินงานในการส่งเสริมการอ่านอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีการรายงานต่อสาธารณชน และผู้บังคับบัญชาในระดับชั้นขึ้นไป 5) ระดมทรัพยากรและความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานส่งเสริมการอ่าน รวมไปถึงให้บริการเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ แก่ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ

Abstract

Title : Synthesis of Research on Reading

Author : Dr.Duangjai Chanasit

The purposes of this research were to find 1) quantitative analysis and research on the topic 2) synthesize knowledge about reading 3) the policy proposal or strategies to promote reading for people outside the system. The research is to synthesize the research of faculty and student from various departments during the year 2543-2553. The study based on the analysis of 12 issues. The population synthesis of this research were 201 case. The data were analyzed by using document analysis, frequency, percentage and content analysis.

The research findings revealed that :

The research was published in the year 2552 was the most active and the most of experimental research. The second experiment with a combination of research and comparative research and descriptive. When considering the type of experimental research showed that the pre-experimental design. The correlation research found that the Pearson product moment correlation coefficient for comparative research found that the comparison t-test and followed by comparison t-test, F-test. The research found that most of the multiple regression analysis, frequency, percentages, mean and standard deviation. The content research has found that most of the material in the promotion and development. Followed by the development of reading skills and the factors that affect the reading. The issues identified were consistent with the objectives of the research. The purpose of the study revealed that most of the promotion and development. The second study, reading and behavior problems reading. The Independent variable are related to the way most teaching and the second by personal status, promotion reading and skills. The dependent variable was the achievement followed by the ability to read and cognitive aspects of reading. The population. The population of this research is mainly in the range of 501 and above, followed by the 31-100 for the sample that most in the range 1-30, followed by the 301-400. Sampling method was simple random sampling method is mainly used, The second purposive sampling and stratified random sampling. Tools used in the study were that be majority of questionnaires and tests. Check the quality of the tools that validity, reliability, difficulty and discrimination.

Synthesis of knowledge about reading that is divided into five factors : promotion and development of reading, development of reading skills, ability to read, reading habits and factors affective the reading.

Feedback policy : 1) packaging, promotion and development of the policy of this agency. 2) Encourage people's behavior and habit learning to read and learning to cultivate a positive attitude towards reading and the value benefits of reading. 3) The research leading to innovations useful. 4) Develop the ability to read the audience to read and write. 5) The supervision and monitoring of the operations continued to promote reading. 6) mobilization of resources and cooperation of the parties.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กระทรวงศึกษาธิการ และสำเร็จได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจาก ดร.วิรุพท์ นิลโมจน์ นางสาวพนิดา กิจนะศิริ และความร่วมมือจาก ดร.อรพรรณ ตูจินดา ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปทุมวนาราม ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือเป็นอย่างดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ติรกานันท์ ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อเสนอแนะในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์สุพัตรา ไทวรภา อาจารย์นริสา ฦ นคร และอาจารย์สามาตร์ อุ่ทอง ที่ให้ความร่วมมือในการติดต่อและประสานงานตั้งแต่ต้นโครงการจนสิ้นสุดโครงการ จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

อาจารย์ ดร.ดวงใจ ชนะสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การอ่านเป็นทักษะที่เกิดจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อม และความพร้อมของแต่ละบุคคล สามารถฝึกจนเป็นนิสัยตั้งแต่แรกเกิดโดยเฉพาะช่วง 1-6 ขวบ การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญาของแต่ละบุคคล ช่วยให้เกิดกระบวนการคิด เกิดจินตนาการ เกิดองค์ความรู้และแนวคิดใหม่ๆ จากอดีตจนถึงปัจจุบันการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ทักษะการฟังและการอ่านเป็นทักษะภาษาส่วนรับเข้า ส่วนทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะส่วนแสดงออกในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็ตาม ทักษะการแสดงออกที่สำคัญที่สุดคือทักษะการพูด แต่ทักษะที่จะส่งเสริมให้คนเรามีความสามารถในการพูดที่ดีได้นั้นก็คือการอ่าน ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญเป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จทั้งปวง การอ่านช่วยให้เราได้คำตอบจากปัญหาที่ต้องการแก้ไขหรือปัญหาที่ค้างคาใจไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม จึงทำให้เป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาต่างๆ รอบด้านได้ด้วยตนเอง และจากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า การอ่านหนังสือของคนไทยในปี พ.ศ.2551 คนไทยอายุตั้งแต่ 6 ขวบขึ้นไปอ่านหนังสือที่ไม่ใช่หนังสือเรียนหรือหนังสือเพื่องานร้อยละ 66.30 ขณะที่ปี พ.ศ. 2548 อ่านร้อยละ 69.10 และปี พ.ศ.2546 อ่านร้อยละ 61.20 นอกจากนี้ยังพบว่าเพศชายอ่านหนังสือมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อยคือ เพศชายอ่านร้อยละ 67.50 และเพศหญิงอ่านร้อยละ 65.10 และในกลุ่มเด็กเล็กที่อาศัยอยู่กรุงเทพมหานคร อ่านหนังสือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.30 และเด็กภาคอีสานอ่านหนังสือน้อยที่สุดร้อยละ 31.30 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) นอกจากนี้ยังพบว่าเมื่อศึกษานโยบายในการส่งเสริมการอ่านของไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศสิ่งที่น่าสนใจคือทุกประเทศยกเว้นประเทศไทยเพียงประเทศเดียวที่มีสถิติการอ่านหนังสือที่ต่ำมากจนน่าตกใจ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายในการอ่าน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนคนในชาติเพื่อเติมเต็มการศึกษาตลอดชีวิต ในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง โดยเน้นเป้าหมายในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย การอ่าน การแสวงหาความรู้ สำหรับคนไทยทุกคนทั้งที่อยู่ในระบบการศึกษา และนอกระบบ รวมทั้งผู้ที่พ้นวัยเรียนให้มีโอกาสในการเข้าถึงความรู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง รักการอ่าน แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง และต่อยอดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ อย่างไร้ขีดจำกัด จากสื่อและวิธีการที่หลากหลายในยุคโลกาภิวัตน์ โดยกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดไว้ว่าภายในระยะเวลา 10 ปี (พ.ศ.2552 – 2561) คนไทยใช้เวลาอ่านหนังสือนอกเวลาเรียนนอกเวลาทำงานมากขึ้น เฉลี่ยอย่างน้อยวันละ 60 นาที

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ หรือแม้แต่กรุงเทพมหานครที่เห็นความสำคัญของการอ่าน โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครที่ได้จัดให้มีโครงการรณรงค์ให้กรุงเทพฯ เป็นมหานครแห่งการอ่านของโลกในปี 2013 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะกระตุ้นบรรยากาศการอ่านและการเขียนของประเทศไทยให้คึกคัก ถึงขนาดลงลึกจนกลายเป็นวัฒนธรรม

โครงการนี้มีแนวทางการทำงานหลักอยู่ 3 ประการคือ 1) จุดประกาย กระตุ้นให้เกิดการตื่นรู้ร่วมกันในระดับสังคมว่าการอ่านเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องสำคัญและเป็นเครื่องมือที่ในการสร้างคน เมื่อจุดประกายการตื่นรู้ร่วมกันได้สำเร็จก็ถือว่าเดินมาถูกทาง 2) ขยายพื้นที่ช่วยกันรณรงค์เปิดพื้นที่ให้คนไทยทั้งประเทศมีช่องทางศึกษาหาความรู้ทั้งแบบที่เป็นทางการและตามอัธยาศัย เช่น ตามห้องสมุด ร้านหนังสือ ป้ายรถเมล์ ในโทรทัศน์ หรือใน Social Network ต่างๆ ให้มากที่สุด เหมือนเรามีเมล็ดพันธุ์ที่จะกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศการรักการอ่านกระจายอยู่ทั่วไปหมด 3) ส่งเสริมให้เด่นตึจนเป็นวัฒนธรรม วันหนึ่งคงจะเห็นคนไทยยื่นรอรถเมล์แล้วถือกระเป๋าถือหนึ่งถือหนังสือ หรือถ้านั่งคุยกันอยู่ในสวนสาธารณะ ในกระเป๋าอาจมีหนังสือส่วนตัวสัก 2-3 เล่ม เมื่อใดที่ทำให้การอ่านกลายเป็นวัฒนธรรมและเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเช่นนี้ กรุงเทพฯ จะเป็นมหานครแห่งการอ่านของโลก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในช่วงปี พ.ศ. 2543 - 2553 พบว่ามีการวิจัยจำนวน 201 เรื่องที่ศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการอ่าน พฤติกรรมการอ่าน ความต้องการในการอ่าน แรงจูงใจในการอ่าน หรือการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน โดยงานวิจัยส่วนใหญ่จะศึกษาถึงตัวแปรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเปรียบเทียบ ศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อการอ่าน ศึกษาความสัมพันธ์ของการอ่าน และใช้ระเบียบวิธีการวิจัยที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยเชิงทดลอง วิจัยเชิงพรรณนา หรือการวิจัยในรูปแบบอื่นๆ แต่องค์ความรู้ดั้งที่กล่าวมาข้างต้นยังขาดการรวบรวมและสังเคราะห์ให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ทำให้ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษามีลักษณะที่กระจัดกระจาย ขาดการผสมผสานกันอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตามจะพบว่ามีการวิจัยหลายท่านได้พยายามพัฒนาเทคนิคการสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยการใช้เทคนิคทางสถิติเข้ามาช่วยเพื่อเพิ่มความเป็นระบบและมีความชัดเจนในการลงข้อมูลสรุปเป็นความรู้ที่ถูกต้องและเชื่อถือได้สูง จึงทำให้เกิดวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยหลายแบบ วิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta Analysis) เป็นอีกวิธีหนึ่งที่มีชื่อเสียงมากในการสังเคราะห์งานวิจัยในปัจจุบัน โดยมี Glass เป็นผู้ริเริ่มนำวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยที่อาศัยการวิเคราะห์ทางสถิติในการหาข้อสรุปของงานวิจัยอย่างมีระบบมากขึ้น (อุทุมพร จามรมาน, 2531:1) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เพื่อเป็นการวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และเป็นการสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านเพื่อนำผลที่ได้เสนอสำนักงาน กศน. เพื่อการกำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัย

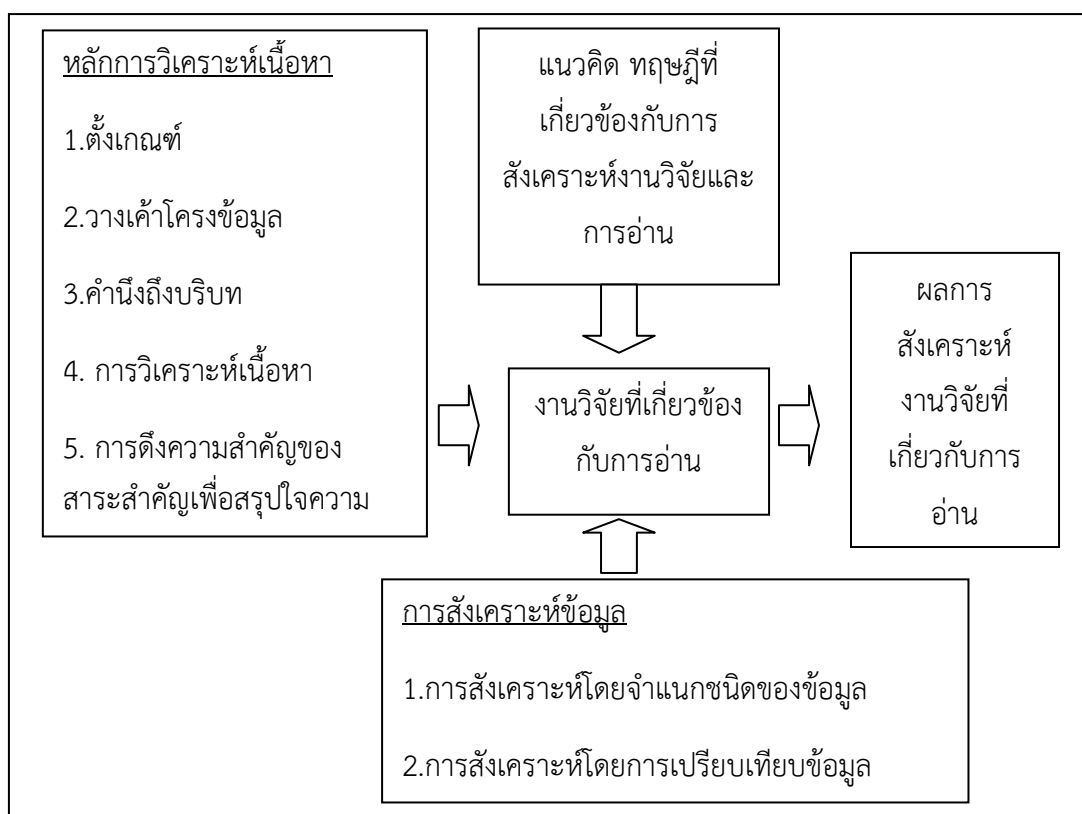
1. วิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน
2. สังเคราะห์องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการอ่าน
3. จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบโรงเรียน

คำถามการวิจัย

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านส่วนใหญ่เป็นองค์ความรู้ที่มุ่งไปในทิศทางใด
3. แนวทางในการนำเสนอเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการอ่านสำหรับการศึกษานอกระบบเป็นอย่างไร

กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของแผนงานวิจัยดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของแผนงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ ของคณาจารย์และระดับบัณฑิตทั้งของภาครัฐและเอกชน ที่ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 – 2553 จำนวน 201 เรื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. ได้องค์ความรู้ใหม่จากผลการวิจัยในการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการอ่าน เพื่อเป็นสารสนเทศในการพัฒนาการอ่านในระดับนโยบายของหน่วยงานต่าง ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกตามประเด็นหัวข้อดังนี้

1. การวิเคราะห์ห่อภิมาณและการวิเคราะห์เนื้อหา
 - 1.1 ความหมายการวิเคราะห์ห่อภิมาณ
 - 1.2 ประเภทของการวิเคราะห์ห่อภิมาณ
 - 1.3 ดัชนีมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณ
 - 1.4 ขั้นตอนการวิเคราะห์ห่อภิมาณ
 - 1.5 การวิเคราะห์เนื้อหา
2. การสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.2 พัฒนาการของการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.3 ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.4 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 2.5 ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย
3. การอ่าน
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 ความสำคัญและประโยชน์จากการอ่าน
 - 3.3 ประเภทการอ่าน
 - 3.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 3.5 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 3.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน
 - 3.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยและด้านการอ่าน
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. การวิเคราะห์ห่อภิมาณ

1.1 ความหมายการวิเคราะห์ห่อภิมาณ

มีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการวิเคราะห์ห่อภิมาณไว้อย่างหลากหลายดังนี้

รัชดาวรรณ คำปลิว (2552: 13) ให้ความหมายของคำว่าวิเคราะห์ห่อภิมาณหมายถึงวิธีการที่นำผลการวิจัยหลายๆ เรื่องซึ่งศึกษาเรื่องเดียวกันมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความกว้างขวางและลุ่มลึกกว่าผลงานวิจัยแต่ละเรื่อง

บุศยรินทร์ อาณาเขต (2551: 44) ให้ความหมายของการวิเคราะห์ห่อภิมาณว่า เป็นการนำงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกันมาสังเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อให้ได้ข้อสรุปของงานวิจัย

คัมภีรพจน์ สายเพชร (2551: 70) ให้ความหมายของการวิเคราะห์ห่อภิมาณหมายถึงการรวบรวมงานวิจัยที่มีปัญหาหรือกลุ่มตัวแปรเดียวกัน ที่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองหรือเชิงสหสัมพันธ์ แล้วนำมาศึกษาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติในการประเมินค่าดัชนีมาตรฐาน ซึ่งหมายถึงค่าดัชนีขนาดอิทธิพลเพื่อหาขนาดอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม และดัชนีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งผลสรุปที่ได้นั้นมีความถูกต้องและเชื่อถือได้หลักการวิเคราะห์ห่อภิมาณ

จารุพร สาธินีย์ (2551: 26) การวิเคราะห์ห่อภิมาณ หมายถึง การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณวิธีหนึ่งในการวิเคราะห์ผลงานวิจัยหลายๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกันโดยใช้วิธีการทางสถิติ ทำให้ได้มาซึ่งความรู้ หรือข้อสรุปในภาพรวมของปัญหานั้นๆ ที่มีความกว้างขวาง ลุ่มลึกมากกว่าที่ได้จากผลงานวิจัยแต่ละเรื่อง

สุพรรณษา หลังประเสริฐ (2550: 34) ให้ความหมายของคำว่าวิเคราะห์ห่อภิมาณหมายถึงการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณแบบหนึ่งที่นักวิจัยนำงานวิจัยซึ่งศึกษาปัญหาเดียวกันมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อสังเคราะห์ให้ข้อสรุปที่มีความกว้างขวางลุ่มลึกกว่าผลงานวิจัยแต่ละเรื่อง ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณคือ ดัชนีมาตรฐานได้แก่ดัชนีขนาดอิทธิพลและดัชนีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย หน่วยการวิเคราะห์คืองานวิจัยหรือการทดสอบสมมุติฐาน จุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์ แยกได้เป็น 2 ประการ ประการแรกคือการสังเคราะห์ให้ข้อมูลสรุปเกี่ยวกับดัชนีมาตรฐาน ประการที่สองคือ การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรปรับกับดัชนีมาตรฐาน

ปิยะฉัตร ฉ่ำชื่น (2547: 32) การวิเคราะห์ห่อภิมาณหมายถึง ลักษณะหนึ่งของการวิจัยเชิงปริมาณ ในการสังเคราะห์งานวิจัยหลายๆเรื่องที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกัน โดยใช้วิธีการทางสถิติ ทำให้ได้มาซึ่งข้อความรู้ หรือข้อสรุปในภาพรวมของปัญหานั้น ๆ ที่มีความกว้างขวาง ลุ่มลึกมากกว่าที่ได้จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542: 44) ให้ความหมายของการวิเคราะห์อภิมานว่าการวิเคราะห์อภิมานหมายถึง การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณแบบหนึ่งที่นักวิจัยนำงานวิจัยซึ่งศึกษาปัญหาเดียวกันมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อสังเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปที่มีความกว้างขวาง ลุ่มลึกกว่าผลงานวิจัยแต่ละเรื่อง

สำราญ มีแจ้ง (2542: 24) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการวิเคราะห์อภิมานว่าเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยหลายๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกัน โดยวิธีการทางสถิติทำการสังเคราะห์ซึ่งงานวิจัยแต่ละเรื่องจะถูกแปลงให้เป็นหน่วยมาตรฐานเดียวกัน

ดังนั้นสรุปได้ว่าการวิเคราะห์อภิมานหมายถึง การนำงานวิจัยที่ศึกษาในทิศทางเดียวกันมาสังเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปจากงานวิจัยอย่างลุ่มลึก

1.2 ประเภทของการวิเคราะห์อภิมาน

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542: 74) ได้กล่าวว่า วิธีวิทยาการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์อภิมานในปัจจุบันมีรูปแบบแตกต่างกัน 6 วิธี มีหลักการวิเคราะห์เหมือนกัน ต่างกันแต่วิธีการวิเคราะห์และการทำการวิเคราะห์อภิมานตามแนวของนักวิจัยทั้ง 6 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีกระบวนการดำเนินงานทุกขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการกำหนดปัญหาวิจัย ขั้นรายงานการศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ขั้นเสาะค้นและรวบรวมงานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์ ขั้นการสร้างเครื่องมือและการบันทึกข้อมูล ตลอดจนการแปลความหมายและการเสนอผลการวิเคราะห์เป็นแบบเดียวกัน แต่วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลมีลักษณะแตกต่างกันเนื่องจากวิธีการ 6 วิธีมีส่วนแตกต่างกัน แต่ละวิธีมีความเหมาะสมกับการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีลักษณะต่างกัน และให้ผลวิเคราะห์ต่างกันด้วย ดังนี้

1) การวิเคราะห์อภิมานตามวิธีของ Rosenthal กระบวนการวิเคราะห์มีวิธีการแยกย่อยออกตามประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย รวม 8 แบบ การแบ่งประเภทนี้ได้จากมิติในการสังเคราะห์ 3 มิติ มิติละสองกลุ่มคือ มิติแรกได้แก่การเปรียบเทียบกับการหาผลรวม มิติที่สอง ได้แก่การประมาณค่าขนาดอิทธิพลกับการใช้ระดับนัยสำคัญ หรือความน่าจะเป็นของสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน ส่วนมิติที่สามได้แก่ การสังเคราะห์งานวิจัย 2 เรื่องกับการสังเคราะห์งานวิจัย มากกว่าสองเรื่อง รวมเป็น $2 \times 2 \times 2 = 8$ แบบ แต่ละแบบมีสถิติวิเคราะห์ต่างกัน ลักษณะที่แตกต่างจากการวิเคราะห์อภิมานวิธีอื่น คือ การนำค่าระดับนัยสำคัญมาใช้ในการสังเคราะห์ และการคำนวณค่าขนาดอิทธิพลสองแบบ แบบแรกคำนวณจากค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างและค่าสถิติในการทดสอบสมมุติฐาน และแบบที่สองคำนวณจากค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างและระดับนัยสำคัญ การประมาณค่าขนาดอิทธิพลใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเป็นตัวหาร สำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยสหสัมพันธ์นั้นต้องมีการเปลี่ยนค่าสหสัมพันธ์ให้เป็นคะแนนฟิชเชอร์.ส์ ซี (Fisher's Z) ก่อนที่จะสังเคราะห์ วิธีการสังเคราะห์ใช้การจัดกลุ่มงานวิจัยตามตัวแปรปรับ และเมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าในแต่ละกลุ่มมีความแปรปรวนน้อย จึงสังเคราะห์ขนาดอิทธิพลหรือสหสัมพันธ์ได้

2) การวิเคราะห์อภิมานตามวิธีของกลาส (Glass) เป็นการที่จะพยายามสังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลองรวมกับงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ด้วย โดยมีสูตรให้คำนวณค่าขนาดอิทธิพลจากค่า

สหสัมพันธ์ได้ การคำนวณค่าขนาดอิทธิพลวิธีนี้ต่างจากวิธีอื่นตรงที่ใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมในการคำนวณ จุดเด่นคือการใช้สูตรในการประมาณค่าขนาดอิทธิพลจากงานวิจัยที่มีรูปแบบการทดลองแตกต่างกันทุกแผนแบบการวิจัย และมีสูตรในการปรับเปลี่ยนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอื่น ๆ มาเป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สูตรการประมาณค่าดัชนีมาตรฐานทั้งสองแบบดังกล่าวนี้มีทั้งสูตรการประมาณค่าสถิติโดยตรง และสูตรการประมาณค่าจากผลการทดสอบสมมุติฐานทางสถิติ สำหรับการวิเคราะห์เพื่ออธิบายความแปรปรวนในดัชนีมาตรฐานนั้นให้ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยและการวิเคราะห์ความแปรปรวนในดัชนีมาตรฐานนั้นให้ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยและการวิเคราะห์ความแปรปรวน รวมทั้งสถิติวิเคราะห์ขั้นสูงอื่น ๆ โดยมีดัชนีมาตรฐานเป็นตัวแปรตาม และตัวแปรปรับเป็นตัวแปรต้น

3) การวิเคราะห์หือภิมานตามวิธีของ Hunter ให้ความสำคัญการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มากกว่าการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลอง การคำนวณเพื่อประมาณค่าขนาดอิทธิพลใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ก่อนที่สังเคราะห์ค่าดัชนีมาตรฐานทั้งดัชนีขนาดอิทธิพลและดัชนีสหสัมพันธ์ ต้องมีการปรับแก้ความคลาดเคลื่อนในการวัดความคลาดเคลื่อน เนื่องจากความจำกัดของพิสัยและความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการสุ่มตัวอย่างก่อน เมื่อปรับแก้แล้วจึงตรวจสอบความแปรปรวนจึงจะสามารถสังเคราะห์ดัชนีมาตรฐานได้ ถ้ายังมีความแปรปรวนอยู่ในระบบ จะต้องแยกกลุ่มงานวิจัยออกเป็นกลุ่มย่อยโดยใช้ตัวแปรปรับเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม แล้วดำเนินการวิเคราะห์แต่ละกลุ่มตามขั้นตอนทั้งหมด จนกว่าจะสังเคราะห์ผลการวิจัยได้ วิธีการนี้ใช้กับการวิจัยเพื่อสรุปนัยทั่วไปของความตรงได้เป็นอย่างดี ข้อดีตรงที่สามารถสังเคราะห์งานวิจัยเพียงสามถึงสี่เรื่องได้

4) การวิเคราะห์หือภิมานตามวิธีของ Hedges ให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของดัชนีมาตรฐานโดยเฉพาะขนาดอิทธิพลเป็นอย่างมาก การคำนวณค่าขนาดอิทธิพลใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมตามแนวคิดของ Cohen และมีการปรับแก้ให้ได้ค่าประมาณไม่คลาดเคลื่อน สำหรับคำนวณค่าขนาดอิทธิพลตามวิธีของ Glass และวิธีของ Hunter Hedges และ Olkin ได้เสนอสูตรการคำนวณค่าเฉลี่ยโดยการถ่วงน้ำหนัก และเสนอว่าแจกแจงค่าขนาดอิทธิพลเป็นการแจกแจงแบบไคสแควร์ รวมทั้งให้ค่าสถิติ Q ในการทดสอบว่าพารามิเตอร์ขนาดอิทธิพลมีขนาดกันสำหรับทุกกลุ่มประชากร ก่อนที่ทำการสังเคราะห์

5) การวิเคราะห์หือภิมานตามวิธีของ Slavin ให้ความสำคัญในการคัดเลือกงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ เพราะเชื่อว่างานวิจัยที่มีคุณภาพต้องมาจากงานวิจัยที่มีคุณภาพมาสังเคราะห์ วิธีการของ Slavin มีข้อจำกัดในการปฏิบัติจริง เพราะงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มีจำนวนไม่มาก เมื่อคัดเลือกเฉพาะงานที่มีคุณภาพดีทำให้ขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์หือภิมานมีจำนวนน้อยลงไปอีก การสรุปอ้างอิงการวิจัยจึงมีข้อจำกัด

6) การวิเคราะห์หือภิมานตามวิธีของ Mullen เป็นวิธีการที่ได้รับการพัฒนาล่าสุด วิธีการนี้ใช้การประมาณค่าขนาดอิทธิพลตามแนวคิดของ Cohen และใช้การประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่าง

ตัวแปรโดยใช้คะแนนฟิชเชอร์ ซี (Fisher's Z) ในการวิเคราะห์การประมาณค่าเฉลี่ยของดัชนีมาตรฐานใช้ การหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก จุดเด่นของวิธีการนี้คือ การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณโดยตรง โปรแกรมสามารถทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของดัชนีมาตรฐาน และตรวจสอบว่าตัวแปรปรับตัวใดสามารถอธิบายความแปรปรวนในดัชนีมาตรฐานได้

จากประเภทของการวิเคราะห์ห่อภิมาณที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการวิเคราะห์ห่อภิมาณมี หลากหลายประเภท ขึ้นอยู่กับลักษณะและสูตรในการคำนวณค่าขนาดอิทธิพล ซึ่งแต่ละประเภทมีการ คำนวณที่แตกต่างกัน

1.3 ดัชนีมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณ

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542 : 17) ได้กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์ เชิงปริมาณ ให้มีระบบและมีความเป็นปรนัยมากขึ้น โดยการสร้างดัชนีมาตรฐานจากผลการวิจัยแต่ละ เรื่อง หรือการนำค่าสถิติที่มีใช้อยู่แล้วมาใช้เป็นดัชนีมาตรฐานบอกค่าผลการวิจัยแต่ละเรื่อง เนื่องจาก ผลการวิจัยที่สำคัญคือขนาดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังนั้นดัชนีมาตรฐานที่สร้างขึ้นจึงมุ่งบอก ค่าขนาดความสัมพันธ์ดังกล่าว ดัชนีมาตรฐานที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณมีอยู่ 2 แบบ แบบแรก คือ ค่าความน่าจะเป็น และแบบที่สอง คือค่าความสถิติบอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือ ดัชนีบอกความสำคัญของอิทธิพล

สำหรับดัชนีความสำคัญของอิทธิพลนี้เป็นค่าสถิติที่ถูกสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อบอกขนาด ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปัญหาวิจัยที่นักวิจัยนำมาสังเคราะห์ ดัชนีมาตรฐานมีแตกต่างหลายชนิด Hedges สรุปว่า ดัชนีความสำคัญของอิทธิพลเป็นดัชนีค่าสถิติที่มีใช้กันอยู่แล้ว มีอยู่ 6 ชนิด ดังนี้

- 1) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เป็นค่าสถิติที่ถูกนำมาใช้เป็น ดัชนีมาตรฐานในการสังเคราะห์งานวิจัยสหสัมพันธ์ ค่าสถิตินี้พัฒนาโดย Pearson, K. เมื่อ ค.ศ.1904
- 2) คะแนนผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย เป็นดัชนีสำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลอง ดัชนีมีค่าเท่ากับผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พัฒนาโดย Cochran (1969) ดัชนี มาตรฐานชนิดนี้ขาดคุณสมบัติความเป็นคะแนนมาตรฐาน เพราะค่าดัชนีเป็นฟังก์ชันของมาตรวัดตัวแปร และมีค่าแตกต่างกันตามค่าของตัวแปรตามในการวิจัยในช่วงเวลาต่อมาไม่เป็นที่นิยมใช้
- 3) ขนาดอิทธิพล (Effect size) เป็นค่าสถิติที่ถูกนำมาใช้เป็นดัชนีมาตรฐานสำหรับการ สังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลอง ค่าสถิตินี้พัฒนาโดย J.Cohen เมื่อ ค.ศ.1969 ดัชนีตัวนี้เป็น การนำค่าดัชนี ชนิดที่สองมาทำให้เป็นคะแนนมาตรฐานโดยการหารด้วยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 4) อัตราส่วนระหว่างค่าสถิติกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมพัฒนาโดย Mantal และ Hanenzel เมื่อ ค.ศ.1959 ดัชนีชนิดนี้ใช้การเปรียบเทียบค่าสถิติของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการ หาร เช่น ถ้าใช้ค่าเฉลี่ยจะบอกความสำคัญของอิทธิพลโดยการเปรียบเทียบว่าค่าเฉลี่ยทดลองมีค่าสูงเป็นกี่ เท่าของกลุ่มควบคุม

5) ผลต่างของสัดส่วนในกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พัฒนาโดย Devine และ Cook เมื่อ ค.ศ.1983 ดัชนีชนิดนี้ไม่สนใจค่าสถิติ แต่ให้ความสำคัญกับความถี่ในแต่ละกลุ่ม เหมาะสำหรับงานวิจัยที่มีระดับการวัดตัวแปรระดับนามบัญญัติ หรือระดับเรียงอันดับ

6) ผลต่างระหว่างความถี่ที่คาดหวังกับความถี่ที่สังเกตได้ พัฒนาโดย Yusuf, Peto, Lewis, Colins และ Sleight ดัชนีชนิดนี้ใช้หลักการคล้ายกับการคำนวณค่าไคสแควร์ จุดประสงค์ของการบอกความสำคัญของอิทธิพลอยู่ที่ความถี่ เหมาะสำหรับงานวิจัยที่มีระดับการวัดของตัวแปรเป็นระดับนามบัญญัติ หรือระดับเรียงอันดับ

1.4 ขั้นตอนการวิเคราะห์ห่อภิมาณ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการวิเคราะห์ห่อภิมาณไว้ดังนี้

แจ๊คสัน (Jackson 1980 อ้างในคัมภีรพจน์ สายเพชร 2551:78) ได้แบ่งขั้นตอนในการวิเคราะห์ห่อภิมาณดังนี้

1) การเลือกคำถามถามวิจัยหรือสมมุติฐาน ได้แก่ การตั้งเป้าหมายในการวิจัยหรือการตั้งสมมุติฐานในการวิจัยที่คาดว่าจะได้คำตอบจากการทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณ วิธีการเลือกคำถามหรือตั้งคำถามหรือตั้งสมมุติฐานอาจทำได้จากการศึกษาแหล่งความรู้ 4 แห่งสำคัญ คือ

1.1 อาศัยข้อความรู้จากทฤษฎีของหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกับการตั้งคำถามหรือสมมุติฐานสำหรับงานวิจัยทั่วไปที่เรียกว่า การปฐมวิเคราะห์ (Primary Analysis) และการทุติยวิเคราะห์ (Secondary Analysis) ที่นิยมทำกันทั่วไป

1.2 อาศัยคำถามหรือสมมุติฐานเดิมของงานที่จะนำมาทำวิเคราะห์ห่อภิมาณดังนั้นคำถามหรือสมมุติฐานจึงอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกับงานวิจัยที่ได้ทำมาแล้วก็ได้

1.3 อาศัยชื่อเรื่องของงานวิจัยเดิมเพื่อจะนำมาวิเคราะห์เป็นแนวทางในการตั้งคำถามหรือสมมุติฐานในการวิจัยต่อไป

1.4 อาศัยความนึกคิดวิจารณ์ญาณของผู้ทำการวิจัยเองที่ได้จากการศึกษาตัวอย่างงานวิจัยแบบปฐมวิเคราะห์จำนวนหนึ่ง

2) การสุ่มตัวอย่างงานวิจัย (Sampling) ในขั้นนี้ผู้รู้ในการทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณมีความเห็นแตกต่างกัน บางท่านเห็นว่า งานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์นั้นควรจะผ่านการคัดเลือกว่าเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพดี และการออกแบบงานวิจัยที่ถูกต้อง แต่บางท่านก็ไม่เห็นด้วย เพราะเชื่อว่างานวิจัยโดยมากมีข้อบกพร่องในการดำเนินการวิจัยทั้งนั้น การที่จะคัดเลือกแต่งงานวิจัยที่ดีมาเท่านั้นจะทำให้งานวิจัยที่จะนำมาศึกษามีจำนวนน้อยเกินไป ดังนั้นควรนำเอางานวิจัยแบบปฐมวิเคราะห์หรือแบบทุติยวิเคราะห์มาจำนวนทั้งหมดเท่าที่หาได้มาทำการวิเคราะห์ เว้นแต่จะมีหลักฐานที่เชื่อได้ว่าผลวิจัยนั้นมีอคติอย่างแน่ชัดก็ไม่ควรนำมาศึกษาและแหล่งของงานวิจัยที่จะนำมาทำการศึกษาขั้นนี้ผู้วิจัยควรจะได้ระบุไว้ด้วยว่าหา

ได้อย่างไรและจากแหล่งใด เพื่อจะได้ให้ผู้ทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณในภายหลังทราบได้เมื่อต้องการที่จะขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างออกไปให้มากยิ่งขึ้น

3) การแทนค่าลักษณะบางอย่างของงานวิจัย งานขั้นนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในลักษณะละเอียดยิ่งขึ้นกว่าขั้นที่ 2 กล่าวคือ เป็นขั้นที่ทำการแทนค่าลักษณะบางอย่างของงานวิจัยที่นำมาเพื่อการวิเคราะห์ในมิติต่างๆ ที่ต้องการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการศึกษาในแต่ละครั้ง ในขั้นนี้อาจทำได้โดยการใช้รหัสที่คิดขึ้นแทนลักษณะต่างๆ เหล่านั้น ผู้วิจัยควรออกแบบสำรวจเพื่อบันทึกค่าต่างๆ เหล่านี้ไว้ในขณะที่เก็บข้อมูลจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง ส่วนการที่จะบันทึกข้อมูลใดบ้างนั้นแล้วแต่ลักษณะของการวิเคราะห์ห่อภิมาณแต่ละอย่างที่จะทำการศึกษา

4) การวิเคราะห์ผลการวิจัยจากปฐมวิเคราะห์หรือผลการวิจัยต่างๆ ที่นำมาทำการศึกษา เป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร การวิเคราะห์อาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ Glass ได้นำมาใช้กับการวิจัยแบบการวิเคราะห์ห่อภิมาณโดยเฉพาะนั้น ได้แก่ วิธีที่มีลักษณะดังนี้

4.1 เน้นที่ขนาดของอิทธิพลของการวิจัยแต่ละเรื่องที่น่ามาศึกษาว่ามีมากน้อยเพียงใดมากกว่าความมีนัยสำคัญทางสถิติของการวิจัย

4.2 การคำนวณขนาดของอิทธิพลมิได้หลายวิธีแล้วแต่ลักษณะของการวิจัยและรูปแบบการวิจัยของงานวิจัยแต่ละชนิด เช่น ในกรณีของการวิจัยเชิงทดลองขนาดของอิทธิพลคือ ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หากด้วยคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐานภายในกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นของกลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุมก็ได้

4.3 ยอมรับความคลาดเคลื่อนของขนาดอิทธิพล จึงต้องมีการคำนวณหาขนาดความแปรปรวนขนาดของอิทธิพล ในการวิเคราะห์ผลการวิจัยแบบการวิเคราะห์ห่อภิมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่างๆ โดยอาศัยความรู้และความหมายจากค่าขนาดของอิทธิพลของงานวิจัยแต่ละเรื่อง ซึ่งงานวิจัยแต่ละแบบมีวิธีการคำนวณหาที่แตกต่างกัน แล้วจึงนำขนาดของอิทธิพลมาหาค่าเฉลี่ยในภายหลัง พร้อมกับหาค่าความแปรปรวนของขนาดอิทธิพลด้วยเพื่อการอธิบายผลการวิจัย

5) การอธิบายผลการวิเคราะห์ เป็นการตีความหมายของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลจากการคำนวณซึ่งขนาดเดียวกันอาจมีความหมายแตกต่างกันได้แล้วแต่ที่มาของค่าเฉลี่ยดังกล่าว

6) การรายงานผลการวิจัย ควรทำการบรรยายเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง การวัดผล หรือการทดสอบ การวิเคราะห์และข้อค้นพบ ในกรณีที่มีรายงานการวิจัยโดยบกพร่องหรือน่าสังเกต ผู้วิจัยควรระบอรายละเอียดต่างๆ ไว้ให้ผู้อ่านทราบด้วย ทั้งนี้เพื่อจุดประสงค์ 2 อย่างคือ

6.1 เพื่อให้ผู้อ่านรายงานวิจัยพิจารณาได้ว่า ผลการวิจัยมีความครอบคลุมและเป็นตัวแทนสิ่งที่ทำการวิจัยมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้ทำให้เกิดความรู้สีกว่ารายงานการวิจัยนั้นน่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด และมีความตรงมากน้อยเพียงใด เป็นต้น

6.2 เพื่อให้ผู้ที่จำทำการอภิเคราะห์เรื่องเดียวกัน หรือเรื่องในทำนองเดียวกัน ได้ทราบว่ามีผู้ใดได้ทำการศึกษางานวิจัยได้แล้วบ้าง จะได้ขยายขอบเขตการอภิमान วิเคราะห์ออกไปได้สะดวกยิ่งขึ้น ไม่ต้องมาทำการวิจัยซ้ำซ้อนกันอีก

ขั้นตอนข้างต้นสอดคล้องกับบงลักษณะ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวาณิช (2542: 303-310) ที่ได้เสนอวิธีการวิเคราะห์อภิमानไว้ดังนี้

1) การกำหนดปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย ในการวิเคราะห์อภิमानมีปัญหาหลัก 3 ข้อ เช่นเดียวกับงานวิจัยเชิงปริมาณทั่วไป ข้อแรกคือ ปัญหาเกี่ยวกับการสรุปค่าดัชนีมาตรฐาน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ด้านนักเรียน ด้านครู และด้านโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเฉลี่ยในภาพรวมมีลักษณะอย่างไรและมีขนาดเท่าไร ข้อที่สองคือ ปัญหาเกี่ยวกับความแปรปรวนของดัชนีมาตรฐาน เช่น ผลการวิจัยที่วัดในรูปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ด้านนักเรียน ด้านครู และด้านโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความแตกต่างกันระหว่างงานวิจัยแต่ละเรื่องมากน้อยเพียงใด ข้อสาม นักสังเคราะห์งานวิจัยมุ่งตอบคำถามว่าผลการวิจัยที่สังเคราะห์นั้นเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์อย่างไร เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีขนาดแตกต่างตามเงื่อนไขและปัจจัยต่อไปนี้อย่างไร เช่น ประเภทกลุ่มแผนแบบการวิจัย ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อย่างไร

2) การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และสร้างกรอบความคิดสำหรับการวิเคราะห์อภิमानโดยต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับรายงานการสังเคราะห์วิจัยที่เป็นการศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกัน สำหรับวิธีการสังเคราะห์รายงานอาจใช้วิธีการศึกษาเชิงบรรยายแบบเดียวกับวิธีที่ใช้ในการวิจัยทั่วไป

3) การรวบรวมข้อมูล แยกได้เป็น 4 งาน คือ

3.1 การเสาะค้นงานวิจัย ต้องกำหนดลักษณะงานวิจัยที่ต้องการก่อนว่า เป็นงานวิจัยศึกษาปัญหาลักษณะแบบใด มีความทันสมัยมากน้อยเพียงใด เป็นงานวิจัยจากหน่วยงานใด หรือจะใช้ทุกหน่วยงานเมื่อได้ขอบเขตกว้างๆ แล้วจึงลงมือเสาะค้นงานวิจัย

3.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์ คือ การตัดสินใจว่าจะสังเคราะห์งานวิจัยทุกเรื่องหรือเลือกศึกษาเฉพาะบางส่วน Glass, McGraw and Smith (1981) ได้เสนอทางเลือกไว้ 4 ทางเลือกคือ

3.2.1 การศึกษางานวิจัยทุกเรื่องที่สืบค้นได้

3.2.2 การเลือกงานวิจัยโดยใช้การเลือกแบบแบ่งชั้นตามลักษณะงานวิจัย แล้วจึงสุ่มเลือกงานวิจัยมาเป็นสัดส่วนเท่ากันทุกชั้น

3.2.3 การเลือกเฉพาะงานวิจัยที่มีการพิมพ์เผยแพร่

3.2.4 การเลือกเฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยการประเมินจากนักวิจัยหรือ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย ในการวิเคราะห์ห่อภิมานมีเพียงสองแบบ คือ แบบประเมินงานวิจัยและแบบบันทึกข้อมูล แบบประเมินงานวิจัยนิยมสร้างเป็นมาตราประเมินค่า โดยมีข้อความบ่งบอกคุณภาพของงานวิจัย เช่น วัตถุประสงค์งานวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่อง/ปัญหาวิจัย สมมติฐานวิจัยมีหลักฐานสนับสนุน ใช้วิธีการสุ่มในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์ เป็น สำหรับแบบบันทึกข้อมูล อาจทำเป็นตารางหรือเป็นแบบสอบถามทั้งปลายปิดและปลายเปิดก็ได้ จากนั้นจึงนำเครื่องมือไปทดลองเก็บข้อมูลจากงานวิจัย 5-10 เรื่อง

3.4 การบันทึกข้อมูล ขั้นตอนนี้คือการบันทึก การลงรหัส และการเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นตอนนี้ครอบคลุมงานสำคัญ 3 งาน งานแรกคือ การเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ ได้แก่ การสร้างไฟล์ข้อมูลและการตรวจสอบว่ามีตัวแปรใดมีค่าขาดหายบ้าง ถ้ามีค่าขาดหาย งานที่สองเป็นการตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของตัวแปรและการตรวจสอบว่าข้อมูลเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร งานที่สามเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งประกอบด้วยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัยซึ่งวัดในรูปดัชนีมาตรฐานทั้งหมดว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ถ้าไม่แตกต่างกันนักวิจัยสามารถสังเคราะห์สรุปผลการวิจัยทั้งหมดเป็นคำตอบปัญหาวิจัยได้ ถ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต้องวิเคราะห์ต่อไปว่าความแตกต่างหรือความแปรปรวน ในค่าดัชนีมาตรฐานนั้นเกิดขึ้นเนื่องมาจากคุณลักษณะงานวิจัยด้านใดบ้าง แล้วแยกงานวิจัยเป็นกลุ่ม ตามลักษณะนั้น ๆ เพื่อสังเคราะห์สรุปผลการวิจัยในแต่ละกลุ่ม วิธีการวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์สรุปงานวิจัยนี้อาจทำได้โดยสังเคราะห์โดยวิธีบรรยาย และสังเคราะห์โดยวิธีเชิงปริมาณ สถิติวิเคราะห์ที่นิยมใช้ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์ความถดถอย และการวิเคราะห์พหุระดับ

5) การสรุปและนำเสนอผลงาน งานขั้นตอนนี้สุดท้ายในการวิเคราะห์ห่อภิมานคือการสรุปผลการวิเคราะห์และจัดทำรายงาน ในขั้นตอนสรุปต้องมีการสรุปผลการวิเคราะห์ห่อภิมาน คือ ข้อค้นพบที่ลึกซึ้งและกว้างขวางมากกว่าสาระจากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ และต้องมีการอภิปรายเชื่อมโยงผลการสังเคราะห์กับองค์ความรู้ในอดีตและความรู้จากทฤษฎี รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ ลักษณะรายงานการวิเคราะห์ห่อภิมานแตกต่างจากงานวิจัยทั่วไปตรงที่บรรณานุกรมแยกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่เป็นบรรณานุกรมของรายงานและส่วนที่เป็นบรรณานุกรมของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยเทคนิคห่อภิมานเป็นการรวบรวมงานวิจัยที่มีปัญหาเดียวกันมาสังเคราะห์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบประเมินงานวิจัยหรือแบบบันทึกข้อมูล จากนั้นจึงนำข้อมูลทางสถิติที่ได้มาทำเป็นค่าดัชนีมาตรฐาน ซึ่งได้แก่ค่าขนาดอิทธิพลและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

เพื่อให้งานวิจัยแต่ละเรื่องเป็นหน่วยเดียวกัน แล้วนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผล ซึ่งผลที่ได้นั้นจะมีองค์ความรู้กว้างขวาง และเจาะลึกมากกว่างานวิจัยเดียว

จุดเด่นและข้อจำกัดของการวิเคราะห์ห่อภิมาณ

Rosenthal (1990 อ้างถึงใน คัมภีรพจน์ สายเพชร, 2551: 82) ได้สรุปรวมจุดเด่นที่เป็นประโยชน์ของการวิเคราะห์ห่อภิมาณไว้ 3 ประเด็น คือ จุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด และจุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนน้อยที่สุด แต่ละประเด็นแยกเป็นประเด็นย่อยดังนี้

1) จุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด

1.1 ความสมบูรณ์ การวิเคราะห์ห่อภิมาณเป็นการสังเคราะห์ที่นักวิจัยโดยทั่วไปยอมรับมีความสมบูรณ์มากที่สุดในด้านการนำวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลและการให้ความสำคัญกับงานวิจัยแต่ละเรื่องด้วยการถ่วงน้ำหนักตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งการเก็บข้อมูลจากงานวิจัยทุกส่วนอย่างมีระบบมาใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัย

1.2 ความชัดเจนแจ่มแจ้ง ของการนำผลการวิจัยมาใช้ในรูปดัชนีมาตรฐานที่สามารถนำมาสังเคราะห์เข้าด้วยกันได้ ค่าดัชนีมาตรฐานให้สารสนเทศได้ทั้งในเรื่องของขนาดทิศทาง และนัยสำคัญ ทำให้ผลการวิเคราะห์มีความแจ่มแจ้งชัดเจน สามารถสรุปคำตอบปัญหาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้องและตรง

1.3 อำนาจการทดสอบสมมุติฐานสูง และมีความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนการทดสอบสมมุติฐานน้อย

2) จุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจน

2.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับตัวแปรปรับที่มีผลทำให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีค่าแตกต่างกัน การเลือกตัวแปรปรับมาศึกษาจะเป็นประโยชน์มาก หากนักวิจัยเลือกตัวแปรปรับที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายหรือตัวแปรปรับที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี เพราะจะนำไปสู่ประโยชน์ทั้งในภาคปฏิบัติ และประโยชน์เชิงวิชาการในด้านพัฒนาทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว

2.2 การแก้ปัญหาในการรวมสะสม สืบเนื่องมาจากข้อวิพากษ์เกี่ยวกับความบกพร่องในการสังเคราะห์รวมสะสมงานวิจัยที่มีมาแล้วในอดีตของสาขาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ว่างานวิจัยในสาขานี้ต่างจากงานวิจัยในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพเพราะความแตกต่างในเรื่องการวัดตัวแปรพฤติกรรม การมีมาตรหรือสเกลต่างกันในการวัดตัวแปร ทำให้เกิดปัญหาในการรวมสะสมงานวิจัย ดังนั้น การวิเคราะห์ห่อภิมาณจึงมีการวัดผลงานวิจัยในรูปดัชนีมาตรฐานทำให้ได้ผลงานวิจัยที่เป็นหน่วยเดียวกัน ช่วยแก้ปัญหการรวมสะสมงานวิจัยได้

3) จุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนน้อยที่สุด

3.1 การวิจัยที่สร้างความคุ้นเคยแบบใหม่ ในการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการวิเคราะห์ อภิमान นักวิจัยมีใช้เพียงแต่อ่านรายงานวิจัยแต่ต้องทำความรู้จัก เข้าใจในรายงานวิจัยด้วย นักวิจัยอาจต้องนั่งคำนวณตัวเลขซ้ำเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อหาค่าความน่าจะเป็นในการทดสอบสมมติฐานที่ถูกต้องของงานวิจัยแต่ละเรื่อง นับว่าเป็นการสร้างความคุ้นเคยแบบใหม่ระหว่างนักวิจัยกับงานวิจัย

3.2 การเลิกใช้การทดสอบนัยสำคัญแบบสองค่า ซึ่งไม่มีความหมายมากนักในการวิเคราะห์อภิमान

3.3 การไม่ใช้ผลการทดสอบในภาพรวม ที่มีองศาอิสระสูงมากกว่าหนึ่งจึงไม่มีประโยชน์ในการวิเคราะห์อภิमान สิ่งที่เป็นผลพลอยได้คือผลการวิเคราะห์อภิमानไม่ยากเกินกว่าที่คนทั่วไปจะเข้าใจได้

3.4 การประยุกต์กระบวนการวิเคราะห์อภิमानกับการวิจัยอื่นนอกเหนือจากการวิเคราะห์อภิमान เช่น การวิเคราะห์อภิमानสำหรับงานวิจัยที่มีการวัดตัวแปรตามหลายตัวพร้อมกันและสัมพันธ์กันยังต้องมีการพัฒนาวิธีการสังเคราะห์ต่อไป

3.5 การแบ่งงานของนักวิจัยจะลดลง เพราะไม่สามารถแบ่งงานให้ผู้ช่วยนักวิจัยที่ไม่มีประสบการณ์ไปช่วยทำได้ ดังนั้นนักวิจัยจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

อย่างไรก็ตามเนื่องจากการวิเคราะห์อภิमानเป็นงานวิจัยที่มีตัวแปรต่างๆ เกี่ยวข้องด้วยมาก จึงทำให้นักวิจัยจำนวนไม่น้อยที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับแนวคิดในการทำการวิเคราะห์อภิमान ปัญหาและข้อจำกัดที่สำคัญ ได้แก่ (Jackson 1980 อ้างในสุพัฒน์ สุขมลสันต์ 2547) กล่าวว่าปัญหาและข้อจำกัดที่สำคัญมีดังนี้

1. การวิเคราะห์อภิमानสามารถทำได้เฉพาะกับงานวิจัยที่มีหัวข้อสัมพันธ์กันมากไม่สามารถจะทำการวิจัยแบบนี้กับงานที่หัวข้อแตกต่างกันมาก แต่ว่ามีตัวแปรที่ต้องการจะศึกษาบางอย่างเกี่ยวข้องอยู่ด้วยได้ จึงทำให้ไม่สามารถจะนำงานวิจัยแบบปฐมวิเคราะห์มาศึกษาได้จำนวนมาก

2. ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์อภิमानไม่อาจใช้อ้างอิงสรุปไปยังประชากรได้อย่างมั่นใจว่างานชิ้นใดทำให้ได้ผลสรุปที่ค้นพบ การสรุปอ้างอิงผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงเหตุผลจะได้รับการวิจัยเชิงทดลอง หรือกึ่งทดลองเท่านั้น แต่งานวิเคราะห์อภิमानขาดคุณลักษณะที่จำเป็นของงานวิจัยดังกล่าว

3. การทำการวิเคราะห์อภิमानต้องอาศัยงานวิจัยแบบปฐมวิเคราะห์จำนวนมาก แต่ที่ยังไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอนว่าจำนวนที่เหมาะสมควรเป็นเท่าใด

4. ปัญหาอย่างหนึ่งในการทำการวิเคราะห์อภิมาน คือ ยังไม่เป็นที่ตกลงกันแน่ว่า งานวิจัยที่นำมาศึกษานั้นถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างหรือว่าเป็นประชากร จึงเป็นปัญหาในการเลือกใช้สถิติ และการแปลผลการวิจัยด้วย

5. การทำการวิเคราะห์อภิมานยังขาดวิธีการทางสถิติที่เหมาะสมที่ใช้ได้ทั่วไป และงานวิจัยแบบปฐมวิเคราะห์มักไม่ได้รายงานค่าสถิติพื้นฐานที่จำเป็นเป็นสำหรับการทำการวิเคราะห์อภิมานไว้ด้วย หรือแม้ว่าจะระบุค่าต่างๆ เหล่านี้ไว้ก็มักจะมีหลากหลาย ทำให้มีความยุ่งยากในการนำมาใช้ เช่น ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่างๆ กัน จึงต้องมีวิธีการแปลงค่า จึงทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้ง่าย

6. เมื่อต้องใช้งานวิจัยจำนวนมากเพื่อการวิเคราะห์ ทำให้เกิดปัญหาในการกำหนดรหัสข้อมูล การลงรหัสและแปลความหมายของรหัสของข้อมูลมาก หากมีคนลงรหัสหลายคนก็จะยิ่งทำให้เกิดความผิดพลาดมากขึ้น

7. ประการสุดท้ายก็คือปัญหาการควบคุมอิทธิพลต่างๆ ที่เกิดจากงานวิจัยที่ไม่ดีที่นำมาทำการวิเคราะห์ด้วย

นอกจากนี้ ศิริศักดิ์ เอื้อสามาลัย (2548: 38) ได้กล่าวถึงข้อกำจัดการวิเคราะห์อภิมานที่สอดคล้องกับข้อ 1 – 6 ข้างต้นเช่นกัน โดยมีความเห็นเพิ่มเติมในข้อ 7 คือ ปัญหาการควบคุมอิทธิพลต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัย เช่น ปัญหาการรวบรวมเอาผลการวิจัยต่างๆ ที่ทำต่างเวลากัน ใช้กลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันและคุณภาพแตกต่างกัน รวมทั้งการออกแบบการวิจัยที่ต่างกัน จะสามารถนำเอาผลการวิจัยมาสังเคราะห์กันได้หรือไม่ Glass ได้ให้คำแนะนำว่า การสังเคราะห์งานวิจัยที่แตกต่างกันดังกล่าวสามารถทำได้ เพราะว่าตัวอย่างเพื่อการวิจัยดังกล่าวมีลักษณะเหมือนกับตัวอย่างสำหรับการวิจัยชนิดอื่นๆ ที่ปกติแล้ว ใช้บุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ มากมาย แต่เราก็สามารถนำคะแนนหรือลักษณะต่างๆ ของบุคคลเหล่านี้มาทำวิจัยได้ ส่วนปัญหาการนำเอางานวิจัยที่มีคุณภาพต่ำหรือไม่ดีมาทำการวิเคราะห์อภิมานว่าควรหรือไม่นั้น Glass เชื่อว่างานดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์อภิมานได้ เพราะการที่จะนำเกณฑ์ต่างๆ ที่วัดงานปฐมวิเคราะห์ (Primary Analysis) ว่าดีหรือไม่มาใช้กับการวิเคราะห์อภิมานเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม เพราะจุดหมายในการวิเคราะห์อภิมานแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคัดงานวิจัยไม่ดีออก นอกจากนี้ยังพบว่างานวิจัยที่ไม่ดีสามารถทำให้ผลสรุปมีน้ำหนักน่าเชื่อถือได้ดี

บุษยรินทร์ อาณาเขต (2551: 48) กล่าวว่า ปัญหาและข้อจำกัดของการวิเคราะห์อภิมานคือการวิเคราะห์อภิมานสามารถทำได้เฉพาะงานวิจัยที่มีหัวข้อสัมพันธ์กันมากและมีตัวแปรที่ต้องการจะศึกษาบางอย่างเกี่ยวข้องกันอยู่ด้วย ผลการวิจัยการวิเคราะห์อภิมานไม่อาจใช้อ้างอิงสรุปไปยังประชากรได้อย่างมั่นใจได้ว่างานชิ้นใดทำให้ผลสรุปที่ค้นพบแน่ การสรุปอ้างอิงผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงเหตุผล

นางลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2542: 298-302) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์อภิमानนั้นจะต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญ 3 ประเด็นคือ

1) งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ต้องเป็นงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน แต่งานวิจัยอาจจะใช้แบบแผนการวิจัยต่างกัน เครื่องมือวัดต่างกัน กลุ่มตัวอย่างต่างกัน วิธีการวิเคราะห์ที่ต่างกัน ดังนั้นหากนักวิจัยกำหนดนิยามตัวแปรให้มีขอบเขตและลักษณะเฉพาะเจาะจงจะมีงานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์เป็นจำนวนไม่มากนัก เพราะการให้คำนิยามตัวแปรที่มีขอบเขตแคบมากจะได้งานวิจัยมาศึกษาจำนวนน้อยและการสรุปผลไม่ค่อยกว้างขวาง แต่ถ้านักวิจัยให้คำนิยามหลวม ๆ มีขอบเขตกว้างขวางมากเกินไป จะได้งานวิจัยมาสังเคราะห์จำนวนมาก และผลการวิจัยมีความหลากหลาย

2) ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์อภิमान ประกอบด้วย ผลการวิจัยจากงานแต่ละเรื่องและคุณลักษณะงานวิจัย เนื่องจากงานวิจัยแต่ละเรื่องศึกษาตัวแปรต่างกัน หรือแม้จะศึกษาตัวแปรเหมือนกัน แต่ก็อาจใช้เครื่องมือวัดต่างกัน ดังนั้นผลการวิจัยจากงานวิจัยแต่ละเรื่องจึงไม่อยู่ในสเกลเดียวกัน ต้องทำให้อยู่ในรูปดัชนีมาตรฐาน (Standard Indices)

3) หน่วยการวิเคราะห์มีข้อมูลเป็นรายงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลผลการวิจัย และข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะงานวิจัย ข้อมูลผลการวิจัยจากงานวิจัยแต่ละเรื่องจะถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์อภิमानในรูปของดัชนีมาตรฐาน คือ ขนาดอิทธิพลหรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ดังนั้น ในการทำการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยเทคนิคอภิमानผู้วิจัยจะต้องมีความรอบคอบในการอ่าน การวิพากษ์งานวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุด

1.5 การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์งานวิจัย เป็นงานวิจัยที่เน้นการรวบรวมงานวิจัยต่างๆ ว่ามีผู้ใดทำเรื่องอะไร ปี พ.ศ.อะไร ประเภทของงานวิจัย เนื้อหาการวิจัย ได้ข้อค้นพบอย่างไรเป็นต้น และต้องมีงานวิจัยจำนวนมากพอที่นักวิจัยจะนำมาจัดหมวดหมู่ หรือแยกประเภทได้ สำหรับจำนวนที่นำมาวิเคราะห์อาจจะไม่ต่ำกว่า 50 เรื่อง โดยจำแนกประเภทงานวิจัยในลักษณะกว้างๆ การวิเคราะห์ข้อมูลนิยมใช้การแจกแจงด้วยความถี่ ร้อยละ ส่วนการสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นการรวบรวมงานวิจัยตั้งแต่ 2 ขึ้นขึ้นไปมาบูรณาการร่วมกัน แล้วนำมาสรุปให้เป็นเรื่องหรือประเด็นวิจัยเดียวกัน เพื่อให้เห็นภาพรวมของงานวิจัย เนื่องจากมีงานวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกัน แต่ให้ข้อค้นพบที่แตกต่างกัน การสังเคราะห์งานวิจัยจะพัฒนาต่อเนื่องจากผลงานวิจัยเดิมเพื่อให้ได้ข้อความรู้ใหม่โดยแบ่งเป็นการสังเคราะห์เชิงคุณภาพและการสังเคราะห์เชิงปริมาณ (ธวัชรัตน์ วินิตวัฒน์คุณ, 2551: 10)

การวิเคราะห์เนื้อหาด้วยวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าจากบันทึกเอกสาร ข่าวสารและข้อมูลหรือข้อเท็จจริงต่างๆ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อสนเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ มาวิเคราะห์เนื้อหาอย่างมีระบบและถูกต้องตามระเบียบวิธี (Methodology) ของการวิจัย ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหาจาก

เอกสารและหลักฐานที่เป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงต่างๆ วิธีการนี้คล้ายคลึงกับการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์เอกสารโดยทั่วไป จะวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม และเรื่องราวต่างๆ การวิเคราะห์ข้อมูลนิยมใช้การแจกแจงด้วยความถี่ ร้อยละ การวิเคราะห์เนื้อหาหรือการวิจัยเอกสารจึงเป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบหนึ่งที่มีลักษณะการสำรวจเชิงวิเคราะห์เฉพาะเอกสารและเนื้อหาเท่านั้น การวิเคราะห์เนื้อหาที่มาจากกรวิจัยในสาขาการสื่อสาร ต่อมานักวิจัยในสาขาอื่น ๆ ก็ได้นำเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาไปใช้กับงานวิจัยของตนด้วย เช่น วิชาสังคมวิทยา มานุษยวิทยา วรรณคดี ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และผู้ทำการวิจัยได้มีการวิเคราะห์เนื้อหาในหลาย ๆ วิธี จนกระทั่งได้มีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการบรรยายสรุปผลของงานวิจัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตั้งแต่ 2 เล่มขึ้นไป ตามเกณฑ์ของผู้อ่าน การวิเคราะห์เนื้อหาเริ่มมีกระบวนการที่เป็นระบบระเบียบเมื่อประมาณ 50 ปีที่แล้วโดยพัฒนามาจากการวิเคราะห์เนื้อหา หนังสือพิมพ์ โฆษณาวรรณคดี ฯลฯ ตัวอย่างการวิเคราะห์เนื้อหาคือการวิเคราะห์บทสนทนาจำนวน 481 ครั้งของบุคคลสำคัญ การวิเคราะห์ตำราเรียน 427 เรื่องในวิชาสังคมศึกษา การวิเคราะห์คำโฆษณาเรื่องน้ำหอม การวิเคราะห์บทบรรณาธิการจำนวน 8,039 บท การวิเคราะห์รายงานข่าวทางวิทยุ 800 รายการเป็นต้น (อุทุมพร จามรมาน, 2531 อ้างถึงในธวัชรรัตน์ วินิตวัฒน์คุณ, 2551: 11)

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วยังพบว่ามีการศึกษาการอีกหลายท่านที่กล่าวถึงการวิเคราะห์เนื้อหาเช่น

สุภางค์ จันทวานิช (2540: 144) กล่าวว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคการวิจัยที่พยายามบรรยายเนื้อหาของข้อความหรือเอกสารโดยใช้วิธีการเชิงปริมาณอย่างเป็นระบบและเน้นสภาพวัตถุวิสัย เป็นการบรรยายเนื้อหาตามที่ปรากฏในข้อความ โดยผู้วิจัยไม่มีอคติหรือความรู้สึกของตัวเองเข้าไปพัวพัน และต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ความเป็นระบบ ความเป็นสภาพวัตถุวิสัย และอิงกรอบแนวคิดทฤษฎี

คัมภีรพจน์ สายเพชร (2551: 63) กล่าวว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการบรรยายสรุปการวิจัยอย่างเป็นระบบในเชิงเนื้อหาให้เห็นถึงความสัมพันธ์และความขัดแย้งของผลการวิจัย โดยจะต้องวิเคราะห์ด้วยความเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียงและมีอคติ

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542: 597) กล่าวว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการบรรยายสรุปการสังเคราะห์ผลการวิจัยโดยนักสังเคราะห์สรุปประเด็นหลักของผลการวิจัยแต่ละเรื่อง และบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ทั้งนี้ นักสังเคราะห์ต้องบรรยายสรุปด้วยความเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียง และไม่ผนวกความคิดเห็นของตนเองในการวิเคราะห์

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสารโดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพและปริมาณ อย่างเป็นระบบ โดยการวิเคราะห์จะต้องไม่มีความลำเอียงไปตามความคิดเห็นของผู้วิจัย

1. เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหา มีหลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการจำแนกเช่น

เจนิส (Janis, 1965) จำแนกเป็น 3 แบบ คือ แบบอิงการปฏิบัติทั่วไป แบบอิงภาษา แบบอิงสัญลักษณ์ นอกจากนี้ เบอเรสัน (Berelson, 1952) ได้จำแนกเป็น 17 แบบ คือ การบรรยายแนวโน้มของการเปรียบเทียบสื่อหรือระดับที่สื่อความหมาย การเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ การวิเคราะห์โครงสร้าง การวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกับแบบสอบถามปลายเปิด การเปิดเผยเทคนิคการโฆษณา การวิเคราะห์ลักษณะที่ช่วยให้อ่านได้เข้าใจดีขึ้น การวิเคราะห์ลักษณะหรือสไตล์ การระบุความตั้งใจของผู้เขียน การวิเคราะห์ระดับทางจิตใจของกลุ่มคน การปกป้องผลจากการโฆษณาในแง่กฎหมาย การสอดแนม การสะท้อนทัศนคติ ความสนใจ และค่านิยมของกลุ่ม การวิเคราะห์เป้าประสงค์ของกลุ่ม และการบรรยายพฤติกรรมที่แสดงออก ส่วน ฮอลิสิต (Holisit, 1969) จำแนกเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาออกเป็น 3 แบบคือ 1) การวิเคราะห์หาลักษณะของการสื่อความหมายนั่นคือวิเคราะห์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคำถามว่าในสาระต่างๆ ที่เป็นข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์เนื้อหานี้เป็นเรื่องอะไรมีความเป็นมาอย่างไร และเกี่ยวข้องกับใคร 2) การวิเคราะห์เชิงเหตุผล นั่นคือวิเคราะห์หาเหตุผลตลอดจนผลจากข้อมูล 3) การวิเคราะห์ผล คือ วิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นผลของการสื่อความหมาย สำหรับ คริบเพนดอร์ฟ (Krippendorff, 1980) เสนอการวิเคราะห์เนื้อหาออกเป็น 6 ประเภทคือ 1) การวิเคราะห์เนื้อหาแบบโดยค่านึงว่าเนื้อหาสาระที่มุ่งวิเคราะห์นั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และมีการแปลงรูปออกมาในรูปความสัมพันธ์อื่นได้บ้างหรือไม่ 2) การวิเคราะห์เพื่อหามาตรฐาน เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินคุณค่าของสาระเนื้อหาว่ามีคุณค่ามากน้อยเพียงไร หรือเพื่อวิเคราะห์ว่าเนื้อหาสาระแตกต่างไปจากมาตรฐานมากน้อยเพียงใด 3) วิเคราะห์เพื่อหาดัชนีบางอย่างเช่น ความถี่ของคำ สัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นแรงจูงใจของผู้เขียน หรือหาดัชนีเพื่อชี้ให้เห็นความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจต่อเหตุการณ์บางอย่าง 4) วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหากลุ่มคำแบบต่างๆ เช่น การอ้างอิงถึงนายกรัฐมนตรีอาจทำได้โดยใช้ตำแหน่ง ยศ ปี สถานที่ ชื่อ เป็นต้น 5) วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาความหมาย เช่น การสรุปประเด็น การหาสาเหตุและผลการอธิบายพฤติกรรม 6) วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกระบวนการภายในเช่น การวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีของคนในแต่ละพื้นที่ต่อการทำนุบำรุงสภาวะแวดล้อมในพื้นที่ของตน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาควรพิจารณาถึงลักษณะของการสื่อความหมายในประเด็นที่เกี่ยวข้องว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องอะไรมีความเป็นมาอย่างไร เกี่ยวข้องกับใคร พิจารณาการวิเคราะห์เชิงเหตุผลตลอดจนผลจากข้อมูล

2. องค์ประกอบในการวิเคราะห์เนื้อหา

อุทุมพร จามรมาน (2531: 11) กล่าวว่าแม้ว่าการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นงานของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ ก็ตาม แต่การวิเคราะห์เนื้อหาจะต้องมีองค์ประกอบอื่นนอกเหนือจากผู้เชี่ยวชาญคือ

1) เนื้อหาที่จะวิเคราะห์ เนื้อหาในที่นี้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปเอกสารสิ่งพิมพ์เสมอไป อยู่ในรูปอื่นก็ได้ เช่น รูปภาพ การ์ตูน ละคร เพลง การโฆษณา ภาพยนตร์ บทคำพูด คำกล่าว หลักฐานทางประวัติศาสตร์ การสนทนา

2) วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์คือ เพื่อสรุปข้อมูล เพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายใน และเพื่อหารูปแบบหรือความสัมพันธ์ภายนอก

3) หน่วยในการวิเคราะห์มี 3 ประการคือ

- หน่วยจากการสุ่ม ได้มาจากการสังเกตหรือการสัมผัส แต่ละหน่วยนั้นมีลักษณะที่เป็นอิสระต่อกัน เช่น ประโยคแต่ละประโยคถือเป็น 1 หน่วย
- หน่วยจากการบันทึก เป็นการจัดกระทำข้อมูลจากการสุ่มมาอยู่เป็นกลุ่มเป็นพวก
- หน่วยจากเนื้อหา เป็นการรวบรวมหน่วยจากการบันทึกมาจัดกลุ่มอีกทีหนึ่ง

4) เกณฑ์ในการสร้างหน่วย อาจทำได้จากการพิจารณาลักษณะต่างๆ ไปดังนี้

- พิจารณาจากสภาพทางกายภาพ เช่น จำนวนเล่มของรายงาน ฉบับ แผ่น
- พิจารณาจากภาษา ได้แก่ การเจนนับคำ หัวข้อข่าว
- พิจารณาจากการอ้างอิง เช่น จากวัตถุประสงค์ เหตุการณ์ บุคคล การกระทำฯ
- พิจารณาจากโครงสร้าง ได้แก่ ทางด้านความรู้สึก ภาษา ความหมาย
- พิจารณาจากความหมาย อาศัยความหมายของภาษามาสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เช่น เป็นการขอร้อง หรือบังคับ หรือการให้ โดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหา

5) การสุ่มตัวอย่างและประชากร การวิเคราะห์เอกสารต้องเกี่ยวข้องกับปริมาณของสิ่งที่นำมาวิเคราะห์มากมาย ดังนั้น นักวิเคราะห์จึงต้องรู้จักการสุ่มเอกสารออกมาวิเคราะห์โดยใช้ความรู้ความสามารถจำแนกสิ่งที่เกี่ยวข้องที่จะวิเคราะห์ออกจากสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องและหลังจากใช้ปริมาณสิ่งที่จะวิเคราะห์ออกมาแล้ว ทำการสุ่มเพื่อหาสาระสิ่งที่จะวิเคราะห์ออกมาเท่าที่เวลาและงบประมาณจะอำนวยให้

3. ประเภทและขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา

นิตา ซูโต (2545: 212) แบ่งการวิเคราะห์เนื้อหาออกเป็น 2 ประเภทคือ

- 1) การวิเคราะห์ความหมายทางภาษาโดยตรงของตัวบทและเนื้อในของบท
- 2) วิเคราะห์ความหมายทางความรู้สึก หรือวิเคราะห์นัยที่แอบแฝงอยู่ ซึ่งจะรวมการตีความและนัยทางบริบทของภาษาและผู้ใช้ภาษาไว้ด้วย

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542: 300) ได้เสนอตัวแปรการวิเคราะห์เนื้อหา 3 กลุ่มดังนี้

1) ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะการพิมพ์ ได้แก่ ปีที่พิมพ์ จำนวนหน้า คุณภาพการพิมพ์ หน่วยงานต้นสังกัดและประวัติผู้วิจัย

2) ตัวแปรเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ ได้แก่ ประเภททฤษฎีที่ใช้การตั้งสมมติฐานวิจัย ลักษณะกรอบความคิดในการวิจัย ความลึกซึ้งของปัญหาวิจัย จำนวนเอกสารอ้างอิงเฉพาะส่วนที่เป็นงานวิจัยทันสมัย ประเภทตัวแปรต้นและตัวแปรตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

3) ตัวแปรเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัย ได้แก่ ประเภทและขนาดกลุ่มตัวอย่าง ประเภทและความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย ลักษณะแบบแผนการวิจัย วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง วิธีการควบคุม ตัวแปรแทรกซ้อน ระยะเวลาการทดลอง ลักษณะผู้ทำการทดลอง ประเภทสถิติที่วิเคราะห์ที่ใช้การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น

อุทุมพร จามรมาน (อ้างถึงในคัมภีรพจน์ สายเพชร, 2551:65) กล่าวว่า การสังเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1) การแปลภาษาเป็นข้อมูล การแปลภาษาเป็นข้อมูลจะทำได้เมื่อผู้วิเคราะห์จับประเด็นที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหาได้ชัดเจน แล้วแยกเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยได้แก่

1.5 แยกเป็นกลุ่มเนื้อหาหรือตัวแปร

1.6 แยกเป็นสาย เช่น แยกตามเนื้อหาสาระที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต นำมาจัดเรียงบนเส้นเดียวกัน

1.7 แยกเป็นวงกลมย่อย โดยนำเนื้อหาสาระมาจัดพวกเข้าด้วยกันเป็นวงๆ

1.8 แยกตามมิติ (มิติเดียวหรือมากกว่าหนึ่งมิติ) เช่น จัดกลุ่มตัวแปรตามบุคลิกของคน 5 แบบก็จะได้ 5 มิติ

1.9 จัดทำเป็นกิ่งก้านของต้นไม้ ซึ่งได้แก่การจัดทำเป็นระเบียบแยกย่อยเป็นสายๆ เหมือนรากต้นไม้ เช่น การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเครือญาติ

2) การแปลข้อมูลเป็นตัวเลข หลังจากทีวิเคราะห์เนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยแล้ว ควรแปลข้อมูลจากส่วนย่อยเป็นตัวเลข ซึ่งสามารถทำได้ 2 แบบ คือ แปลเป็นจำนวน (ความถี่) กับแปลเป็นค่าหรือคะแนน จากนั้นหาความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์ หรือแปลงคุณลักษณะบางอย่างออกมาเป็นจำนวนเลขหรือเป็นค่า

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2540: 128) กล่าวถึงขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหาดังนี้

1) กำหนดหน่วยวิเคราะห์ เมื่อเลือกเอกสาร หนังสือที่จะวิเคราะห์ได้แล้ว ขั้นแรกต้องกำหนดหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ให้ชัดเจนว่าจะใช้หน่วยอะไรเป็นตัวกำหนดนับ เช่น กำหนดหน่วยเป็นคำๆ เดียว เป็นวลี เป็นประโยคสมบูรณ์ เป็นย่อหน้าหรือเป็นบทความ 1 บท เป็นต้น แต่ละหน่วยวิเคราะห์จะต้องกำหนดให้แน่นอน ชัดเจน และบอกลักษณะให้สามารถวัดได้ด้วย

2) นับความถี่ จดนับความถี่ของเนื้อหาเป็นจำนวนหน่วยวิเคราะห์จำแนกตามประเภทของเนื้อหาที่ต้องการ

3) ระบุทิศทางและปริมาณ เช่น ไม่ชอบใจ ชอบ หรือเฉยๆ หรือเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจไม่น่าสนใจ หรือเฉยๆ ส่วนปริมาณ หมายถึง ปริมาณความมากน้อยของทิศทาง เช่น ชอบมากชอบน้อย ไม่ชอบเลย เป็นต้น

4) แจกแจงความถี่ โดยแยกเป็นรายประเภท ทำให้เห็นว่าเนื้อหาที่ชอบมากที่สุด ไม่ชอบเลยเป็นจำนวนเท่าใด

5) การสุ่มตัวอย่าง ถือเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของการวิเคราะห์เพราะหน่วยการวิเคราะห์ที่กำหนดต้องเป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมด เพื่อผลที่ได้จะสรุปอ้างอิงผลการวิเคราะห์ทั้งหมด การสุ่มเนื้อหาวิเคราะห์จึงต้องทำอย่างระมัดระวัง

6) การสร้างเครื่องมือบันทึก จัดทำแบบฟอร์มสำหรับใช้จดบันทึกผลการวิเคราะห์ต้องจัดทำแบบฟอร์มและจดบันทึกอย่างระมัดระวัง เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากที่สุด

นิตา ชูโต (2545: 213-215) เสนอกระบวนการสร้างรหัสและการวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

1) การกำหนดหน่วยวิเคราะห์ เช่น คำ พยางค์ ประโยค บรรทัด ย่อหน้า แก่นของเรื่อง เป็นต้น โดยนักวิจัยจะต้องรู้จักข้อมูลเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ และ/หรือ เจตคติทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ตลอดจนความเชื่อถือได้ของข้อมูลต่างๆ

2) การพัฒนารหัสและเกณฑ์หัวข้อเรื่อง ในการจัดแยกแยะวิเคราะห์ การพัฒนารหัสและสร้างเกณฑ์ควรทำเมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ค่อย ๆ อ่าน สร้างพัฒนารหัสจากข้อมูลสนามหรือใช้เกณฑ์ที่ได้จากแนวคิดทฤษฎี หรือสมมติฐานชั่วคราวมาผสมผสานร่วมกัน ประเภทของรหัสสามารถแยกได้ตั้งแต่รหัสเกี่ยวกับบุคคล เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตลอดจนถึงรหัสเกี่ยวกับวัตถุสิ่งของต่างๆ

3) การลงรหัสจะจัดทำด้วยมือหรือคอมพิวเตอร์ก็ได้ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ในขั้นตอนนี้เป็นการลดขนาดของข้อมูลเป็นหน่วยการวิเคราะห์ที่ใหญ่ขึ้นจนเกิดความเข้าใจและสามารถสร้างข้อสรุปที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือแยกเรื่องที่แตกต่างกันเพื่อความเชื่อถือได้ของข้อมูล

4) การเขียนข้อสรุปย่อยๆ คือ การสรุปความคิดเกี่ยวกับรหัสและความสัมพันธ์ของรหัสต่างๆ มาเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน แล้วจึงจะสังเคราะห์รวบรวมข้อสรุปย่อยๆ จากเฉพาะไปสู่ผลสรุปรวมได้

5) สร้างบทสรุปและยืนยันผลสรุป การวิเคราะห์เนื้อหามักอิงกับผู้วิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ เห็นได้จากผลการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างเดียวกัน แต่คำตอบแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจมาจากความคลาดเคลื่อนหลายอย่าง เช่น ลักษณะและความสามารถของผู้วิเคราะห์ ความสมบูรณ์ของข้อมูล การสุ่มข้อมูลมาวิเคราะห์ วิธีการวิเคราะห์ และการจัดทำรายงาน ดังนั้นอุทุมพร จามรมาน (2531 ก : 14-15) ได้เสนอความเชื่อถือได้ของผลวิเคราะห์เนื้อหาโดยจำแนกได้ดังนี้

- ความเที่ยง (Reliability) ผลของการวิเคราะห์ 3 อย่างคือ

1. ความคงที่ แหล่งความคลาดเคลื่อนมาจากผู้วิเคราะห์ที่มีความไม่แน่นอนในการพิจารณา วิเคราะห์ และสรุปความหมาย การตรวจความคลาดเคลื่อนมาจากผู้วิเคราะห์ที่มีความไม่

แน่นอนในการพิจารณา วิเคราะห์และสรุปความหมาย การตรวจสอบความคงที่ทำได้โดยการวิเคราะห์ซ้ำแล้วเปรียบเทียบผลวิเคราะห์ทั้งสองครั้งว่าแตกต่างกันหรือเหมือนกัน

2. ความเหมือนเดิม แหล่งความคลาดเคลื่อนมาจากความไม่คงเส้นคงวาของผู้วิเคราะห์แต่ละคน ความไม่สอดคล้องของผลวิเคราะห์ของผู้วิเคราะห์ด้วยตนเองและผลการวิเคราะห์แตกต่างจากมาตรฐาน หรือเกณฑ์ที่ยอมรับกัน วิธีตรวจสอบความเที่ยงแบบนี้คือการตรวจสอบเกี่ยวกับเกณฑ์หรือมาตรฐานทุกๆ ขั้นตอน

3. ความแม่นยำ แหล่งความคลาดเคลื่อนมาจากความไม่คงเส้นคงวาของผู้วิเคราะห์แต่ละคน ความไม่สอดคล้องของผลวิเคราะห์ของผู้วิเคราะห์ด้วยตนเองและผลการวิเคราะห์แตกต่างจากมาตรฐาน หรือเกณฑ์ที่ยอมรับกัน วิธีตรวจสอบความเที่ยงแบบนี้คือการตรวจสอบเกี่ยวกับเกณฑ์หรือมาตรฐานทุกขั้นตอน

- ความตรง (Validity) ของผลวิเคราะห์เนื้อหาว่าสอดคล้องกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แบ่งได้เป็น 5 ประเภทคือ

1. ความตรงที่เกี่ยวกับข้อมูล หมายถึงข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์สอดคล้องกับข้อเท็จจริงมากน้อยเพียงใด หรืออีกนัยหนึ่งคือนำเนื้อหาที่ถูกต้องมาวิเคราะห์หรือไม่

2. ความตรงตามความหมาย หมายถึง การวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่มเนื้อหาให้คำจำกัดความของคำตรงตามความหมายหรือไม่ วิธีการตรวจสอบความตรงแบบนี้ทำได้โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญอื่นมาตรวจสอบ

3. ความตรงตามการสุ่ม ดังได้กล่าวมาแล้วว่าเอกสารสิ่งพิมพ์ เนื้อหาสาระที่จะนำมาวิเคราะห์มีปริมาณมาก จำเป็นต้องมีการสุ่มออกมา ดังนั้นการสุ่มจึงมีความสำคัญมาก การระบุประชากรของเนื้อหาจึงมีความจำเป็น การอธิบายการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ลำเอียงจึงเป็นวิธีการที่ใช้ในการตรวจสอบความตรง

4. ความตรงตามวิธีการ ผลการวิเคราะห์ที่ใช้วิธีการ 2 อย่าง น่าจะให้ผลวิเคราะห์ออกมาเหมือนกัน

5. ความตรงตามทฤษฎี ผลการวิเคราะห์น่าจะสอดคล้องกับทฤษฎี หลักการหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่าการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายและแปลข้อมูลออกมาเป็นตัวเลข จำแนกประเภทของข้อมูล และสามารถนำมาเปรียบเทียบเพื่อสรุปผลโดยคำนึงถึงความเที่ยงและความตรงในการวิเคราะห์

2. การสังเคราะห์งานวิจัย

ปัจจุบันการศึกษาค้นคว้างานวิจัยมีจำนวนมาก ในการทำวิจัยผู้วิจัยอาจทำในหัวข้อเดียวกัน แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างหรือวิธีการที่แตกต่างกัน หรือทำการวิจัยในหัวข้อที่มีตัวแปรหลากหลาย หรือซ้ำซ้อนกับงานวิจัยที่ได้ทำการวิจัยมาก่อนแล้วแตกต่างกันเพียงระยะเวลา หรือบางครั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องเดียวกันหรือตัวแปรเดียวกันอาจมีทั้งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งว่าผลการวิเคราะห์เป็นอย่างไร ในการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการนำส่วนย่อยๆ มาประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดสิ่งใหม่ขึ้น เช่น การบรรยายความรู้สึกร่วมกันโดยการนำคำต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน หรือการทำงานบางอย่างจนเกิดความสำเร็จโดยมาจากการประชุมระดมสมองหรือการสร้างทฤษฎีใหม่โดยการเชื่อมโยงจากทฤษฎีเก่า

2.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า การสังเคราะห์งานวิจัยไว้ดังนี้
 กรรณิการ์ ลำนักเนตร (2553: 66) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยคือการศึกษาหาข้อเท็จจริง เพื่อใช้ตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายๆ เล่มมาจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์แล้วนำเสนออย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อสรุปใหม่

รัชดาวรรณ คำปลิว (2552: 8) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การนำผลการวิจัยที่ศึกษาในเรื่องเดียวกัน โดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ มาศึกษาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และนำเสนอข้อสรุปหาคำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการ

คัมภีรพจน์ สายเพชร (2551: 60) ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน ที่อาจมีวิธีการดำเนินการวิจัยต่างกัน มาวิเคราะห์หาข้อเท็จจริง และนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลสรุปที่ชัดเจน ถูกต้อง และมีความน่าเชื่อถือได้

บุศยรินทร์ อาณาเขต (2551: 40) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยว่าเป็นกระบวนการที่รวบรวมเรื่องราวจากหลาย ๆ กระแสมาผสมผสานเป็นเรื่องเดียวกัน เพื่อการสรุปผลการวิจัยโดยการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการ

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549: 3) ได้ให้ความหมายการสังเคราะห์งานวิจัยหมายถึง การวิเคราะห์ การเก็บรวบรวมข้อมูล และสรุปเนื้อหาของงานวิจัยในด้านประเภทของการวิจัย การสร้างกรอบความคิดหรือทฤษฎีในการวิจัยประเภทกลุ่มประชากรที่ใช้ วิธีการสุ่มและกลุ่มตัวอย่าง ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ เทคนิควิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการอภิปรายผลการวิจัย และการนำเสนอภาคผนวก

ธวัช วันชูชาติ (2543: 4) ได้กล่าวว่าการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการนำผลการวิจัยที่มีผู้ได้ศึกษาวิจัยในปัญหาเดียวกันมาวิเคราะห์อย่างมีระบบ และสรุปหาคำตอบของปัญหาที่เป็นข้อยุติ

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542: 34) กล่าวว่าในการสังเคราะห์งานวิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้สองแบบ แบบแรกเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยในฐานะเป็นงานส่วนหนึ่งของการวิจัย ถือเป็นการศึกษา รายงานการวิจัยแบบที่สองเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยที่เป็นงานวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ในตัว เพื่อนำผลมาตอบปัญหาวิจัยที่เป็นข้อสรุปที่มีความลึกซึ้งและเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ชัยยงค์ วัจนวงศ์ทอง (2542: 12) ให้ความหมายของการสังเคราะห์ว่าเป็นกระบวนการที่รวบรวมเรื่องราวจากหลาย ๆ กระแสมาผสมผสานเป็นเรื่องเดียวกัน และเป็นสมรรถภาพที่ต้องอาศัยความสามารถของการริเริ่มสร้างสรรค์ ประดิษฐ์หรือดัดแปลง ปรับปรุงของเดิมให้มีคุณค่าและมีคุณภาพสูงกว่าเดิมเป็นสำคัญ จนเป็นความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งแตกต่างจากการวิเคราะห์ ที่หมายถึงความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ และสามารถจำแนกได้ว่าเรื่องราวนั้น ๆ มีความสำคัญที่ตรงไหน ส่วนย่อยนั้นสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันอย่างไร อันจะทำให้ทราบที่มาหรือรู้มูลเหตุเบื้องหน้าเบื้องหลังของเรื่องราวนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น

ศิริยุภา พูลสุวรรณ (2541: 15-16) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยตามลักษณะข้อมูลมีสองประเภทคือการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ หรือการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ เป็นการสังเคราะห์สิ่งที่ไม่สามารถจะแปลผลเป็นเชิงปริมาณได้ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ในการสังเคราะห์เชิงปริมาณเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปของรายงานการวิจัยแต่ละเรื่อง โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาหรือการวิเคราะห์อภิमान

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การนำหน่วยย่อย ๆ ของส่วนต่างๆ มาประกอบให้เป็นเรื่องเดียวกัน โดยเป็นการรวบรวมงานวิจัยที่คล้ายคลึงกันหรือเรื่องราวที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันที่เป็นงานวิจัยหลายๆ เล่ม มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยอย่างเป็นระบบ

2.2 พัฒนาการของการสังเคราะห์งานวิจัย

พัฒนาการของการสังเคราะห์งานวิจัยจำแนกพัฒนาการออกเป็น 3 ระยะคือ (อุทุมพร จามรมาน อ้างถึงใน สายทิพย์ ยะฟู 2549: 18)

ระยะที่ 1 เป็นการนำผลวิจัยมารวมกัน ซึ่งมี 2 ลักษณะคือ

1. การนำบทคัดย่อหรือผลสรุปของงานวิจัยแต่ละเรื่องมาวางเรียงต่อกัน ลักษณะเช่นนี้จะพบมากในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา บทคัดย่อหรือผลสรุปของวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมักจะคลุมปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย การนำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัยในลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้อ่านทราบแต่เพียงว่า ใครทำอะไร อย่างไร ได้ผลอย่างไร มิได้มีการผสมผสานหรือเชื่อมโยงงานวิจัยทั้งหลายเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความรู้เชิงบูรณาการออกมา

2. การอ่านรายงานวิจัยจนเกิดความเข้าใจแล้วนำผลการวิจัยมาเชื่อมโยงกับข้อปัญหาเพื่อให้ได้ความรู้ว่าใครทำอะไร ได้ผลอย่างไร และอยู่ส่วนใดของหัวข้อใหญ่นั้น การสังเคราะห์ให้ได้ผล

ดังกล่าวขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญของผู้สังเคราะห์ว่าจะเข้าถึงประเด็นหลักได้อย่างไร ดังนั้นค่าของผลการสังเคราะห์ในลักษณะนี้จึงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้สังเคราะห์เป็นส่วนใหญ่

ระยะที่ 2 เป็นการสังเคราะห์เชิงปริมาณที่วิเคราะห์ค่าสถิติที่ปรากฏในงานวิจัยการเริ่มต้นนำวิธีการสถิติมาสังเคราะห์งานวิจัย โดยพิจารณาจากผลการวิจัยมีวิธีการดำเนินการคือ วิธีการนับคะแนนเสียง (Vote counting method) การสังเคราะห์งานวิจัยนี้ใช้การนับจำนวนงานวิจัย จำแนกตามผลการทดสอบสมมติฐานซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผลการวิจัยมีนัยสำคัญทางสถิติไปในทิศทางเดียวกัน กลุ่มที่ 2 ผลการวิจัยมีนัยสำคัญทางสถิติแต่ทิศทางต่างกัน และกลุ่มที่ 3 ผลการวิจัยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แล้วนับความถี่ของงานวิจัยแต่ละกลุ่ม ความน่าจะเป็นของงานวิจัยทั้งหมด จุดอ่อนของวิธีการนี้คือไม่สามารถระบุปริมาณของผลการวิจัย จึงเกิดการพัฒนากการสังเคราะห์งานวิจัยแนวทางที่สามคือการประมาณค่าดัชนีมาตรฐานหรือขนาดอิทธิพลของงานวิจัย

ระยะที่ 3 เป็นการสังเคราะห์ขนาดอิทธิพล (Effect size) หรือเรียกเทคนิควิธีที่ใช้ในขั้นนี้ว่าการวิเคราะห์แบบเมตต้า (Meta Analysis) เป็นการนำวิธีการทางสถิติมาใช้ประมาณค่าขนาดอิทธิพลจากงานวิจัยเพื่อหาข้อสรุปอย่างมีระบบจากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แนวคือ

1. การสังเคราะห์แบบเมตต้าตามแนวคิดของ Glass ในปี พ.ศ.2519 Glass เป็นผู้วางพื้นฐานทำให้การสังเคราะห์งานวิจัยกลายเป็นระบบ มีรูปแบบและใช้สถิติมาเกี่ยวข้องในความหมายว่า The Analysis of Analysis (Studies) ครอบคลุมลักษณะว่าเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยโดยการรวบรวมตัวเลขและสังเคราะห์งานนั้นในเชิงปริมาณ ลักษณะการสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงหมายถึง การรวบรวมเชิงปริมาณผนวกกับการวิเคราะห์เชิงบรรยายในงานวิจัยทั้งหลาย Glass ได้สรุปแนวคิดของตนโดยเน้นที่ขนาดของผลว่ามีค่าเท่าใด มากกว่าเน้นที่ระดับความมีนัยสำคัญ เขาเชื่อในผลการวิจัยทั้งหลายในระดับการบรรยายมากกว่าระดับสรุปอ้างอิง เขาจึงนิยมใช้สถิติที่ได้จากการบรรยายมากกว่าสถิติที่ใช้จากภาคสรุปอ้างอิง โดยเน้นที่ค่าความมากน้อยของผลที่วิเคราะห์มาได้ สถิติจากเทคนิคเมตต้าของ Glass ที่แสดงค่าความมากน้อยของผลการวิจัยคือค่าประมาณของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หรือค่าประมาณของความต่างของผลทดลองกับผลควบคุม

2. การวิเคราะห์แบบเมตต้าตามแนวคิดของ Schmidt Hunter จากแนวคิดของ Glass ที่ต้องหาขนาดของผลออกมาเป็นค่าหรือตัวเลขโดยวิธีหาค่าเฉลี่ยหรือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่มีได้คำนึงถึงค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่ม จากการวัดและช่วงกว้างหรือแคบของข้อมูลดิบที่นำมาหาค่าสถิติในงานวิจัยนั้น ๆ Schmidt Hunter จึงคิดสูตรเพื่อแก้หรือปรับลดความคลาดเคลื่อนต่างๆ ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และของความแตกต่างของผลการทดลองกับผลการควบคุมออกจากค่าพารามิเตอร์เพื่อให้ได้ค่าพารามิเตอร์ที่แท้จริง

2.3 ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย

ศิริยุพา พูลสุวรรณ (2541: 16-17) แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยโดยอาศัยการวิเคราะห์เป็น 5 ลักษณะคือ

1) Primary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมมาเอง แล้วนำมาวิเคราะห์ สรุปผลเป็นการวิเคราะห์ขั้นปฐมภูมิแต่ไม่ได้หมายความว่า เป็นการวิเคราะห์ในระดับต่ำ

2) Secondary analysis คือวิเคราะห์ข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูล แต่มีผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอยู่แล้ว ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ เช่น นำข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเก็บไว้มาวิเคราะห์ เพื่อตอบปัญหาในเรื่องที่สนใจได้โดยไม่ต้องเก็บข้อมูลใหม่

3) Meta analysis คือการสังเคราะห์งานวิจัย คือการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัย เพื่อจะอธิบายปรากฏการณ์ของข้อมูลเหล่านั้น มีลักษณะคล้าย ๆ กับ Survey research แต่ข้อมูลคือ รายงานการวิจัย

4) Best evidence analysis เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทำ Meta analysis การละเลยบางเรื่องไปหรือการประเมินคุณภาพงานวิจัย ผู้วิจัยเกิดความลำเอียงขึ้นได้

5) Best case analysis คือการทำ Meta analysis ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากงานวิจัย แต่ย้อนไปใช้ข้อมูลดิบจากงานวิจัยเดิม ลักษณะจะคล้าย ๆ กับ Secondary analysis แต่ข้อมูลเหล่านี้จะมาจากงานวิจัยหลายๆ เรื่อง โดยสมมติว่างานวิจัยเดิมอาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลผิดพลาด หรือให้ค่าสถิติผิดพลาด วิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาในประเด็นนี้ได้

สรุปได้ว่าลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัยควรประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิ ข้อมูลทุติยภูมิ หลังจากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ของข้อมูล โดยการทำการวิเคราะห์อภิमानทั้งนี้อาจจะใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ

2.4 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทการสังเคราะห์งานวิจัยดังต่อไปนี้

เพียว์ อุปวันดี (2545: 24) ได้แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามลักษณะของการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย ได้แก่ 1) การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative Synthesis) เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยในลักษณะของการเขียนบรรยายสรุป จัดหมวดหมู่ประเด็นข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยแต่ละเรื่อง โดยบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยในเรื่องนั้น ๆ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในลักษณะนี้ สามารถนำมาใช้ได้ทั้งงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 2) การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) เป็นการใช้ระเบียบวิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปให้เป็นข้อยุติ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ต้องเป็นงานวิจัยในเชิงปริมาณที่ให้ข้อมูลและค่าสถิติที่เพียงพอต่อการนำมาสังเคราะห์

ศิริศักดิ์ เอื้อสามาลย์ (2548: 36) ได้กล่าวถึงการสังเคราะห์งานวิจัยว่า จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ หรือเชิงบรรยาย เป็นการรวบรวมเรื่องราวต่างๆ เข้าด้วยกันแล้วบรรยายสรุปออกมา การสังเคราะห์งานวิจัยแบบนี้จึงต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ เป็นผู้ดำเนินการและส่วนใหญ่พบในรายงานการวิจัยบทที่ว่าด้วยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Review Literature) สำหรับข้อมูลเชิงคุณลักษณะในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่เป็นการบรรยายสภาพการณ์ลักษณะความรู้สึกความสามารถของคน สัตว์ สิ่งของ ปรากฏการณ์ ส่วนอีกชนิดหนึ่งคือ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่จัดกระทำในรูปตัวเลข เช่น ความสามารถที่จัดกระทำในรูปคะแนนทดสอบความรู้ที่จัดกระทำในรูปค่า ซึ่งข้อมูลทั้งสองมีวิธีวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ การวิเคราะห์เชิงคุณลักษณะแบบตัวเลขและการบรรยายจะทำได้ดีและเหมาะสมต้องพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ ซึ่งสรุปได้ 4 ประการ คือ

- 1.1 เพื่อการบรรยายพรรณนาสรุป
- 1.2 เพื่อบอกความสัมพันธ์หรืออธิบายความสัมพันธ์
- 1.3 เพื่อเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง
- 1.4 เพื่อทำนายผลที่จะเกิดขึ้น

การแปลงข้อมูลเชิงคุณลักษณะเป็นเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Data) ประกอบด้วยคำต่างๆ ในขณะที่ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ประกอบด้วยตัวเลขต่างๆ การแปลงข้อมูลเชิงคุณลักษณะเป็นเชิงปริมาณทำได้ดังนี้

1. การแจกแจงตามจำนวนครั้งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ กันตามหัวข้อตามแผนการ ตามผลการวิเคราะห์
2. การจัดจำแนกตามบุคคล พฤติกรรม เหตุการณ์
3. การจัดจำแนกตามตัวแปร ตามความสัมพันธ์ เช่น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกินของคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอน
4. การประเมิน เช่น การประเมินความรู้สึกในทางบวกและลบ การประเมินความสำเร็จ

3) การสังเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ค่าตัวเลขหรือค่าสถิติที่ปรากฏในงานวิจัยทั้งหลายเพื่อหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบ สรุปอ้างอิง การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลวิเคราะห์หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน หรือการวิจัยงานวิจัย

บุศยรินทร์ อาณาเขต (2551: 41) ได้แบ่งประเภทการสังเคราะห์งานวิจัย มี 2 ประเภทคือ

- 1) การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยในลักษณะของการเขียนบรรยายสรุป
- 2) การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการใช้ระเบียบวิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปให้เป็นข้อยุติ

บลูม (Benjamin S. Bloom อ้างถึงใน กรรณิการ์ สำนักเนตร, 2553: 66) ได้จำแนกการสังเคราะห์ออกเป็น 3 ประเภทคือ

- 1) การสังเคราะห์หน่วยย่อย ๆ ของการสื่อความหมายจนได้ผลผลิต ได้แก่ การพูด การบอกภาษาท่าทาง และความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนให้ผู้อื่นทราบหรือเข้าใจ
- 2) การสังเคราะห์แผนงานต่างๆ จนได้ผลผลิตเพื่อนำไปเสนอต่อการปฏิบัติได้แก่ การพัฒนาแผนการทำงาน หรือพัฒนาแนวความคิดของแต่ละคนถึงขั้นการนำไปปฏิบัติ
- 3) การสังเคราะห์สิ่งที่เป็นนามธรรมมากขึ้น ได้แก่การจัดการความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ที่เป็นนามธรรมเพื่อจำแนกหรืออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ หรือเชื่อมโยงแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิเข้าด้วยกัน หรือการเชื่อมโยงทฤษฎีจนได้ข้อค้นพบใหม่ทางคณิตศาสตร์

ปรียา พิมพาภรณ์ (2543: 11-12) ได้จำแนกการสังเคราะห์งานวิจัยได้ 2 ประเภทคือ

- 1) การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ หรือเชิงบรรยาย เป็นการรวบรวมเรื่องราวต่าง ๆ เข้าด้วยกันแล้วบรรยายสรุปผลออกมา การสังเคราะห์งานวิจัยแบบนี้ จึงต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ เป็นผู้ดำเนินการและส่วนใหญ่พบในรายงานการวิจัยบที่ว่าด้วยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับข้อมูลเชิงคุณลักษณะในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่เป็นการบรรยายสภาพการณ์ ลักษณะความรู้สึก ความรู้ความสามารถของคน สัตว์ สิ่งของ ปรากฏการณ์ และอีกชนิดหนึ่งคือ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่จัดกระทำในรูปของตัวเลข เช่น ความสามารถที่จัดกระทำในรูปคะแนนทดสอบ
- 2) การสังเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ค่าตัวเลข หรือค่าสถิติที่ปรากฏในงานวิจัยทั้งหลายเพื่อหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบสรุปอ้างอิง การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงจำเป็น การวิเคราะห์การวิเคราะห์เชิงผสมผสาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัยสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทคือการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะหรือเชิงคุณภาพ และการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณเป็นการใช้ระเบียบวิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์

2.5 ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัยดังนี้

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2530: 5) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไปประกอบด้วยขั้นตอนในการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

- 1) การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากการกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการทำวิจัยอย่างน้อยสองราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยที่มีคุณค่าน่าสนใจ และเป็นปัญหาที่

ยังไม่มีคำตอบแน่ชัดนั้น มักเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจ และทำการวิจัยเป็นจำนวนมาก ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่เหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

2) การวิเคราะห์ปัญหาผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน ศึกษาแนวคิดหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาให้แจ่มชัดเพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

3) การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย การคัดเลือกงานวิจัยผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องค้นคว้าและเสาะหางานวิจัยทั้งหมดเกี่ยวกับปัญหาที่กำหนดไว้ ส่วนใหญ่จะหาได้จากวิทยานิพนธ์ วารสาร งานวิจัย เป็นต้น การคัดเลือกงานวิจัยต้องอ่าน ศึกษาและตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ขึ้นต่อไปคือการรวบรวมรายละเอียดและผลการวิจัยของงานวิจัยนั้น ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ข้อมูลที่มีความแม่นยำและเชื่อถือได้ และครบถ้วนสมบูรณ์

4) การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งประกอบด้วย ผลการวิจัย รายละเอียดลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อมูลสรุป จากนั้นแปลความหมายเพื่อตอบปัญหาการวิจัย

5) การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย การเขียนรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย มีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานวิจัยทั่วไป

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542: 17-19) กล่าวถึงขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไป ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีวิธีการดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มต้นจากการกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการทำวิจัยอย่างน้อย / ราย เนื่องจากปัญหาจากการวิจัยที่มีคุณค่า น่าสนใจ และเป็นปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบแน่ชัดนั้น มักเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและวิจัยเป็นจำนวนมาก ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่เหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดหัวข้อปัญหาแล้ว นักสังเคราะห์งานวิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาให้แจ่มชัด เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือกและรวบรวมงานวิจัย

- การเสาะค้นงานวิจัยโดยแสวงหางานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ การเสาะค้นงานวิจัยส่วนใหญ่จะได้มาจากเอกสาร เช่น รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความย่อ วิทยานิพนธ์ วารสาร ดัชนีวารสาร ศูนย์ข้อมูลทางการศึกษา เป็นต้น

- การคัดเลือกงานวิจัย นักสังเคราะห์ต้องอ่านงานวิจัย ศึกษาและตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์การคัดเลือกงานวิจัยและคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณค่ามีความเที่ยงตรงภายนอกและภายในสูงสุดตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

- การรวบรวมผลงานหลังจากการคัดเลือกงานวิจัยใช้ในการสังเคราะห์แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการรวบรวมรายละเอียดและผลการวิจัยของงานวิจัยนั้น วิธีการรวบรวมอาจใช้การจดบันทึก

การถ่ายเอกสารหรือกรอกแบบฟอร์มก็ได้ ทั้งนี้ นักสังเคราะห์งานวิจัยต้องใช้ความระมัดระวังในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้และครบถ้วน

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลงานวิจัย เป็นขั้นตอนที่จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งประกอบด้วยผลการวิจัยรายละเอียดลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อมูลที่เป็นข้อยุติและทดสอบว่าสอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้หรือไม่ จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยที่ใช้กันอยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ แบ่งตามวิธีการได้เป็นสองประเภทดังนี้

- การวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย การวิเคราะห์ประเภทนี้เป็นการบรรยายสรุปผลการสังเคราะห์ผลการวิจัย โดยนักสังเคราะห์สรุปประเด็นหลักของผลการวิจัยแต่ละเรื่อง แล้วบรรยายให้เห็นถึงความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ทั้งนี้ นักสังเคราะห์ต้องบรรยายสรุปด้วยความเที่ยงตรงไม่ลำเอียงและไม่ผนวกความคิดเห็นด้วยระเบียบวิธีการวิเคราะห์

- การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย การวิเคราะห์เชิงปริมาณนี้นักสังเคราะห์จะใช้วิธีการที่มีระบบ ใช้ความรู้หลักการและระเบียบวิธีทางสถิติวิเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปที่เป็นข้อยุติในการสังเคราะห์งานวิจัย งานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ประเภทนี้ต้องเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีผลการวิจัยที่นักสังเคราะห์สามารถนำมาวิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีทางสถิติได้

ขั้นตอนที่ 5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย การเขียนรายงาน การสังเคราะห์งานวิจัยมีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานทั่วไป นักสังเคราะห์งานวิจัยต้องเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนพร้อมทั้งข้อสรุปข้อค้นพบและข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้ภาษาถูกต้อง กระชับรัดกุมและชัดเจน

กรณีการ์ ลานักเนตร (2553: 71) ได้กล่าวว่าการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อใช้ตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายๆ เล่มมาจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์แล้วนำเสนออย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อสรุปใหม่ ซึ่งการสังเคราะห์งานวิจัยมี 2 ประเภทคือ การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะและการสังเคราะห์เชิงปริมาณ ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากการกำหนดหัวข้อปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การเสาะค้น คัดเลือกและรวบรวมงานวิจัย การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยและการเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย

บุศยรินทร์ อาณาเขต (2551: 42) กล่าวถึงขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยมี 5 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัย 2) การวิเคราะห์ปัญหา 3) การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย 4) การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ และ 5) การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย

ดังนั้นสรุปได้ว่าขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัยมี 5 ขั้นตอนคือการกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มต้นจากการกำหนดปัญหาการวิจัย การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดหัวข้อ

ปัญหาแล้ว จะต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน ขั้นตอนต่อมาคือการเสาะค้น คัดเลือกและรวบรวมงานวิจัย และการวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลงานวิจัย ซึ่งเป็นขั้นตอนที่จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งประกอบด้วยผลการวิจัยรายละเอียดลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมด หลังจากนั้นเป็นขั้นตอนของการเขียนรายงานผลเป็นขั้นตอนสุดท้าย

3. การอ่าน

3.1 ความหมายของการอ่าน

มีนักวิชาการ และนักการศึกษาหลายท่านที่ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้อย่างหลากหลายเช่น

จินตนา ช่วยพันธ์ (2552: 10) ให้ความหมายของการอ่านสรุปได้ว่าการอ่านมีหลายนัย นัยที่หนึ่งหมายถึงการอ่านออก นัยที่สอง หมายถึงการอ่านได้ และนัยที่สามหมายถึงการอ่านเป็นซึ่งการอ่านนั้นจะต้องแปลความหมายของตัวอักษรจนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

สมเกียรติ แซ่เต็ง (2551: 9) กล่าวว่า การอ่านหมายถึง กระบวนการแปลความหมาย จากอักษรหรือสัญลักษณ์เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ อันนำไปสู่การนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

นรจิต อาทิวา (2551: 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการแปรความหมาย ของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่เขียนไว้ออกมาเป็นคำพูดเพื่อเป็นการสื่อความของผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจ ตรงกัน โดยนำมาผ่านกระบวนการทางการสมองบวกกับประสบการณ์เดิมเป็นทุนจึงจะทำให้การอ่าน ประสบความสำเร็จได้ดี

เยาวลักษณ์ สาระโน (2550: 11) ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ในการแปลสัญลักษณ์ถอดความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน หัวใจสำคัญของการอ่านคือ เข้าใจ ความหมายจากสิ่งที่อ่านและพิจารณาเลือกความหมายที่ดี

นิลเนตร นิลประดิษฐ์ (2549: 10) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปล ความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ความคิด และสามารถนำความรู้ความ เข้าใจและความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ได้

นงคราญ ยาสุมุท (2549: 9) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้ สายตามสัมผัสกับตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปล ออกมาเป็นความคิดและความรู้ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอา ความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ชัชวาล ใจเดี่ยว (2548: 17) การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายจากสัญลักษณ์ โดยใช้ประสบการณ์เดิมนำมาผ่านกระบวนการทาง ความคิดเพื่อให้ได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับความเข้าใจของผู้เขียน

ฉวีลักษณ์ บุญญาญจน (2547: 43) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การบริโภคคำที่ถูกเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์

ศุภวรรณ มองเพชร (2547: 41) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านหมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์ที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวผู้เขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง ด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

ไพพรรณ อินทนิล (2546: 49) กล่าวว่า การอ่านคือการสื่อความหมายอีกประเภทหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เป็นทักษะที่สืบเนื่องมาจากการฟังและการพูด

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546: 73) ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึงการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 3) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้หลายความหมาย ขึ้นอยู่กับผู้ที่เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร เช่น การอ่านที่เกี่ยวกับกระบวนการหมายถึงลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้ การอ่านในด้านจิตวิทยาซึ่งเกี่ยวกับการจำและการลืม การอ่านหมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องราวได้และเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง

สรุปการอ่านหมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในสมองและเกิดความเข้าใจ สามารถแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านได้

3.2 ความสำคัญและประโยชน์จากการอ่าน

การอ่านนั้นมีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ทำให้ผู้อ่านฉลาดรอบรู้ ทันโลก นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดสำคัญ ๆ ไว้ดังนี้

จินตนา ช่วยพันธุ์ (2552: 12) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญคือเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านและรักการอ่านย่อมสามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้เร็ว มีความรอบรู้ ฉลาด และเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตได้

นรจิต อาทิวะ (2551: 14) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์อย่างมาก เพราะการอ่านเป็นทางแสวงหาความรู้จากสิ่งพิมพ์และสื่ออื่นๆ และการอ่านทำให้คนเราไม่โง่ รู้ทันคน ยังให้ความสนุกสนานอีกด้วย ผู้ที่อ่านเป็นประจำทำให้เป็นคนมีความคิดกว้างไกล

นิลเนตร นิลประดิษฐ์ (2549: 14) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความสำคัญทั้งต่อตัวผู้อ่าน ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ การอ่านทำให้เกิดพัฒนา

ทางสติปัญญา อารมณ์ เพิ่มพูนประสบการณ์ของตัวผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเป็นคนทันโลกทันข่าวสาร เป็นคนฉลาดรอบรู้ ซึ่งนอกจากผู้อ่านจะนำความรู้จากการอ่านมาให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้อ่านแล้วยังสามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติได้อีกด้วย

นงคราญ ยาสมุทร (2549: 11) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความคิด เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ รวมทั้งการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ การอ่านทำให้เราติดตามความก้าวหน้าของวิทยาการสมัยใหม่ รู้เท่าทันยุคปัจจุบัน และยังสามารถให้ความเพลิดเพลินรวมถึงช่วยพัฒนาจิตใจอีกด้วย ทำให้อาศัยอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549: 14) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้คือ การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้และกระบวนการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญาความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและค่านิยมต่างๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตอย่างยิ่งดังนี้

1. สำคัญต่อชีวิตประจำวัน ความเป็นจริงการอ่านไม่ได้มีความสำคัญต่อนักเรียนหรือนักศึกษาเท่านั้น แต่บุคคลทั่วไปก็อาจแสวงหาความรู้ได้ด้วยการอ่าน การอ่านเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก และถ้านำความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์ต่อสังคม สังคมนั้นย่อมมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกที่ควร

2. ความสำคัญต่อการเรียน การอ่านเป็นหัวใจของการจัดกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนการสอน และมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งอันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา หากเริ่มติรากฐานการอ่านของเด็กก็จะเป็นดี

ชัชวาล ใจเดียว (2548: 18) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญมาก การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิด ความมีวิจารณ์ญาณ ช่วยให้สามารถพัฒนาอาชีพการงาน ตลอดจนการพัฒนาจิตใจ อารมณ์ และสังคมได้อีกด้วย

จินตนา ไบกาชุย (2547: 20) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า หนังสือคือประตูแห่งความรู้ หนทางที่จะเข้าสู่แหล่งความรู้เช่นนี้คือ การอ่าน ซึ่งการอ่านไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่ใช่พรสวรรค์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่เป็นพรแสวงที่เกิดจากการสั่งสอนและฝึกฝนจนเป็นทักษะ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546: 56) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญดังนี้

1. การอ่านนับเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่มีอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน เพราะจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ต่างๆ

2. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิดเกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดและรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน เป็นวิธีการหนึ่งในการแสวงหาความสุข ให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์ค้ำค่าที่สุด
6. การอ่าน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านจิตใจและด้านบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
7. การอ่าน เป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาความเจริญของระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม
8. การอ่าน เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าและความทันสมัยของระบบการสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์

อุดมศักดิ์ พลอยบุตร (2545: 18) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า จากการปฏิรูปการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ปลุกฝังให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นพลังความคิดสร้างสรรค์ ควรสร้างนิสัยรักการอ่าน มีทักษะในการอ่านเพื่อจะได้เป็นนักการอ่านที่ดี มีภูมิคุ้มกันการครอบงำทางปัญญา รู้เท่าทันคน ทันเหตุการณ์ ก้าวทันไปกับยุคโลกาภิวัตน์ได้เป็นอย่างดี

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2545: 45) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. ช่วยให้ผู้อ่านเกิดปัญญามีความรู้กว้างขวาง
2. ช่วยให้ผู้อ่านรับความรู้ ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์และก้าวตามทันโลก
3. ช่วยให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
4. ช่วยให้ผู้อ่านได้เพิ่มพูนความรู้ในการประกอบอาชีพ
5. ช่วยให้ผู้อ่านได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
6. ช่วยให้ผู้อ่านได้เพิ่มพูนประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ที่ไม่อาจพบในชีวิตจริงได้ เนื่องจากขาดโอกาส ขาดเงิน และขาดความสามารถ
7. ช่วยให้ผู้อ่านสามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. ช่วยให้ผู้อ่านตัดสินใจได้อย่างใดอย่างหนึ่งได้ดียิ่งขึ้น
9. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว เมื่อประสบปัญหา ก็สามารถนำมาแก้ไขเหตุการณ์ของสิ่งต่างๆ

10. ช่วยให้ผู้อ่านรู้คุณค่าของสิ่งต่างๆ
11. ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายความเครียด ความวิตกกังวล
12. ช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะการอ่าน ให้อ่านได้ อ่านเร็วและอ่านเก่ง
13. ช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาความเข้าใจอันดีงามทางสังคมและช่วยทำให้มีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน
14. ช่วยป้องกันไม่ให้ผู้อ่านเกิดการเสื่อมหนังสือ เพราะการอ่านออกเป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศ และยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

สุนันทา สายคง (2542: 13) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหา สารความรู้ มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น การฟัง
2. การอ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
3. ผู้อ่านสามารถฝึกคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
4. การอ่านส่งเสริมให้สมองดี มีสมาธิมากกว่าอย่างอื่น
5. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง
6. หนังสือมีหลายรูปแบบและมีมากกว่าสื่ออื่น ๆ
7. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเองในขณะที่อ่าน
8. ผู้ที่รักการอ่านจะรู้สึกมีความสุข

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 11) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือพัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และสนองความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนั้นการจะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่างๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

ดังนั้นสรุปได้ว่าความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญมากและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่จะต้องใช้ในทุกด้าน ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่างๆ ได้ในชีวิตประจำวัน

3.3 ประเภทของการอ่าน

การแบ่งประเภทของการอ่านจะช่วยให้ตระหนักถึงขอบข่ายของการอ่าน นักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านกล่าวว่าการอ่านมี 2 ประเภท คือการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ บางท่านกล่าวว่าการอ่านมีประเภทเดียวคือการอ่านในใจ โดยรวมการอ่านออกเสียงเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านในใจ อย่างไรก็ตามบางท่านกล่าวว่าการอ่านมี 3 ประเภทคือ การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทการอ่านดังนี้

นรคิด อาทิวะ (2551: 19) กล่าวว่า การอ่านมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับลักษณะ วิธีการ จุดมุ่งหมาย สถานการณ์ เป้าหมาย ประโยชน์ที่จะได้รับ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง จำเป็นมากที่เราจะต้องฝึกฝนอยู่เรื่อย ๆ เพื่อให้เกิดเป็นนิสัยที่ดีคือนิสัยรักการอ่าน และได้เพิ่มความรู้ผู้ผู้อ่านตลอดไป

นงศราญ ยาสมุทร (2549: 14) ได้แบ่งประเภทการอ่านไว้ 2 ประเภทคือ อ่านในใจและอ่านออกเสียง ถ้าแบ่งประเภทโดยใช้ความเร็วในการอ่านเป็นเกณฑ์ แบ่งได้เป็นการอ่านเพื่อการศึกษา และการอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง ถ้าแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการอ่านแบ่งเป็นประเภทได้คือ อ่านเพื่อสำรวจ อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ อ่านเพื่อให้ได้รายละเอียด อ่านเพื่อความเข้าใจและการศึกษาและอ่านเพื่อวิเคราะห์

ชัชวาล ใจเดียว (2548: 27) กล่าวว่าประเภทของการอ่านมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะ จุดมุ่งหมาย วิธีการ สถานการณ์ และประโยชน์ของตัวผู้อ่านเอง การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะ และความสามารถในการอ่าน อ่านแล้วมีความรู้ในเรื่องที่อ่านได้แจ่มแจ้ง สามารถวินิจฉัยคุณค่า รู้จักเลือกรับสิ่งที่เป็นประโยชน์มาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการของตน

วรรณิ โสมประยูร (2542: 126-127) ได้วิเคราะห์ลักษณะของกระบวนการอ่านดังกล่าวรวมทั้งการจำแนกประเภทการอ่านของนักวิชาการทางภาษาหลายท่านแล้วนำมาสังเคราะห์โดยจัดเป็นหมวดหมู่ ซึ่งจะได้ประเภทของการอ่านตามหลักต่างๆ ดังนี้

1. การแบ่งประเภทการอ่านโดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลักแยกได้ 2 ประเภทคือ 1) การอ่านออกเสียง คือการอ่านเพื่อสื่อความหมายเรื่องราวไปยังผู้ฟัง 2) การอ่านในใจ คือการอ่านที่งดการออกเสียงและการฟังด้วยตนเอง ไม่ทำปากขมุขมิบ ย่อมจะช่วยให้การอ่านได้เร็วขึ้น

2. การแบ่งประเภทการอ่านโดยยึดสื่อที่นำมาให้อ่าน แยกเป็น 3 ประเภท คือ 1) อ่านนิทาน นวนิยาย คือการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน 2) อ่านสารคดี คือเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านวิธีการ คือเพื่อเข้าใจการปฏิบัติหรือกระบวนการอ่านถูกวิธี ถูกหลักการอ่าน

3. การแบ่งประเภทการอ่านโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลัก แยกได้ 6 ประเภทคือ 1) การอ่านค้นคว้าหาความรู้และคำตอบ 2) การอ่านแบบจับใจความสำคัญ 3) การอ่านแบบหา

รายละเอียดตามลำดับเหตุการณ์ 4) การอ่านแบบหารายละเอียดทุก ๆ คำเพื่อปฏิบัติ 5) การอ่านแบบวิเคราะห์ วิเคราะห์ 6) การอ่านแบบให้วิจารณ์ญาณ

4. การแบ่งประเภทการอ่าน โดยเน้นที่ความมุ่งหมายในการอ่าน แบ่งได้ 10 ประเภท คือ 1) การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ 2) การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ 3) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

4) การอ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์ 5) การอ่านเพื่อสรุปความหรือย่อความ 6) การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง 7) การอ่านเพื่อทำรายงาน 8) การอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหรือข่าวสาร 9) การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่ง 10) การอ่านเพื่อธุรกิจหรือการพาณิชย์

5. การแบ่งประเภทอ่านเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนได้แก่ 1) การอ่านออกเสียง แบ่งเป็น 3 แบบคือ การอ่านร้อยแก้ว การอ่านร้อยกรอง และการอ่านทำนองเสนาะ 2) การอ่านในใจ แบ่งออกเป็น 7 แบบคือ การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้ เช่น อ่านตำรา การอ่านจับใจความสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่อง เช่น อ่านบทความ การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน เช่น อ่านประวัติศาสตร์ อ่านลำดับเหตุการณ์ การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ เช่น อ่านคู่มือในการใช้ไฟฟ้า อ่านวิธีประกอบอาหาร การอ่านแบบวิเคราะห์ วิเคราะห์เพื่อหาเหตุผล เช่น อ่านข่าวเหตุการณ์สำคัญ การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณ์ญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง ของดี ข้อเสีย สำหรับเลือกแนวทางปฏิบัติ เช่น อ่านโฆษณา การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อสังเกตและจดจำ เช่น อ่านชื่อสถานที่ต่างๆ ในขณะที่นั่งรถผ่านไป

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2542: 104-105) กล่าวว่า การอ่านมีหลายชนิดซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปคือ

1. การอ่านเพื่อสำรวจ เป็นสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ เช่น อ่านหัวเรื่อง สารบัญ เป็นต้น
2. การอ่านเพื่อจับใจความ เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านว่าเป็นเรื่องอะไร ประเภทใด มีลักษณะอย่างไร
3. การอ่านเพื่อให้ได้รายละเอียด เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เรื่องราวและรายละเอียดบางอย่าง และมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน
4. การอ่านเพื่อความเข้าใจและการศึกษา เป็นการอ่านเพื่อได้เนื้อหาของเรื่อง และมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องราวของสิ่งที่อ่านได้
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ เป็นการอ่านเพื่อการวิเคราะห์การใช้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าประเภทของการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือการอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา และสมอง รวมไปถึงการแปลงเสียงออกมาเป็นถ้อยคำที่สมบูรณ์ และการอ่านในใจ เป็นการอ่านโดยไม่ออกเสียง และไม่ใช้ปากเคลื่อนไหว ใช้เพียงสายตากวาดไปตามตัวอักษรเพื่อรับรู้ผ่านสมองในการรับรู้และจดจำความหมายต่างๆ

3.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในสภาพการดำรงชีวิตประจำวัน คนเราต้องพบกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการรับรู้ข่าวสาร การอ่านจึงจำเป็นที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการอ่านจึงมีความมุ่งหมายที่มีความแตกต่างกันดังนี้

นรุตติ อาทิวา (2551: 17) กล่าวว่า การอ่านเป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อหาประโยชน์ให้กับตัวเองตามจุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ 2 ประการ คือ 1) การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้เป็นการอ่านที่ทำให้ตนเองมีความรู้ รอบรู้ รู้ชัดเจน รู้ลึกซึ่งเกิดความมั่นใจ แน่ใจ เชื่อมั่นในตัวเอง จากสิ่งที่ได้อ่าน 2) อ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อให้จิตใจสบาย ผ่อนคลายอารมณ์ถือเป็นการพักผ่อนอีกรูปแบบหนึ่ง

ชัชวาล ใจเดียว (2548: 18) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านคือ เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด และความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายทั้ง 3 ประการนั้น ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยรวม และมีนิสัยรักการอ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2542: 129) กล่าวว่าหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2541 ได้ระบุจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านในใจให้แก่แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านในใจและการอ่านออกเสียง อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจน มีความเข้าใจในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญและตอบคำถามได้ รู้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ เกี่ยวกับการอ่านและนำไปใช้ได้ มีนิสัยที่ดีในการอ่านและรักการอ่าน

สมพร มั่นตะสูตร (2542 : 11-12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านออกเป็น 4 ประการคือ

1. อ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อให้ได้ความรู้ที่นั้นอาจจะแบ่งวัตถุประสงค์ย่อยออกเป็น 5 ประเด็นคือ 1) เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ 2) การอ่านเพื่อศึกษาความรู้ต่าง ๆ 3) การอ่านเพื่อการรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง 4) การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง 5) อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลเอามารายงานทำวิจัย

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง

3. การอ่านเพื่อหาแนวคิดแปลกใหม่

4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

จากจุดมุ่งหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อมุ่งหวังให้มนุษย์มีทักษะในการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และพัฒนาตนเองในยุคของการเปลี่ยนแปลง

3.5 องค์ประกอบของการอ่าน

ก่อนที่จะฝึกให้มีการอ่านคล่อง อ่านเก่ง อ่านเป็น ก็ควรจะศึกษาถึงองค์ประกอบของการอ่านก่อน ทั้งนี้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

เยวลักษณะ สาระโน (2550: 14) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่าจะต้องประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือ องค์ประกอบด้านภาษา เช่น คำศัพท์ ประโยค เครื่องหมายต่างๆ และองค์ประกอบทางด้านอื่น ๆ เช่น ความรู้ความสามารถของผู้อ่าน ประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของผู้อ่าน เป็นต้น

นิลเนตร นิลประดิษฐ์ (2549: 15) ได้แบ่งองค์ประกอบที่สำคัญต่อการอ่านไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน เช่น ประสบการณ์เดิม ระดับสติปัญญา ความสามารถ ความรู้ในการคิดวิเคราะห์ ฯลฯ

2. องค์ประกอบของวัสดุการอ่าน เช่น ความสมบูรณ์งานเขียน เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ฯลฯ

ชัชวาล ใจเดี่ยว (2548: 25) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ว่า มี 5 องค์ประกอบคือ

1. ด้านร่างกาย ได้แก่ สายตา ปาก หู ความคล่องตัวในการใช้กล้ามเนื้อ รวมถึงความสัมพันธ์ของอวัยวะต่างๆ

2. ด้านสมองหรือสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถในการจำ การตีความ แปลความ การเล่าเรื่องราวของตนและผู้อื่นได้ดี เป็นต้น

3. ด้านอารมณ์และสังคม ได้แก่ การมีอารมณ์ร่วมสนุกสนาน รู้จักระงับอารมณ์ เล่นรวมกับเพื่อน ไม่แย่งของเพื่อน รู้จักหยิบบิยมแบ่งปัน และช่วยเหลือเพื่อน เป็นต้น

4. ด้านจิตวิทยา ได้แก่ การมีสมาธิ มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก รู้จักลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ดี

5. ด้านพื้นฐานประสบการณ์ ได้แก่ การใช้ภาษาพูด การตอบคำถาม การมีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมใกล้และอื่นๆ เป็นต้น

วรณี โสมประยูร (2542: 122-123) กล่าวถึงองค์ประกอบในการอ่านของเด็กโดยสรุปไว้ 6 ประการสำคัญคือ

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย ประกอบด้วย สายตา ปาก หู

2. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ ประกอบด้วย ความต้องการ ความใจ และความศรัทธา

3. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ความสามารถในการรับรู้

ความสามารถในการนำประสบการณ์เดิมไปใช้ ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ความสามารถในการเรียน

4. องค์ประกอบทางประสบการณ์พื้นฐาน

5. องค์ประกอบทางวุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ

6. องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม

กูดแมน (Goodman, 1971) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) โดยระยะแรกผู้อ่านจะเรียนรู้ความสัมพันธ์เกี่ยวกับตัวอักษรและความหมายของคำแต่ละคำ ต่อมาเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้นก็จะสามารถอ่านเพื่อเข้าใจได้มากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Schema) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาและความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรืองานเขียน (Conceptual of Semantic Completeness) ผู้อ่านจะไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน หากเนื้อเรื่องนั้นมีเนื้อความยังไม่สมบูรณ์ ยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านมาก่อน

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) งานเขียนแต่ละชั้นมีลักษณะและโครงสร้างที่แตกต่างกัน และยังสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ดังนั้นหากเขียนเสนอเรื่องราวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการอ่านประกอบด้วย องค์ประกอบทางกายหรือวุฒิภาวะโดยทั่วไป องค์ประกอบด้านสติปัญญา องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ องค์ประกอบด้านความสามารถ องค์ประกอบด้านความสนใจและแรงจูงใจ รวมไปถึงองค์ประกอบด้านฐานะ เศรษฐกิจและสังคม

3.6 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2543: 43) ได้รวบรวมประมวลทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน จำแนกไว้เป็น 4 กลุ่มคือ

1. แบบจำลองการอ่านที่เน้นทักษะ (Skill models) ทฤษฎีนี้เน้นทักษะที่ประกอบด้วย การรับรู้คำ ความหมาย การเข้าใจสิ่งที่อ่าน การประเมิน และการผสมผสานความเดิมกับความรู้ใหม่

2. แบบจำลองที่เน้นกระบวนการรับสาร (Information Processing models) ทฤษฎีนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับช่องทางการสื่อสาร ความสามารถของช่องทางอันจำกัด เสียงรบกวน สาร ทฤษฎีนี้จึงให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับสื่อองค์ประกอบทางร่างกายมนุษย์ว่าเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการอ่าน

3. แบบจำลองการอ่านตามทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological models) ทฤษฎีการอ่านในกลุ่มนี้ แยกออกเป็น 3 กลุ่มย่อยคือ

3.1 แบบจำลองการอ่านที่เน้นพฤติกรรม ผู้มีความคิดอยู่ในขอบเขตนี้ เช่น สกินเนอร์ (Skinner) สแตต (Stat) และกาเย (Gagne) เป็นต้น ลักษณะสำคัญของทฤษฎีในกลุ่มนี้คือใช้วิธีการเสริมแรงในการหลอมรวมพฤติกรรมกรรมการอ่านที่สังเกตได้

3.2 แบบจำลองที่เน้นความรู้ความเข้าใจ (Cognitive model) ทฤษฎีนี้ไม่แตกต่างจากทฤษฎีที่เน้นพฤติกรรมนัก กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่มนี้เห็นว่าการแยกแยะการสรุปและการถ่ายโอนเป็นส่วนประกอบในการเรียนรู้และจากการจำเรื่องราวที่เป็นเนื้อหาหลัก

3.3 แบบจำลองการอ่านที่เน้นพัฒนาการ (Developmental model) ผู้ที่เป็นเจ้าของทฤษฎีคือ เพียเจต์ (1970) ซึ่งมีแนวคิดว่าการเรียนรู้เกิดตั้งแต่วัยที่ต้องพึ่งผู้อื่นและจะพัฒนาไปตามวัยที่เจริญขึ้น สิ่งสำคัญที่สุดของช่วงอายุก็คือ จะมีการเรียนรู้ความสามารถหรือทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เหมาะสมไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงพัฒนาการเฉพาะนั้นแล้ว การเรียนรู้บางส่วนจะบกพร่องไป

3.4 แบบจำลองการอ่านตามแนวความคิดทางภาษาศาสตร์ (Linguistic models) การอ่านตามทฤษฎีในกลุ่มนี้ยังจำแนกออกเป็น 3 ประเภทคือ แบบจำลองการอ่านในระยะแรก แบบจำลองการอ่านที่เป็นไวยากรณ์ปริวรรต และแบบจำลองการอ่านที่เน้นจิตภาษาศาสตร์

ทฤษฎีการอ่านตามแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget)

ทฤษฎีของเพียเจต์ มีขั้นตอนการจัดประสบการณ์เพื่อการพัฒนาการอ่านดังนี้ (สมเกียรติ แซ่เต็ง (2551: 11)

ทฤษฎีที่ 1 ความสัมพันธ์ของพัฒนาการทางกายและจิตวิทยา ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กัน นับตั้งแต่เด็ก เริ่มปฏิสนธิ ได้แก่ เซลล์ประสาทและเซลล์สมอง การเลี้ยงดูของพ่อแม่ในเรื่องสุขภาพอนามัย การให้อาหาร ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ

ทฤษฎีที่ 2 การช่วยเหลือส่งเสริมให้ประสบการณ์ในเรื่องการจัดสิ่งแวดล้อมแก่เด็ก เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางสติปัญญา กระบวนการเรียนรู้และความเฉลียวฉลาด ด้วยเหตุนี้ผลจากการทดลองเอาเด็กมาเลี้ยงและศึกษาเกี่ยวกับอายุสมองปรากฏว่าอายุสมองเด็ก 2 คน ที่เกิดจากมารดาที่มีสติปัญญาทรมทั้งคู่ IQ 46 และ 35 ตามลำดับ เมื่อส่งเด็กไปอยู่ในสถาบันบำบัดเกี่ยวกับสติปัญญาทรมเป็นเวลา 8 เดือน IQ ของเด็กเปลี่ยนเป็น 77 และ 87 ซึ่งเมื่อครบ 1 ปี เด็กเปลี่ยนมาเกือบเท่าคนธรรมดา วิธีการเลี้ยงดูคือ จัดหาผู้หญิงมาดูแลอย่างใกล้ชิด ให้ความอบอุ่น ร้องเพลงให้ฟัง ให้ของเล่น พาเดินดูอะไรต่ออะไร เด็กได้รับความสนใจ ความรัก ความเอ็นดู ความอบอุ่น สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเรียนรู้และการอ่านเป็นอย่างมาก ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่เด็กจะช่วยปูพื้นฐานเพื่อพัฒนาการอ่านและการเรียนรู้ภาษาของเด็กได้เป็นอย่างดี

ทฤษฎีที่ 3 การประสมกลมกลืนระหว่างการจัดประสบการณ์ทางภาษาในส่วนกว้าง ๆ เพื่อเสริมประสบการณ์ และเพื่อพัฒนาในทางการอ่านได้แก่ กิจกรรมทางภาษาต่างๆ เช่น การเล่านิทาน การท่องกลอน การร้องรำทำเพลง การเล่นเกม การเชิดหุ่น กิจกรรมเหล่านี้สามารถช่วยให้เด็กมีพื้นฐานทางภาษากว้างขวางขึ้น ในทางทักษะการเรียนรู้ภาษาโดยเฉพาะ เช่นการออกเสียงและการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ อ่านคำ วลี ประโยค ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นทักษะโดยตรงเกี่ยวกับการอ่าน

ทฤษฎีที่ 4 การเรียนรู้ภาษา ควรเริ่มจากจุดสนใจของเด็กและความสุขเพลิดเพลิน ความพอใจ และสนใจอยากเรียน โดยการกระตุ้นจากผู้ปกครอง

จากทฤษฎีการอ่านตามแนวคิดของเพียเจต์ สรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์ทางการอ่านที่ดีที่เหมาะสมให้เกิดแก่เด็ก จะมีส่วนให้เกิดการพัฒนาการทางด้านการอ่านที่ดี และจะนำไปสู่การพัฒนาด้านการเรียนรู้ต่อไป

ทฤษฎีการอ่านตามแนวคิดของกาเย่ (Gagne)

กาเย่ (Gagne, 1970) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบได้แก่

1. ผู้เรียน (Learner) ซึ่งจำเป็นต้องประกอบด้วยอวัยวะรับสัมผัส 5 ชนิด ประกอบด้วย หู ตา จมูก ลิ้น และกาย ระบบประสาทส่วนกลาง (Central nervous system) และกล้ามเนื้อ (muscles)

2. สิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้า (stimulus situation) หมายถึงสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวผู้เรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรม

3. การตอบสนอง (Response) คือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากการได้รับสิ่งเร้า กาเย่ ได้แบ่งพฤติกรรมการเรียนรู้อันเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การอ่านได้ 8 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นจูงใจ (motivation phase) เป็นการชักจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยตั้งเป้าหมายไว้แล้ว และเป็นสิ่ง que ผู้เรียนพอใจเมื่อได้เรียนรู้ กาเย่กล่าวว่า ความคาดหวัง (expectancy) ของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจอันสำคัญในการเรียนรู้ ในขั้นนี้เรียกว่า signal learning

2. ขั้นรับรู้เรื่องราวต่างๆ ที่สัมพันธ์กับความคาดหวังของผู้เรียน หรือการรับรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น ความตั้งใจในการรับรู้ และการเลือกในการรับรู้ ความตั้งใจเป็นรากฐานสำคัญของการเลือกรับรู้ ผู้เรียนจะเลือกรับรู้สิ่งเร้าที่สอดคล้องกับความตั้งใจของตน เมื่อความตั้งใจเปลี่ยนไป การเลือกรับรู้ก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ขั้นนี้เรียกว่า stimulus response learning

3. การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจำ (acquisition phase) ซึ่งความจำประกอบไปด้วยความจำระยะสั้น และความจำระยะยาว โดยที่ความจำระยะสั้นจะเลือนหายไปได้เร็ว ส่วนความจำระยะยาวจะเป็นความจำที่เลือนหายได้ช้ากว่า ขั้นนี้เรียกว่า chaining

4. ความสามารถในการสะสมสิ่งเร้าที่จะจำไว้ (retention phase) ส่วนใหญ่เป็นการเก็บรักษาหรือสะสมจากความจำระยะยาว ขั้นตอนนี้เรียกว่า verbal association ซึ่งปรากฏผลดังนี้

4.1 ความรู้บางอย่างกลายเป็นความจำที่ถาวร ไม่เลือนหายไป

4.2 ความรู้บางอย่างจะเลือนหายไปตามกาลเวลา

4.3 ความรู้บางอย่างอาจสับสนได้เนื่องจากมีสิ่งอื่นรบกวน

5. ความสามารถในการระลึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (recall phase) เช่น การระลึกถึงกฎแห่งความสมดุลเมื่อต้องแบกของสองข้าง เป็นต้น ขั้นนี้เรียกว่า discrimination learning

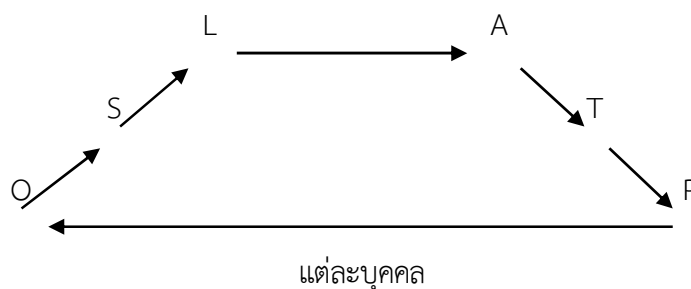
6. ความสามารถใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วไปประยุกต์กับสิ่งเร้าใหม่ที่ประสบ โดยเฉพาะในชีวิตประจำวัน ซึ่งคล้ายคลึงกับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว (generalization phase) เช่น การเรียนเลขแล้วสามารถนำมาใช้ในการทอนเงิน เมื่อมีคนมาซื้อของ เป็นต้น ขั้นนี้เรียกว่า Concept learning

7. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเรียนรู้ (Performance phase) เช่น การเรียนภาษาไทยแล้วสามารถแต่งกลอนได้ไพเราะ เป็นต้น ขั้นนี้เรียกว่า rule learning

8. การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน หรือการที่ผู้เรียนได้รับทราบผลการเรียนรู้ของตน (feedback phase) เช่น การแจ้งผลการสอบสัมภาษณ์ หลังจากที่มีการสอบสัมภาษณ์เสร็จสิ้นลง เป็นต้น มีการวิจัยหลายครั้ง พบว่า การที่ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนได้เร็วเท่าไร ก็ทำให้การเรียนรู้มีผลดี หรือมีประสิทธิภาพสูงเท่านั้น ขั้นนี้เรียกว่า problem solving

ทฤษฎีการอ่านตามแนวคิดของดอลแมน (Dallmann)

ดอลแมน (Dallmann, 1978) ได้แนะนำถึงอุปสรรคในการอ่านว่า ถ้าเด็กแต่ละคนมีสภาพในการอ่านตามแผนภูมิที่ให้ไว้ จะไม่มีอุปสรรคในการอ่าน

แผนภาพที่ 1 สภาพการอ่านที่เหมาะสมตามทฤษฎีของดอลแมน (Dallmann, 1978)

โดย จุด O คือ Organism ได้แก่ สภาพร่างกาย ความสามารถทางสมอง ทักษะ ความรู้ ความต้องการที่จะอ่าน การเลือกหนังสืออ่าน

จุด S คือ Situation ได้แก่ ห้องสมุด วัสดุการอ่าน เนื้อหา รูปร่าง ความหนา ฯลฯ ของหนังสือ รวมไปถึงการจัดสภาพแวดล้อม ความน่าสนใจ แสง ความสะอาดสบายอื่น ๆ

จุด I และ A คือ Instruction Application ได้แก่ ผู้แนะนำการอ่าน สอนวิธีอ่าน แนะนำหนังสือที่น่าอ่าน แนะนำถึงการนำผลจากการอ่านมาใช้

จุด T คือ Trace or Memory ได้แก่ การจดโน้ต การบันทึกความจำ

จุด P คือ Perception ได้แก่ การรับรู้ เมื่ออ่านแล้วจะเกิดการรับรู้ในสิ่งที่ตนอ่านนั้น

นอกจากนั้น ดอลแมนได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการอ่านของเด็กไว้คือ

1. อายุและเพศ ล้วนมีผลต่อการเริ่มต้นการอ่านของเด็ก เด็กที่มีอายุและเพศแตกต่างกันจะมีความพร้อมในการอ่านแตกต่างกัน พบว่า ในเด็กอายุเท่ากัน เด็กหญิงจะอ่านมากกว่าเด็กชาย
2. เจตคติเกี่ยวกับการอ่าน มีผลต่อความต้องการในการอ่านของเด็กนอกจากนั้นยังพบว่า พ่อแม่ ผู้ปกครอง บุคคลในบ้าน ครู เพื่อน โรงเรียน ล้วนมีผลต่อเจตคติเกี่ยวกับการอ่านของเด็กทั้งสิ้น
3. วุฒิภาวะทางจิตใจ เด็กที่มีวุฒิภาวะทางจิตใจสูงกว่าจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากกว่าเด็กที่มีวุฒิภาวะทางจิตใจต่ำกว่า
4. ความพร้อมทางร่างกาย เด็กที่มีความพร้อมทางร่างกาย คือ มีร่างกายที่แข็งแรงและออกกำลังกายอยู่เสมอ จะมีความรู้สึกตื่นตัวและมีความพร้อมที่จะอ่านมากกว่าเด็กที่ขาดความพร้อมทางด้านร่างกาย เช่น ความง่วง ความเหนื่อยล้า ความหงุดหงิด เป็นต้น
5. การมองเห็น ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการอ่านของเด็กมากที่สุด คือ การมองเห็น ทั้งนี้เพราะดวงตา เป็นอวัยวะทำให้เด็กสามารถอ่านได้
6. การได้ยิน มีผลต่อการออกเสียงของเด็ก ถ้าเด็กมีประสิทธิภาพในการได้ยินเสียงในระดับต่ำ จะส่งผลให้ความพร้อมในการอ่านของเด็กลดลงด้วย
7. พัฒนาการทางด้านสังคมและอารมณ์ เด็กที่มีปัญหาทางพัฒนาการสังคมและอารมณ์ สังเกตจากอาการได้แก่ ความหวาดกลัว ความก้าวร้าว ความกระวนกระวาย เป็นต้น โดยเด็กที่มีความพร้อมในการอ่านจำเป็นต้องมีพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ในระดับสูง
8. พัฒนาการทางภาษา เด็กที่มีพัฒนาการทางภาษาสูงจะทำให้มีความพร้อมในการอ่านมากกว่าเด็กที่มีพัฒนาการทางภาษาในระดับที่ต่ำกว่า

พัฒนาการอ่านตามแนวคิดของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์

ลำดับขั้นพัฒนาในการอ่านจะดำเนินไปตามลำดับขั้นตอนของพัฒนาการทางร่างกาย ซึ่งในแต่ละขั้นเด็กจะมีความสนใจแตกต่างกันไปตามช่วงอายุ แบ่งเป็น 6 ขั้นดังนี้

ขั้นก่อนเริ่มอ่าน ขั้นนี้จะเริ่มตั้งแต่ทารกจนกระทั่งถึงวัยเรียนเข้าโรงเรียนอนุบาลเป็นช่วงเวลาที่ได้เตรียมตัวเพื่อรับพัฒนาการในขั้นต่อไปและเตรียมตัวเพื่อรับกับความสับสนและความยุ่งยากในการรับรู้สภาพแวดล้อมทางภาษาที่เด็กจะได้พบเห็น การเตรียมเด็กควรเน้นกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาให้เด็กรู้จักระเบียบกฎเกณฑ์การ อ่านจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความเจริญเติบโตให้แก่เด็ก ผู้ปกครองควรเตรียมเด็กให้มีประสบการณ์ทางภาษามากขึ้น ด้วยการแนะนำให้เด็กรู้จักคำใหม่ เช่น การพาไปเที่ยวตามสถานที่สำคัญที่เด็กควรรู้จัก การให้ดูภาพและการแนะนำให้รู้จักใช้คำที่เหมาะสม เด็กจะเลียนแบบถ้อยคำจากผู้ใหญ่ เลียนแบบเสียงที่อยู่รอบ ๆ ตัว ใช้คำใหม่ที่ตนได้ยิน ใช้ประโยคสั้น ๆ ที่ตนสังเกตจากรายการโทรทัศน์ แม้จะกว้างเกินไปก็สนใจและจดจำคำไปใช้ การจับหนังสือมักจะมีกลับทิศทาง จะดู

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพกับคำ ขอให้ผู้ใหญ่อ่านเรื่องให้ฟังด้วย ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมที่ดีจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ และเป็นทิศทางที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาที่ดีขึ้น

ขั้นที่สอง ขั้นเริ่มต้นอ่าน ขั้นนี้จะเริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนกระทั่งชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เด็กจะคุ้นเคยกับคำง่ายๆ ที่อยู่ใกล้ตัว และพูดประโยคสั้นๆ เช่น แม่หุงข้าว ฉันทิว ห้องนอน ฯลฯ เด็กจะใช้และจำประโยคเหล่านี้ได้ ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการเริ่มต้นรู้จักใช้คำให้สัมพันธ์กับความหมาย อันเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ในการอ่าน สิ่งที่ครูต้องพิจารณาในระดับนี้คือความพร้อมในการอ่าน เด็กบางคนมีความพร้อมเมื่ออยู่ชั้นอนุบาล แต่เด็กบางคนอาจมีความพร้อมเมื่ออยู่ชั้นประถมศึกษาตอนต้นหรือชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เด็กที่มีความพร้อมน้อยย่อมที่จะมีปัญหาในการรับรู้คำและความหมายของคำ เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่มีความพร้อมมากกว่า ครูต้องพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเริ่มต้นการอ่านของเด็ก ซึ่งต้องให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล โดยกิจกรรมการสอนอ่านอย่างเป็นทางการจะเริ่มต้นในขั้นนี้ ครูอาจให้เด็กเล่าเรื่องที่ได้ฟัง หรืออ่านจากหนังสือที่มีภาพประกอบ กิจกรรมการอ่านควรเริ่มพร้อมกับกิจกรรมการเขียน ส่วนเด็กที่ยังไม่มีความพร้อมครูจะต้องศึกษาว่าเป็นเพราะเหตุใด เช่น การขาดประสบการณ์ทางภาษา การพัฒนาทางร่างกายไม่เป็นไปตามลำดับขั้น สุขภาพทางร่างกายไม่ดี เป็นต้น เมื่อศึกษาปัญหาแล้วจึงให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามเด็กควรได้รับการสอนอย่างเป็นทางการ เมื่ออายุ 5 ปี ขึ้นไป โดยนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาความพร้อมของเด็กเล็กที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ผลการศึกษาสรุปว่า การสอนอ่านในขั้นเริ่มต้นควรให้ได้รู้จักคำและความหมาย โดยให้คำและความหมายสัมพันธ์กันใช้ภาพเป็นสื่อ เขียนคำอธิบายใต้ภาพสั้น ๆ เพื่อให้เด็กมีโอกาสฝึกอ่าน เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง ขนม แมว ไก่กริม ฯลฯ คำเหล่านี้ควรเป็นคำที่ใกล้ตัวเด็ก เมื่อเด็กได้พบคำและภาพบ่อย ๆ ก็จะคุ้นเคยและจดจำได้เร็ว

ขั้นที่สาม ขั้นเริ่มต้นอ่านอย่างอิสระ จะเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครูจะต้องพิจารณาและตัดสินใจว่าเด็กคนใดมีความพร้อมสมควรที่จะอ่านอย่างอิสระหรืออ่านได้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้แนะนำเมื่อพบคำยากที่เด็กไม่เข้าใจ การที่ครูตัดสินใจให้เด็กสามารถได้ด้วยตนเองหรือไม่นั้นพิจารณาจากจำนวนคำที่เด็กรู้จักว่ามีมากพอ และรู้จักโครงสร้างประโยคดี วิธีการสอนที่ครูจะนำมาใช้ในขั้นนี้ คือ การแนะนำให้เด็กรู้จักคำยากในเรื่องจนเข้าใจ แล้วจึงให้อ่านเนื้อเรื่อง และเรื่องที่อ่าน ควรมีความสั้นยาวพอเหมาะกับอายุ สายตา และช่วยความสนใจของเด็ก จำนวนคำในเรื่องที่อ่านควรเพิ่มขึ้นตามระดับชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรมีความยาวประมาณ 100 คำ ในขั้นต่อไปควรเพิ่มขึ้นเป็น 200 และ 300 คำ ตามลำดับ ทั้งนี้ไม่รวมถึงเด็กที่มีสติปัญญาเลิศ ซึ่งมีช่วงความสนใจในการอ่านมากกว่าเด็กปกติ และไม่รวมถึงเด็กที่มีสมองช้า ซึ่งมีช่วงความสนใจในการอ่านน้อย การสอนอ่านในขั้นนี้ครูควรแนะนำให้เด็กรู้จักส่วนประกอบของคำ ได้แก่ พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวกรันต์ ทั้งนี้เป็นการเตรียมตัวเพื่อนำไปสู่การอ่านด้วยตัวเอง

ขั้นที่สี่ ขั้นถ่ายโยงความรู้ ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เด็กจะพบหนังสือประเภทต่างๆ ที่มีเนื้อเรื่องแตกต่างจากหนังสือแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสืออ่านเพื่อความรู้และความบันเทิง เด็กต้องการคำแนะนำจากครูในการที่จะเลือกหนังสืออ่านให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจ เนื้อเรื่องบางเรื่องให้ความคิดและมีเนื้อหาที่ซับซ้อนครูจึงจำเป็นต้องให้คำแนะนำ ส่วนการอ่านในใจจะเริ่มต้นในขั้นนี้ แต่ยังไม่ควรเน้นอัตราเร็วในการอ่าน การอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อเก็บความว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กระบวนการสอนอ่าน จึงเป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญและทำความเข้าใจเรื่องราว ก่อนต่อจากนั้นจึงศึกษาความหมายของคำภายหลังในขั้นนี้เด็กจะนำคำที่รู้จักในเรื่องไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆ มากขึ้น ทำให้มีประสบการณ์ในการอ่านกว้างขวาง การอ่านในลักษณะนี้เป็นแนวทางเพื่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากการอ่าน

ขั้นที่ห้า ขั้นวุฒิภาวะระดับกลาง ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เด็กจะมีทักษะในการอ่านมากขึ้น ครูควรเริ่มสอนการอ่านวิจารณ์ญาณ เด็กจะอ่านหนังสือประเภทต่างๆ อย่างกว้างขวาง ครูควรแนะนำหนังสือและให้ข้อคิดเกี่ยวกับการเลือกหนังสือต่างๆ โดยเฉพาะครูจะต้องเป็นผู้อ่านอย่างกว้างขวางด้วย จึงจะสามารถให้แนวคิดแก่เด็กได้

ขั้นที่หก ขั้นวุฒิภาวะระดับสูง จะเริ่มตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป เด็กจะมีรสนิยมในการอ่านเลือกหนังสือที่อ่านแตกต่างกัน นอกจากนั้นจะมีความสนใจ มีทัศนคติเข้ามาเกี่ยวข้องในการอ่านด้วย การอ่านในขั้นนี้เป็นการอ่านระดับสูงผู้อ่านต้องมีเทคนิค มีวิธีการอ่าน รู้คำศัพท์วิชาการขั้นสูง รู้วิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านในขั้นนี้อยู่กับพื้นฐานที่ได้สะสมมาแต่ต้น

ลำดับขั้นพัฒนาในการอ่านทั้ง 6 ขั้นจะพัฒนาต่อเนื่องกันและสอดคล้องกับพัฒนาการทางร่างกาย หากพัฒนาการทางร่างกายของเด็กไม่เป็นไปตามปกติก็จะส่งผลต่อพัฒนาการในการอ่านที่จะผิดปกติไปด้วย ซึ่งครู ผู้ปกครอง และแพทย์ จะต้องร่วมมือกันศึกษาและแก้ไขปัญหาคต่อไป

3.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

แฮริส (Harris, 1970) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอ่านไว้ว่าการอ่านจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหลายประการ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน สามารถแบ่งออกเป็นประเภทได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่เกี่ยวกับผู้อ่าน ประกอบด้วย

1) วุฒิภาวะ หมายถึง การเจริญเติบโตตามลำดับขั้น เป็นสิ่งที่สำคัญในการกำหนดระดับการอ่านและความรวดเร็วในการอ่าน โดยทั่วไปแล้วผู้ที่มีวุฒิภาวะสูงย่อมอ่านได้ดีกว่าคนที่มีวุฒิภาวะต่ำกว่า วุฒิภาวะของมนุษย์ แบ่งออกเป็นหลายประเภทดังนี้

1.1) วุฒิภาวะทางเพศ มีความหมาย 2 ประการ ได้แก่ ความเจริญเติบโตทางกาย ซึ่งแสดงออกถึงความสามารถในการสืบพันธุ์ อีกประการหนึ่ง หมายถึงความสามารถที่ได้จากการเรียนรู้ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องสู่การอ่าน

1.2) วุฒิภาวะทางร่างกาย หมายถึง การเจริญเติบโตทางร่างกายจนถึงระดับสูงสุดของคนเรา ซึ่งจะถึงขีดสุดสมบูรณ์ภายหลังจากวุฒิภาวะทางเพศประมาณ 5-10 ปี

1.3) วุฒิภาวะทางอารมณ์และวุฒิภาวะทางสังคม เป็นสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ ซึ่งจะสมบูรณ์ในวัยผู้ใหญ่ แต่ภายหลังจากวุฒิภาวะทางร่างกาย

2) อายุ นักจิตวิทยาค้นพบว่าเด็กวัยรุ่นและเด็กที่มีอายุมากจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ดีกว่า เด็กที่อายุน้อย หลังจากอายุ 25 ปีแล้ว ความสามารถในการเรียนรู้จะลดลงไปเรื่อย ๆ โดยเมื่ออายุมากขึ้นความสามารถในการเรียนการอ่านจะลดลงบ้าง

3) เพศ ในระดับชั้นประถมศึกษาเด็กผู้หญิงจะอ่านได้ดีกว่าเด็กผู้ชายเป็นส่วนใหญ่

4) ประสบการณ์เดิม มีอิทธิพลต่อการอ่าน สามารถเห็นได้ชัดในเรื่องการถ่ายโยงการเรียนรู้อันเป็นกระบวนการที่ผลของการอ่านที่ผ่านมา จะมีอิทธิพลต่อการอ่านใหม่

5) สมรรถวิสัย หมายถึง ขีดจำกัดสูงสุดของความสามารถ โดยความแตกต่างของสมรรถวิสัยไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกายหรือปัญญาก็ตาม ย่อมส่งผลกระทบต่อระดับการอ่านด้วย

6) ความบกพร่องทางร่างกาย มีอิทธิพลต่อการอ่านเป็นอย่างมาก อวัยวะที่ช่วยในการแสดงพฤติกรรมจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านด้วย ซึ่งถ้าบกพร่องไปย่อมมีผลต่อการอ่าน

7) การจูงใจ เป็นตัวการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมโดยมีส่วนช่วยให้การแสดงพฤติกรรมต่างๆ มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน

8) ลักษณะทางบุคลิกภาพ เช่น ความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะจูงใจให้เกิดการอ่าน

2. ตัวแปรที่เกี่ยวกับการอ่าน ประกอบด้วย

1) ความยาวของวัสดุที่อ่าน มีผลต่อเวลาอ่านไม่เหมือนกัน วัสดุที่ยาวย่อมใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นความยากง่ายของเนื้อหาและความหมายของเนื้อหาล้วนมีอิทธิพลต่อการอ่านด้วย

2) การรบกวนระหว่างที่อ่าน สิ่งต่างๆ ที่รบกวนการอ่านเป็นการขัดขวางความสำเร็จในการอ่านทั้งสิ้น

3. ตัวแปรเกี่ยวกับวิธีอ่าน

1) การฝึกฝน การฝึกฝนจะช่วยให้การอ่านได้ผลสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2) การอ่านเพิ่มขึ้น เป็นการฝึกเพิ่มเติมหลังจากที่อ่านมาแล้ว ซึ่งช่วยให้จำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3) การท่องจำ เป็นสิ่งที่ทำให้สามารถระลึกหรือจำสิ่งที่อ่านไปแล้วได้

4) การรู้ผลงาน เป็นการพิจารณาผลของการกระทำครั้งก่อน การรู้ผลงานจะช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้นอย่างมาก

5) การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการอ่าน ซึ่งแต่ละบุคคลจะใช้วิธีที่ตนถนัดแตกต่างกันออกไป ซึ่งไม่อาจสรุปได้ว่าวิธีใดให้ผลดีที่สุด และแตกต่างกันไปตามชนิดของเนื้อหาอีกด้วย

6) การให้คำแนะนำเป็นการสร้างจุดมุ่งหมายที่ถูกต้องแก่เด็ก

7) เครื่องล่อใจ คือ สิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดแรงจูงใจ จนทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมหรือทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ ซึ่งสิ่งของล่อใจอาจทำให้เด็กเกิดความสนใจในการอ่านมากขึ้นนั้นได้แก่ การให้รางวัล การชมเชย เป็นต้น

4. ตัวแปรเกี่ยวกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม เด็กบางคนได้รับการเลี้ยงดูอย่างไม่ถูกต้องหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น เด็กที่ได้รับการเอาใจใส่จากพ่อแม่มากเกินไป เด็กที่ถูกปล่อยปละละเลยมากเกินไป เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ดี เด็กที่ได้รับการระงับทางบ้านมากเกินไป เป็นต้น

สมิทธิ และจอห์นสัน (Smith and Johnson, 1976) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาการทางการอ่านของเด็กไว้ดังนี้

1. ระดับสติปัญญา การอ่านจัดเป็นงานประเภทหนึ่ง que เด็กต้องพัฒนาให้เกิดความสำเร็จ การพัฒนาทางการอ่านนี้ พบว่า เด็กบางคนทำได้เร็วและดีกว่าเด็กบางคน และทั้งนี้ก็เนื่องมาจากระดับสติปัญญาที่ไม่เท่ากันนั่นเอง ผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่าความสามารถในการอ่านและระดับสติปัญญา มีความสัมพันธ์กันสูง

2. ทักษะที่ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาวะและความพร้อมในการเริ่มต้นสอนอ่านจะต้องคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของเด็กควบคู่กันไป เพราะการอ่านต้องอาศัยทักษะต่างๆ ที่เป็นทักษะย่อยๆ ประกอบกัน เช่น การใช้สายตา การใช้อวัยวะในการออกเสียง เป็นต้น การที่รอให้เด็กพร้อมหรือเตรียมความพร้อมในการอ่านนี้จะช่วยป้องกันความล้มเหลวในการอ่านที่จะเกิดขึ้นได้

3. แรงจูงใจ แรงจูงใจที่ทำให้เด็กอ่านมีทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก โดยแรงจูงใจภายในเกิดจากการค้นพบคุณค่าของการอ่านด้วยตนเอง เช่น ได้รู้เหตุการณ์ต่างๆ รอบตัว ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนานจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น ส่วนแรงจูงใจภายนอกได้มาจากการส่งเสริมของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ หรือเพื่อน ๆ ในรูปของการให้รางวัล คำชมเชย การรายงานความก้าวหน้า การแนะนำด้านการอ่าน เป็นต้น

4. สภาพร่างกาย เด็กที่มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ จะเรียนอ่านได้ดีกว่าเด็กที่เจ็บป่วยเป็นประจำ ความไม่สมบูรณ์ของร่างกาย เช่น ปวดฟัน ปวดหัว ไม่สบาย เจ็บตา ทำให้เด็กขาดสมาธิ และอาจต้องขาดเรียนบ่อย ๆ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนของเด็กได้

5. สภาพอารมณ์ ทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองหรือครูต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและพยายามคาดหวังให้เด็กเป็นคน que อ่านหนังสือได้เก่งและคล่อง แรงกดดันและความหวังอาจทำให้เด็กเกิดความตระหนก และขาดความมั่นใจ กลัวจะทำไม่ได้ดังหวัง การทะเลาะเบาะแว้งภายในบ้าน

การหย่าร้างของพ่อแม่ ความวิตกกังวลต่างๆ นานา จะทำให้สภาพอารมณ์ขาดความมั่นคงและเข้ามารบกวนสมาธิในขณะที่อ่าน ทำให้พัฒนาการด้านการอ่านเกิดปัญหา เด็กที่มีสภาพอารมณ์เช่นนี้ ย่อมประสบความสำเร็จในการเรียนไม่ได้ผล

6. สภาพแวดล้อม ทั้งสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนจะมีผลกระทบต่อ การอ่านของเด็ก เด็กที่มาจากครอบครัวที่รักการอ่าน อ่านหนังสือเป็นประจำ และรู้คุณค่าของการอ่าน จะมีความรอบรู้ ความชำนาญมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ไม่สนใจในการอ่าน และไม่เคยพูดถึง เรื่องราวและสิ่งต่างๆ ที่ได้อ่าน ส่วนสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน เช่น จำนวนหนังสือที่มีอยู่ ประเภทของ หนังสือและการสนับสนุนของครูจะมีอิทธิพลดึงดูดความสนใจของเด็กเข้าไปสู่การอ่านหนังสือได้

7. การจัดโปรแกรมการอ่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้แสดงความคิดเห็นว่าการจัดการ เรียนการสอนเกี่ยวกับการอ่านนั้น จะมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กมาก นอกจากจะขึ้นอยู่กับวิธีสอนและ อุปกรณ์แล้ว ยังต้องพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการจัดการเรียนการสอน การเลือกกิจกรรม ที่เหมาะสม การเลือกสิ่งที่จะให้เด็กอ่านให้ตรงกับระดับความสนใจของเด็กด้วย

เบล ทุเนอร์ และสคูต (Blair, Tuner and Schaudt, 1992) กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับการอ่านประกอบด้วย

1. ปัจจัยเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน ได้แก่ เนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน ลักษณะหรือลีลาการ เขียนของเรื่องที่อ่าน โครงสร้างของหนังสือ ความน่าอ่านของหนังสือ ประเภทของวัสดุที่ใช้ทำหนังสือ
2. ปัจจัยที่เกี่ยวกับบริบทของการอ่าน ได้แก่ ความเชื่อและความคาดหวังของครู ภาวะการสอน การกำหนดวิธีการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ได้แก่ แรงจูงใจ ประสบการณ์พื้นฐาน โครงสร้างความรู้เดิม ของนักเรียน ความมุ่งหวัง ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับวิชาการ

ลิวและคินเซอร์ (Leu and Kinzer, 1995) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสติปัญญา เพียเจต์ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ว่าจะ เกิดขึ้นได้นั้นจะต้องผ่านกระบวนการต่างๆ ทั้ง 4 ขั้น คือ ขั้นการรับรู้จากการสัมผัส ขั้นเตรียมการทาง สมองที่จะเริ่มมีเหตุผล การเรียนรู้รู้อรรถ และ การเรียนรู้สิ่งที่เป็นนามธรรม
2. ปัจจัยด้านภาษาพูด พื้นฐานด้านภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการอ่าน หากผู้อ่านมีพื้นฐาน ทางภาษาพูดดีจะสามารถพัฒนาการอ่านได้ดี
3. ปัจจัยด้านการรับรู้ การรับรู้ของมนุษย์นั้นมีหลายทาง ได้แก่ การรับรู้ทางด้านสายตา ทางหู ทางสัมผัส ทางจมูก ทางปาก เป็นต้น แต่การรับรู้ที่มักเน้นในการอ่าน ได้แก่การรับรู้ทางตาและทาง หู ในด้านการอ่านนั้นถือว่าความสามารถในการแยกแยะ สิ่งที่ได้รับรู้ได้จากทางตาและทางหู ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการที่จะบอกได้ว่าสิ่งที่เห็นหรือสิ่งที่ได้ยินนั้นมีความคล้ายหรือแตกต่างกันอย่างไรเป็น สิ่งที่สำคัญมาก

4. ปัจจัยด้านความรู้สึก ได้แก่ ทศนคติและความสนใจ

5. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่บ้าน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของเด็ก สิ่งที่อยู่ปกครองควรกระทำเมื่อเด็กอยู่ที่บ้าน ได้แก่ การใช้เวลาในการพูดคุยกับบุตรหลายเกี่ยวกับสิ่งที่เขาอ่านและตอบคำถามเมื่อเด็กสงสัย เป็นต้น

สมเกียรติ แซ่เต็ง (2551: 18) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

1) ปัจจัยภายในที่เกิดขึ้นจากผู้อ่าน ได้แก่ แรงจูงใจ อายุ เพศ วุฒิภาวะ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความรู้ความสามารถในการอ่าน ความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เจตคติต่อการอ่าน เป็นต้น

2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม การจัดบรรยากาศ หนังสือ สื่อ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านนั้นมีหลายปัจจัย เป็นปัจจัยภายในและภายนอก ปัจจัยภายในนั้นเป็นแรงจูงใจให้มนุษย์กระทำหรือเรียนรู้ ได้แก่ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย การยกย่อง ตระหนักในตนเอง ความต้องการความรู้ความเข้าใจ เป็นต้น ส่วนปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยทางด้านครอบครัว เพื่อน สังคม สิ่งแวดล้อมต่างๆ รวมไปถึง เศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน เป็นต้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยและด้านการอ่าน

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย

กรรณิการ์ ลำนักเนตร (2553: 89) ได้ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยศึกษางานวิจัยในระหว่างปี พ.ศ.2542 – 2549 จำนวน 185 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบประเมินผลงานวิจัยในชั้นเรียน แบบตรวจสอบรายการเพื่อสรุปงานวิจัยและแบบสัมภาษณ์ครู ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนับความถี่ ร้อยละ ฐานนิยม มัธยฐานและใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการสังเคราะห์พบว่าคุณภาพของงานวิจัยในชั้นเรียนของครูอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่ครูนักวิจัยส่วนใหญ่สามารถเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียน มีคุณภาพในระดับดีคือ ชื่อเรื่อง ส่วนประเด็นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการอภิปรายผลมีคุณภาพในระดับต่ำ สำหรับข้อมูลพื้นฐานการวิจัยพบว่า ครูนักวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ตำแหน่ง ครู คศ.2 ชำนาญการ เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนที่ตีพิมพ์มากที่สุดในปี พ.ศ. 2549 โดยทำการศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 มากที่สุด รายงานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นนักเรียนทั้งชั้น นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบฝึกทักษะมากที่สุด ตรวจสอบคุณภาพด้วยวิธีหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบ ตรวจสอบคุณภาพด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบก่อนและหลังใช้นวัตกรรม แล้วนำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบกันและเสนอผลการวิจัยในรูปตาราง ผลการสังเคราะห์ข้อความรู้และข้อค้นพบเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรูพบว่า ครูนักวิจัยใช้นวัตกรรมจำนวน 10 ประเภท ได้แก่ แบบฝึกทักษะ

เทคนิควิธีการสอน ชุดการสอน บทเรียนสำเร็จรูป เอกสารประกอบการสอน นิทาน เกม เพลง หนังสือ อ่านเพิ่มเติม บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สื่อวีดิทัศน์ ซึ่งนวัตกรรมทั้ง 10 ประเภทดังกล่าวควรมีวิธีการใช้ในการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย ตามความเหมาะสมกับนักเรียนทั้งในและนอกชั้นเรียนและที่บ้าน หลังจากใช้นวัตกรรมแต่ละประเภทแล้ว ทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

คัมภีรพจน์ สายเพชร (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างการใช้นวัตกรรมกับการสอนปกติ โดยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ ผลการสังเคราะห์พบว่า งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เมื่อจำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณลักษณะต่อไปนี้มากที่สุดคือ พิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ.2546 และ 2547 สถาบันที่ผลิตคือมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาควิชา/สาขาที่ทำการวิจัยคือ สาขาการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ระดับการศึกษาที่ทำการวิจัยคือระดับประถมศึกษา ทักษะที่ทำการวิจัยคือ ทักษะบูรณาการรวมและไวยากรณ์ รูปแบบนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยคือ นวัตกรรมประเภทรูปแบบ/เทคนิคและประเภทผลิตภัณฑ์/สิ่งประดิษฐ์ วิธีการสุ่มตัวอย่างคือ มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (สุ่มเป็นคนและสุ่มเป็นห้อง) ระดับชั้นที่ทำการวิจัยคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 จำนวนประชากรคือจำนวนประชากรตั้งแต่ 10 คนถึง 300 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 10 คนถึง 150 คน จำนวนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมคือ ใช้จำนวนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม/กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวนคาบที่ใช้ในการทดลองคือ ตั้งแต่ 20 คาบขึ้นไป แบบแผนการทดลองคือ ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Non Randomized Control Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือใช้สถิติ t ในการทดสอบ ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำนวน 32 ค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92 แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนปกติเป็น 0.92 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนปกตินั้นคือคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมการศึกษามีค่าสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนปกติร้อยละ 82

บุศยรินทร์ อาณาเขต (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ ผลการสังเคราะห์พบว่า วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ เมื่อจำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะของงานวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้มากที่สุดคือ เป็นงานวิจัยที่เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ.2549 สาขาที่ผลิตงานวิจัยคือ สาขาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน สถานที่ผลิตงานวิจัยคือจังหวัดอุบลราชธานี เนื้อหาที่ทำการวิจัยคือ ทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์ การเลือกกลุ่มตัวอย่างคือการสุ่มอย่างง่าย จำนวนเอกสารและงานวิจัยที่ใช้อ้างอิงคือเอกสารภาษาไทยมากกว่าหรือเท่ากับ 20 เล่ม เอกสารภาษาต่างประเทศมากกว่าหรือเท่ากับ 5 เล่ม งานวิจัยภาษาไทยมากกว่าหรือเท่ากับ 10 เล่ม งานวิจัยภาษาต่างประเทศมากกว่าหรือเท่ากับ 5 เล่ม นวัตกรรมการศึกษาที่ใช้ในการทดลองคือประเภทผลิตภัณฑ์/สิ่งประดิษฐ์ ระยะเวลาในการทดลองคือ มากกว่าหรือเท่ากับ 30 คาบ ขนาดกลุ่มตัวอย่างคือมากกว่า 40 คน การ

ดำเนินการทดลองคือ ผู้วิจัยดำเนินการกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม ค่าความเชื่อถือได้คือระหว่าง 0.81-0.90 รูปแบบการทดลองคือแบบ One Group Per test – Post test Design สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือการทดสอบค่า t แบบ Dependent และระดับการศึกษาคือระดับประถมศึกษา ในการคำนวณค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพลจำนวน 22 ค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 : 12 แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมการศึกษาแล้วมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนใช้นวัตกรรมการศึกษาเป็น 3.12 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นั่นคือ ถ้ามีนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมการศึกษา 100 คน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมศึกษามีค่าสูงกว่าก่อนใช้นวัตกรรมการศึกษา ร้อยละ 99.91 ในการคำนวณค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล จำนวน 6 ค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.01 แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมการศึกษาแล้วมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู เป็น 1.01 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หมายความว่า ถ้ามีนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมการศึกษา 100 คน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมศึกษามีค่าสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู ร้อยละ 84.38

สุพรรณษา หลังประเสริฐ (2550: 135-16) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ทอภิมานงานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา ผลการสังเคราะห์พบว่า งานวิจัยด้าน นวัตกรรมพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาที่มีการศึกษามากที่สุดในช่วงปี พ.ศ.2535 – 2539 โดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผลิตมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21 คุณภาพงานวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยช่วงพิสัย 3.246 ถึง 4.000 ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่สัมพันธ์กับค่าขนาดอิทธิพลได้แก่ ความเป็นนวัตกรรมด้านกิจกรรมและความเป็นนวัตกรรมด้านการสอน ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่าตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยร่วมกันอธิบายค่าความแปรปรวนได้ขนาดอิทธิพล 56.20% ผลการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า นวัตกรรมด้านที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพล เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1) ด้านการสอนนวัตกรรมที่มีความหลากหลายและมีความยืดหยุ่น สามารถนำไปปรับใช้ได้ แต่ผู้ที่จะนำไปใช้จะต้องศึกษาเงื่อนไข และข้อจำกัดของการสอน ก่อนจะนำไปใช้เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุด 2) ด้านกิจกรรม นวัตกรรมเน้นให้นักเรียนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และนวัตกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้ได้รับคำตอบด้วยตนเอง 3) ด้านการเรียนแบบร่วมมือ นวัตกรรมจัดการเรียนที่เหมาะสมกับการพัฒนาเด็กเรียนอ่อนโดยเฉพาะ เด็กอ่อนจะได้รับความช่วยเหลือจากเด็กเก่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน 4) ด้านสื่อการสอน นวัตกรรมมีลักษณะที่หลากหลายที่ช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนและ 5) ด้านเทคนิคและกลวิธี นวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านในระดับตีความ รวมทั้งกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด โดยครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนทำให้มีบรรยากาศการเรียนที่มีความสุข สนุกสนาน

ยิวลักษณะ แสงโทโพ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 79 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยและแบบประเมินงานวิจัย ทำการคำนวณค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ห่อภิมาณด้วยวิธีการของ Glass และทำการเปรียบเทียบค่าขนาดของอิทธิพลโดยใช้การทดสอบ Binomial test และ Anova ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วนใหญ่มาจากสาขาการสอนคณิตศาสตร์ที่พิมพ์เผยแพร่มากที่สุดในปี 2540 นวัตกรรมการเรียนการสอนที่ศึกษากันมากที่สุดคือ การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการสอนด้านนวัตกรรมทางการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ ดังนั้นครูผู้สอนควรเลือกใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อมด้านการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มความสามารถ

นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2541: บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์ห่อภิมาณและการวิเคราะห์เนื้อหา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคืองานวิจัยจำนวน 323 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินงานวิจัย ทำการคำนวณค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ห่อภิมาณ ใช้วิธีการนำเสนอโดย Glass และการวิเคราะห์เนื้อหา ทำการวิเคราะห์การประมาณค่าดัชนีมาตรฐาน การตรวจสอบการแจกแจงของค่าประมาณดัชนีมาตรฐาน การบูรณาการค่าดัชนีมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะงานวิจัยกับดัชนีมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ทำการสรุปย่อและจัดกลุ่มตามเนื้อหาสาระ ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีมาตรฐานคือค่าขนาดอิทธิพล และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าแตกต่างกันตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยต่อไปนี้เป็น เนื้อหาสาระของงานวิจัย ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในการทำวิจัย วุฒิของผู้ทำวิจัย ประเภทของตัวแปรตามในงานวิจัย ประเภทของตัวแปรอิสระในการวิจัย วิชาสอนที่ใช้ศึกษาในการวิจัย วิธีวิทยาที่ใช้ในการวิจัย ส่วนผลการวิเคราะห์เนื้อหา งานวิจัย 10 กลุ่ม พบว่า มีการศึกษาด้านหลักสูตรและได้ผลการวิจัยเป็นหลักสูตรใหม่ที่พัฒนาขึ้น ปัญหาและวิธีการแก้ไขเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ การประเมินวิธีสอน วิจัยเรื่องบริหารการศึกษา คุณภาพการนิเทศการศึกษา การแนะแนว วิจัยและพัฒนาด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัย วิจัยเรื่องจิตวิทยาสังคมและพฤติกรรมศาสตร์และการศึกษาเชิงพรรณนา/บรรยาย สภาวะ/วิถีชีวิต/ประเด็นสำคัญในชุมชน และการบริหารองค์กร

อุกฤษฏ์ นาจำปา (2545: 89) ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยความต้องการเพิ่มสมรรถภาพการสอนวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา และมีธยมศึกษาด้วยวิธีการสังเคราะห์แบบเมตต้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการเพิ่มสมรรถภาพการสอนวิทยาศาสตร์ และเปรียบเทียบความต้องการเพิ่มสมรรถภาพครูวิทยาศาสตร์ในระดับ

ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาโดยศึกษาตัวแปรเพศ และประสบการณ์ในการสอนวิทยาศาสตร์ โดยทำการศึกษาความต้องการเพิ่มสมรรถภาพการสอนวิทยาศาสตร์ 6 ด้านคือ ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 การวินิจฉัยและประเมินผลนักเรียน ด้านที่ 3 การวางแผนการสอนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 4 การสอนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 5 การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 6 การบริหารวัสดุอุปกรณ์ และด้านที่ 7 การปรับปรุงความสามารถในการเป็นครูวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ งานวิจัยระดับปริญญาโทของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 22 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยและแบบประเมินงานวิจัย ทำการคำนวณค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ห่อภิมาณตามแนวคิดของ Shymansky, Hedges and Woodworth ใช้ t-test สำหรับการทดสอบความแตกต่างทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่าครูวิทยาศาสตร์ระดับชั้นประถมศึกษาเพศชาย มีความต้องการในการเพิ่มสมรรถภาพการสอนวิทยาศาสตร์ ในด้านการวางแผนการสอนวิทยาศาสตร์ มากกว่าครูเพศหญิง ส่วนครูวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาเพศหญิงมีความต้องการในการเพิ่มสมรรถภาพการสอนวิทยาศาสตร์ในด้านการพัฒนาหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ การวินิจฉัยและประเมินผลนักเรียน การวางแผนการสอนวิทยาศาสตร์ การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และการบริหารวัสดุอุปกรณ์ มากกว่าครูเพศชาย สำหรับประสบการณ์ในการสอนทั้งครูระดับประถมศึกษาและระดับมัศึกษามีความต้องการเพิ่มสมรรถภาพการสอนไม่แตกต่างกัน

นาตยา บุญเรือง (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ วิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 56 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยและแบบประเมินงานวิจัย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยในด้านคุณลักษณะของงานวิจัยพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีงานวิจัยมากที่สุด และทำงานวิจัยมากที่สุดในปี พ.ศ.256 และ พ.ศ.2540 งานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยเพื่อตอบปัญหาการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารสูงกว่าประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบปกติ

โจเซฟ (Joseph: 2007) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ งานวิจัยที่นำมาศึกษามีจำนวน 15 เรื่อง ใช้การวิเคราะห์ห่อภิมาณตามวิธีการของ Glass ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลจากการ

วิจัยพบว่าวิธีการพัฒนาด้วยการสอน การตั้งคำถาม ที่ต่อเนื่องเกี่ยวกับโสตประสาททางด้านภาษาและทางด้านการรับรู้ มีผลต่อการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของเด็กอย่างมาก

เจฟเฟรย์ (Jeffrey : 2007) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ห่อถักความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ งานวิจัยที่นำมาศึกษาจำนวน 119 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินงานวิจัยใช้การวิเคราะห์ห่อถักตามวิธีการของ Glass วิเคราะห์ด้วยโปรแกรม MetaStat 1.5 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมแล้วผลของความสัมพัธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยมีค่าความสัมพันธ์ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน $r=0.31$ ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน $r=0.35$

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

สมิง ไสยันต์ (2553: 87) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนบ้านนาอาจ อำเภอกุระติง จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาบุคลากรด้านส่งเสริมการอ่าน ในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการและดำเนินการจัดการความรู้โดยการประชุมเสวนา ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน 6 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมการเล่านิทาน 2) กิจกรรมการทนายปัญหา 3) กิจกรรมการอ่านหนังสือให้ฟัง 4) กิจกรรมการเล่าเรื่องในหนังสือ 5) กิจกรรมการกิจกรรมจัดบรรยากาศในชั้นเรียน 6) กิจกรรมการแนะนำหนังสือ ทำให้กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน สามารถดำเนินการส่งเสริมการอ่านได้ตามขั้นตอน แต่ยังไม่ดีนักเนื่องจากขาดทักษะและประสบการณ์ เพราะเน้นให้นักเรียนแข่งขันมากเกินไปและขาดการมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครอง ทำให้เกิดความเครียดและขาดความสนใจทำให้การดำเนินกิจกรรมพัฒนาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าจึงได้กำหนดการพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การจัดการความรู้ ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ 4 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมการเล่านิทาน 2) กิจกรรมการทนายปัญหา 3) กิจกรรมการอ่านหนังสือให้ฟัง 4) กิจกรรมการเล่าเรื่องในหนังสือ จัดให้นักเรียนมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมครูเป็นผู้กำกับ แนะนำผู้ปกครองมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ส่งผลให้การจัดการความรู้ เสวนาระดมความคิดผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับระดับอายุ ระดับชั้น และความสามารถของตัวบุคคลและบริบทของโรงเรียน การจัดกิจกรรมได้ใช้เทคนิคการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนใฝ่เรียนรู้และรักการอ่าน จัดหาหนังสือที่หลากหลายเพิ่มขึ้นและจัดสื่อจากอินเทอร์เน็ต เพื่อการสืบค้นที่หลากหลายและเน้นให้การมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครองในกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียน มีเจตคติที่ดี

ต่อการอ่าน ใฝ่เรียนรู้ และมีนิสัยรักการอ่าน โดยสรุปการพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนโรงเรียนบ้านนาช่างอำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย ใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการและการจัดการความรู้ ทำให้ครูมีความรู้ด้านการอ่านมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนใจและเกิดเจตคติที่ดี ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเกิดเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนส่งเสริมให้นำกลยุทธ์ดังกล่าวไปใช้พัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป

ชญาฉัตร รัฐสมภพ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประสาธ อำเภอยะนิง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านโดยใช้กลยุทธ์การประชุมปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การนิเทศ กำกับ และติดตาม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งครูและนักเรียนในด้านพฤติกรรมของครูคือ ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน นำไปสู่การจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม สถิติในการเข้าห้องสมุดเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน และสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยสรุปการพัฒนาครูในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่าน โดยวิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการ กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และการนิเทศกำกับและติดตาม ใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ สามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านได้ สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้นำกลยุทธ์ดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาครูในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนอื่นต่อไป

ธีรพร ดีวัน (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิถีชีวิตและพฤติกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นนเทศหญิง ผลการวิจัยพบว่าวิถีชีวิตของวัยรุ่นนเทศหญิง มีการทำกิจกรรมต่างๆ 2 สัปดาห์ต่อครั้งโดยดูโทรทัศน์เกือบทุกวัน สนใจและให้ความสำคัญในเรื่องการเรียน โดยเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องควรจะให้สูงที่สุดเท่าที่เรียนได้ การแสดงทัศนคติและความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมโดยเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องยาเสพติดคือบ่อนทำลายอนาคตของประเทศ พฤติกรรมในการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นนเทศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง โดยอ่านบางหน้าอย่างละเอียด ทีเหลืออ่านผ่านๆ ใช้เวลาในการอ่าน 1-2 วัน นิตยสารผู้หญิงฉบับล่าสุดที่อ่านส่วนใหญ่คือ นิตยสาร I Like ส่วนใหญ่อ่านที่บ้าน นิตยสารที่ซื้ออ่านบ่อยที่สุดคือ นิตยสาร Cheeze สาเหตุที่ซื้อนิตยสารมาอ่านเพราะมีการอัปเดตแพชั่นใหม่ๆ เครื่องสำอาง นิตยสาร

ผู้หญิงให้ความสนใจอันดับแรกคือ แพรว คอลัมน์ที่ชอบอ่านอันดับแรกคือแฟชั่น ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ต้องการให้ลดโฆษณาลงเป็นอันดับแรก วิธีชีวิตมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมในการอ่านนิตยสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นงนุช สามัญฤทธิ์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็ว สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะอ่านเร็วสามารถพัฒนานักเรียนให้อ่านเร็วและมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นรคิด อาทิเวช (2551: 88) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องกระบวนการบริหารที่ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 1 ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการโรงเรียนมีความคิดเห็นต่อกระบวนการบริหารที่ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบผู้บริหารและครูที่มีขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกระบวนการบริหารฯ ไม่แตกต่างกัน

สุมณฑา ฤกษ์สง่า (2551: 90) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้รับการส่งเสริมการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการอ่านมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และการได้รับการส่งเสริมการอ่านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่าน

ไข่มุก เหล่าสุนทร (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรฝ่ายมัธยม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้านการจัดนิทรรศการและด้านกิจกรรมเพื่อบริการแนะแนวการอ่าน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ คือ ด้านกิจกรรมแนะนำการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้า ด้านกิจกรรมการแสดง และด้านกิจกรรมการประกวดแข่งขันมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมการประกวดแข่งขันและด้านกิจกรรมเพื่อบริการแนะแนวการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนโดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับช่วงชั้นพบว่าความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยรวมและรายด้าน

ทุกด้านของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 และนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสูงกว่านักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิเคราะห์ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมากที่สุดคือ นักเรียนไม่มีเวลาร่วมกิจกรรม รองลงมาคือกิจกรรมไม่น่าสนใจ และห้องสมุดประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง

รังสรรค์ ปัทมธรรณกุล (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานห้องสมุดในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดลำด้อยตี่ง สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานห้องสมุดในการส่งเสริมการอ่านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการห้องสมุดด้านการสอนวิธีการใช้ห้องสมุด ด้านการใช้ห้องสมุดเพื่อการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานห้องสมุดในการส่งเสริมการอ่าน พบว่า ต้องจัดห้องสมุดให้มีความเป็นระเบียบ มีกิจกรรมที่ส่งเสริม กระตุ้นการใช้ห้องสมุด เช่น หนูน้อยนักสืบค้นเขตหุ่นเล่านิทาน นอกจากนี้ต้องมีการจัดเวลาใช้ในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อาทิเช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือจัดเวลาในช่วงเย็นได้เรียนรู้ภายในห้องสมุดก่อนเลิกเรียน แยกตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการสืบค้น เช่น โคร่งงาน รายงาน เป็นต้น

นิลเนตร นิลประดิษฐ์ (2549: 86) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร มีนิสัยการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีระดับนิสัยการอ่านมากกว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง แต่ไม่พบความแตกต่างของระดับนิสัยการอ่านของนักเรียนที่อยู่คนละสังกัด โมเดลเชิงสาเหตุนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมและมีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุดคือปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงที่สุดต่อนิสัยการอ่านของนักเรียนคือปัจจัยด้านโรงเรียน

อันธิกา วงษ์จำปา (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยมีการจัดกิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจัดเนื้อหาของกิจกรรมให้ตอบสนองความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน โดยใช้การวัดผลและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลาย 2) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ประกอบด้วย 5 แผนการจัดกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมสาวข่าวให้เพื่อนฟัง

กิจกรรมเติมแต่งจินตนาการด้วยนิทานเร่ใจ กิจกรรมสารานุกรมพหุชาวมโลกกว้าง กิจกรรมสั่มคำคำไทย และกิจกรรมสุทธรรษาพาเพื่อนอ่าน 3) การทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนเทศบาล ๓ (สระกระเทียม) จำนวน 13 ชั่วโมง 4) นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านก่อนและหลังการใช้แผนการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม โดยทำผลงานอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ สรุปร้องของของนิทาน และวาดภาพสำนวน สุภาชิต คำพังเพย และปฏิบัติกิจกรรมโดยทำผลงานอยู่ในระดับดี ได้แก่ สรุปร้องสำคัญของข่าว และการจัดทำธงคำถามสารานุกรม นักเรียนมีความสนใจ มีส่วนร่วมในการวางแผนทำงานและการแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม มีการช่วยเหลือกัน รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนี้ นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน มีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน กระตือรือร้นที่ได้ปฏิบัติกิจกรรม เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ในเรื่องต่าง ๆ โดยใช้การอ่านในการเข้าถึงสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบที่หลากหลาย

จิตรลดา ไมตรีจิต (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่านิสัยการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีนิสัยการอ่านอยู่ในระดับที่สูงกว่านักเรียนชาย ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันและมีผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับนิสัยการอ่านไม่แตกต่างกัน

ธัญชิตา รัตนารธรรม (2548: 92) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการส่งเสริมกิจกรรมการอ่านดีเด่นของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านดีเด่น ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่าสภาพปัญหา ข้อเสนอแนะการส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านดีเด่น เขตการศึกษา 8 ทั้ง 4 ด้าน ผลปรากฏดังนี้ ด้านการวางแผน โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 4 โรงเรียน มีการวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านแล้วบรรจุไว้ในนโยบายของโรงเรียน มีการมอบหมายให้ครู บรรณารักษ์ ครูหมวดภาษาไทยเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ด้านการปฏิบัติตามแผน มีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่าน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่หลากหลาย กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกรายวิจัยเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ด้านการตรวจสอบมีการตรวจสอบและประเมินผล โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบมีการกำหนดเกณฑ์การอ่านและระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจนด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานเพื่อพัฒนา มีการวิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในโครงการแต่ละโครงการ โดยเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีการนำผลงานที่ประสบความสำเร็จไปเผยแพร่แก่ชุมชน และหน่วยงานอื่นเพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป ปัญหาที่พบบ่อยประมาณที่ได้รับไม่พอเพียง ขาด

ความร่วมมือจากผู้ปกครองและองค์กรอื่นๆ นโยบายการส่งเสริมการอ่านไม่ต่อเนื่อง ครูที่รับผิดชอบโครงการมีภาระงานมาก ทำให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานลดลง ข้อเสนอแนะ คือการจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมด้านนี้โดยเฉพาะและบรรจุกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไว้ในนโยบายหลักของโรงเรียน ครูอาจารย์ทุกคนต้องช่วยกันปลูกฝังสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นในโรงเรียนมีการติดต่อประสานงานขอความร่วมมือจากชุมชน ผู้ปกครอง และองค์กรต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านดังกล่าว ส่วนบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลการจัดกิจกรรมการอ่านดีเด่น พบว่า ผู้บริหารได้ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการอ่านในสถานศึกษา โดยกำหนดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไว้ในวิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียนพร้อมให้การสนับสนุนงบประมาณ อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมดังกล่าว มีการตรวจสอบ ติดตามประเมินผล ความสำเร็จของโครงการ และให้นำผลงานที่ประสบผลสำเร็จไปเผยแพร่แก่โรงเรียน สถานศึกษาอื่นๆ ต่อไป สำหรับแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 8 ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือของสถานศึกษา สถาบันครอบครัวและชุมชน โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของ การอ่าน พร้อมให้การสนับสนุนโครงการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ชัชวาล ใจเดียว (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารโครงการส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการบริหารโครงการส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 โดยภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ปัญหาการดำเนินการบริหารโครงการส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่าด้านการเตรียมการ สถานศึกษาขาดวัสดุอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการส่งเสริมการอ่าน สถานศึกษาขาดงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ และสถานศึกษาขาดการสนับสนุนจากองค์กรภาคอื่นๆ ด้านการดำเนินการบุคลากรที่รับผิดชอบมีหน้าที่ภาระงานพิเศษอื่นๆ มาก ขาดการประสานงานระหว่างครูและผู้ปกครองนักเรียน สื่อในห้องสมุดไม่สามารถบริการให้นักเรียนได้เต็มที่และการดำเนินโครงการส่งเสริมการอ่านไม่ต่อเนื่องสม่ำเสมอ ด้านการรายงาน ขาดการรายงานผลการปฏิบัติงานโครงการส่งเสริมการอ่านให้ผู้ปกครองได้ทราบ ขาดการรายงานผลการปฏิบัติงานโครงการส่งเสริมการอ่านให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะๆ และการนิเทศติดตามควบคุมกำกับดูแลจากหน่วยเหนือไม่ต่อเนื่อง สำหรับการเปรียบเทียบสภาพการบริหารโครงการส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียนพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารโครงการส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษาแตกต่างกัน ส่วนประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างและปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการบริหารโครงการส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

ไพจิตร สายจันทร์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่าด้านชีวสังคมนักเรียนชั้น.ป.6 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 12 ปี มีผลการเรียนอยู่ระหว่างร้อยละ 70-79 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนโรงเรียนเทศบาลท่าอิฐ จำนวน 109 คน ด้านครอบครัว นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา บิดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจและมารดามีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 5,000-10,000 บาท และครอบครัวของนักเรียนส่วนใหญ่ซื้อหนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือวารสารเป็นบางครั้ง การส่งเสริมการอ่านของครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ด้านสภาพแวดล้อม มีการส่งเสริมการอ่านจากครูและโรงเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นการส่งเสริมการอ่านจากกลุ่มเพื่อน ด้านพฤติกรรมการอ่าน พบว่า หนังสือที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านในชีวิตประจำวันได้แก่ หนังสือเรียนโดยใช้เวลาในการอ่านประมาณ 30 นาที - 1 ชั่วโมง และนักเรียนใช้เวลาในการอ่านหนังสืออื่น ๆ น้อยกว่า 30 นาที นักเรียนส่วนใหญ่เข้าห้องสมุดสัปดาห์ละประมาณ 3-4 ครั้ง และนักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือที่ห้องสมุดโรงเรียน ด้านความต้องการและปัญหาในการอ่าน ประเภทหนังสือที่นักเรียนต้องการอ่านมากที่สุดได้แก่ หนังสือการ์ตูน ส่วนเนื้อหาของหนังสือที่นักเรียนต้องการอ่านมากที่สุดได้แก่ ด้านศิลปะ กีฬาและการละเล่นต่างๆ สำหรับปัญหาจากการอ่านหนังสือที่นักเรียนพบมากที่สุดคือไม่มีสิ่งที่ต้องการอ่าน เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านชีวสังคม ครอบครัว และสภาพแวดล้อม กับการอ่านของนักเรียนพบว่า ปัจจัยด้านชีวสังคมที่เกี่ยวกับการเรียนเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการอ่าน และปัจจัยด้านครอบครัวพบว่าการส่งเสริมการอ่านจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการอ่านของนักเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมพบว่าการส่งเสริมการอ่านจากเพื่อนและการส่งเสริมการอ่านจากครูและโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการอ่านของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หนึ่งนิรามิษ วรรณมรย์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1)สภาพการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดประชาชน คือ ห้องสมุดประชาชนใช้ตัวอาคารห้องสมุดประชาชนเป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพราะประหยัดค่าใช้จ่ายในเรื่องสถานที่ ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในแต่ละครั้งส่วนใหญ่ใช้เวลา 1 วันทำการ (7-8 ชม.) และปัจจัยสำคัญที่สุดต่อการกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คือ รูปแบบและเนื้อหาของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่จัดห้องสมุดประชาชนมีการวางแผนการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมี

การวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในด้านการบริหารงานมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากรและด้านการประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ ห้องสมุดประชาชนมีการปฏิบัติตามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาแต่ละรูปแบบกิจกรรม พบว่ารูปแบบกิจกรรมที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือการจัดนิทรรศการ รองลงมาคือห้องสมุดเคลื่อนที่และการแนะนำหนังสือตามลำดับ ห้องสมุดประชาชนมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาวิธีการประเมินผลพบว่าวิธีที่นำมาใช้มากที่สุดคือเก็บสถิติจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน รองลงมาคือ ใช้แบบสอบถามและใช้กล่องรับความคิดเห็น ตามลำดับ 2) ห้องสมุดประชาชนมีปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาด้านผู้เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาคือด้านงบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์ ตามลำดับ 3) บรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” ได้มีการปฏิบัติตามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสูงกว่าบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนอำเภอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนจังหวัด ได้มีการปฏิบัติตามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสูงกว่าบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนอำเภอ อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 4) ปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เมื่อเปรียบเทียบตามประเภทของห้องสมุดประชาชน โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า ห้องสมุดประชาชนที่แตกต่างกันมีปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไม่แตกต่างกัน

ศิริยศ คารวะบัญชา (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนบ้านสลักไถ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าก่อนการพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน ครู/อาจารย์ ขาดความตระหนักในความสำคัญของการอ่าน ไม่มีแผน/โครงการปฏิบัติที่ชัดเจน ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผน และกระบวนการขั้นตอนในการดำเนินงานส่งเสริมการอ่าน ขาดระบบในการกำกับติดตามประเมินผล ขาดการประสานงานระหว่างครู/อาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียน ทำให้นักเรียนจำนวนมากขาดนิสัยรักการอ่านเพราะไม่มีการส่งเสริมการอ่านเพื่อกระตุ้นใจให้นักเรียนรักการอ่านอย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรมเพียงพอนั่นเอง ผลการพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนหลังจากดำเนินการพัฒนาโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ มีการวางแผนในการดำเนินการ จัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต สัมภาษณ์ และสะท้อนผลในการพัฒนาแล้วครู/อาจารย์มีความตระหนักในความสำคัญของการอ่าน มีความเข้าใจในการส่งเสริมการอ่าน สามารถวิเคราะห์ปัญหา วางแผน ดำเนินงานการประสานงานและกำกับ ติดตาม ประเมินผล

ครู/อาจารย์ได้ฝึกปฏิบัติในการเขียนแผนงาน/โครงการการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และดำเนินงานส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน 3 โครงการ และจัดทำเครื่องมือในการติดตามการอ่านการกระตุ้น ใฝ่ใจ จูงใจให้รักการอ่าน มีคู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านใช้ดำเนินงานส่งเสริมเพื่อกระตุ้น ใฝ่ใจ จูงใจในการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านทั้ง 3 โครงการ ให้นักเรียนรักการอ่านได้เป็นอย่างดี ทำให้สถิติการใช้บริการห้องสมุดของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมาก การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านนั้น โรงเรียนจะต้องพัฒนาครู/อาจารย์ทุกคนในโรงเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถวางแผนดำเนินงานส่งเสริมการอ่านได้ ตามกระบวนการและขั้นตอนที่ถูกต้อง ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนานักเรียนให้มีนิสัยรักการอ่าน

บุญตา นันทะกุล (2546: 57) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมรักการอ่านระหว่างนักเรียนที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมและจิตลักษณะต่างกัน ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคมและจิตลักษณะและเพื่อค้นหาตัวแปรสภาพแวดล้อมทางสังคมและจิตลักษณะที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่าการส่งเสริมการอ่านในครอบครัว การรับรู้บรรยากาศแบบประชาธิปไตยระหว่างครูกับนักเรียน การส่งเสริมกิจกรรมการอ่านในโรงเรียน เจตคติต่อการอ่านและลักษณะมุ่งอนาคตส่งผลต่อนิสัยรักการอ่าน

ลดา บุตรนุ้ย และคณะ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทดลองการบริหารเชิงระบบด้านการสอนวิชาภาษาไทย การอ่านจับใจความ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารงานเชิงระบบด้านการสอนวิชาภาษาไทย (การอ่านจับใจความ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีระบบ และแผนแบบของศาสตราจารย์ ดร. เฉลียว บุรีภักดี พบว่าพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารหลังการทดลองมีระบบการบริหารที่ดี ส่งผลดีต่อการบริหารงานโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนมีความพึงพอใจ 2) การสอนเชิงระบบวิชาภาษาไทย (การอ่านจับใจความ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยจัดทำแผนการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ซึ่งใช้กิจกรรมการสอนการอ่านจับใจความจากทฤษฎีการสอนโครงสร้างระดับยอด มีค่าเฉลี่ยคะแนนการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย (การอ่านจับใจความ) มีประสิทธิภาพมากขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการทดลองสูงขึ้น 3) การเรียนเชิงระบบโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ 8 ชุด มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบหลังทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะทั้ง 8 ชุด มีการพัฒนาขึ้น ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของของนักเรียนที่ทดลองใช้คู่มือการเรียนเชิงระบบสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความตามคู่มือครู

เบญจวรรณ รอดแก้ว (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนสถาบันราชภัฏสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 9 ตัว ตัวแปรที่ให้ค่าสูงสุดได้แก่ทัศนคติต่อการอ่าน ตัวแปรที่ให้ค่าต่ำสุดได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน นักศึกษาที่มีนิสัยรักการอ่านมากที่สุดได้แก่นักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 เรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีการเกษตร ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ระดับคะแนนสะสม ระดับชั้นปีต่างกัน มีนิสัยรักการอ่านไม่แตกต่างกัน สำหรับนักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน พบว่ามีนิสัยรักการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพียงตัวแปรเดียว เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนิสัยรักการอ่านแตกต่างจากนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การหาความสัมพันธ์ของตัวแปรพบว่าตัวแปรเกือบทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05 ยกเว้นสุขภาพจิต สภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน และพบว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมและสภาพแวดล้อมทางบ้านไม่มีความสัมพันธ์กัน การหาอำนาจการพยากรณ์ของตัวแปรและสมการทำนาย พบว่ามีตัวแปร 3 ตัวที่สามารถพยากรณ์นิสัยรักการอ่านได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมทางบ้านและทัศนคติต่อการอ่าน

ดวงพร พวงเพชร (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมนิสัยการอ่านจากครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมนิสัยการอ่านและนิสัยการอ่านโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การส่งเสริมนิสัยการอ่านทั้ง 4 ด้านทำนายนิสัยการอ่านได้ดีกว่าการส่งเสริมนิสัยการอ่านเพียงด้านใดด้านหนึ่ง

โอกันรอมไบ และอะดิโอ (Ogunrombi and Adio, 1995) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และศึกษาความเหมาะสมของทรัพยากรการอ่านในโรงเรียนโดยทำการศึกษานักเรียน จำนวน 600 คน จาก 10 โรงเรียน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากครูใหญ่ ครูในโรงเรียน และนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ภูมิหลังของครอบครัวไม่มีส่วนในการสนับสนุนนิสัยการอ่าน มีเพียงไม่กี่ครอบครัวที่มีห้องสมุดที่บ้าน โรงเรียนมีความต้องการให้ทางบ้านช่วยเหลือในการให้การศึกษาของเด็ก โรงเรียนส่วนมากไม่มีบุคลากรในห้องสมุด ไม่มีการใช้ประโยชน์จากห้องสมุด และไม่มีการจัดคาบเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าค้นคว้าในห้องสมุด ขาดแคลนเครื่องมือและแหล่งการเรียนรู้สำหรับการสอนทักษะการอ่าน ผู้ปกครองมีความไว้วางใจในหนังสือและสิ่งพิมพ์ของโรงเรียน แต่ละชุมชนมีการกระตุ้น

นักเรียนให้อ่านโดยการจัดตั้งห้องสมุดประชาชนในหมู่บ้าน และมีการนำเข้าหนังสือซึ่งเด็กสามารถใช้ประโยชน์ได้

นิวแมน (Newman, 1986) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่มีผลโดยตรงกับการใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือของเด็กนักเรียนเกรด 5 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเด็กเกรด 5 มีการอ่านหนังสือในเวลาว่างโดยเฉลี่ย 2.33 เล่มต่อเดือน เด็กผู้หญิงจะอ่านมากกว่าเด็กผู้ชาย การใช้เวลาว่างมากกว่าการอ่านหนังสือและส่วนมากจะมาจากครอบครัวที่มีรายได้และการศึกษาต่ำ นอกจากนี้พบว่าบทบาทของผู้ปกครองในการสนับสนุนการอ่านนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือของเด็ก

สเตลเทนแคมป์ (Steltenkamp, 1992) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติเกี่ยวกับการอ่านและนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีการอ่านสิ่งพิมพ์บ่อย โดยอ่านนิตยสารมากที่สุด นักเรียนที่อ่านมากเป็นผู้ชอบอ่านและได้รับการส่งเสริมให้รักการอ่านจากที่บ้าน นักเรียนเหล่านี้ยังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เพื่อนๆ ส่วนใหญ่ชอบอ่าน และความสนใจอ่านยังขึ้นอยู่กับประเภทของหนังสือและความนิยมของเพื่อและประสบการณ์ในการอ่านร่วมกับครอบครัวและเพื่อน นั้นมีส่วนช่วยให้นักเรียนปรับตัวในเรื่องความต้องการอ่านในห้องเรียนอีกด้วย

แพนเดียน (Pandian, 2000) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่ามีเพียงปัจจัยแทรกแซงเท่านั้นที่มีอิทธิพลทางตรงต่อนิสัยการอ่าน ส่วนปัจจัยภูมิหลังได้ส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านปัจจัยทางบ้าน ปัจจัยทางโรงเรียนและปัจจัยแทรกแซงต่อนิสัยการอ่านและปัจจัยทางโรงเรียนได้ส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านปัจจัยทางบ้านและปัจจัยแทรกแซงต่อนิสัยรักการอ่าน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยและงานวิจัยด้านการอ่านพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นการศึกษาในประเด็นของการวิเคราะห์และจะใช้การวิเคราะห์ของ Glass รวมไปถึงการวิเคราะห์เนื้อหา อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์ของ Glass จะมีข้อจำกัดว่าเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงทดลองรวมกับงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ด้วย โดยมีสูตรให้คำนวณค่าขนาดอิทธิพลจากค่าสหสัมพันธ์ได้ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เนื้อหา เนื่องจากงานวิจัยทั้ง 201 เรื่องเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ รวมไปถึงการวิจัยเชิงทดลองรวมกัน และนำสถิติพื้นฐานมาประกอบในการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ โดยมีรายชื่องานวิจัยทั้งหมดจำนวน 201 เรื่อง จากหน่วยงานและมหาวิทยาลัย 30 แห่งทั่วประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ลำดับที่	รายชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวน
1	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	24
2	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	12
3	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	35
4	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	20
5	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	17
6	มหาวิทยาลัยศิลปากร	12
7	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	12
8	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1
9	มหาวิทยาลัยนเรศวร	1
10	มหาวิทยาลัยบูรพา	12
11	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	9
12	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3
13	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	2
14	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	4
15	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	4
16	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	6
17	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	1
18	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	4
19	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	7
20	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	1

ลำดับที่	รายชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวน
21	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	1
22	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	1
23	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	4
24	มหาวิทยาลัยราชภัฏดุสิต	1
25	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	1
26	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	2
27	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	1
28	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	1
29	มหาวิทยาลัยราชภัฏมณฑลพระนคร	1
30	มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี	1
	รวม	201

รายชื่องานวิจัย ผู้วิจัย และหน่วยงานที่สังกัดในการสังเคราะห์

ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
1	ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์	2548	นายไพจิตร สายจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
2	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา	2551	สุมณฑา ฤกษ์สง่า	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3	พฤติกรรมการอ่านหนังสือวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีของเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร	2544	สุจิตรา ศรีสุขวิงศ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4	การสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544	2550	เตือนใจ สิทธิศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5	ผลของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานด้วยเทคนิคการสร้างหนังสือเล่มใหญ่ตามแนวการพัฒนาภาษาแบบธรรมชาติที่ส่งผลต่อความสนใจในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย	2546	อุบล เวียงสมุทร	สถาบันราชภัฏเลย
6	การส่งเสริมกิจกรรมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านดีเด่นของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านดีเด่น เขตการศึกษา 8	2548	ธัญชิตา รัตนธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
7	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2547	หนึ่งนิรามิข วรรณรมย์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
8	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย	2549	ฉวีวรรณ นิติกาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
9	การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ปนเล่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านด้ายเทพกาญจนา อุดมัมภ์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย	2549	นงคราญ ยาสมุทร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
10	การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3	2550	เยาวลักษณ์ สารระโน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
11	กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1	2551	นรคิต อาทิเวช	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
12	ผลของการใช้หนังสือการ์ตูนภาพยกระดับประกอบการอ่านบทร้อยกรองภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	2543	สุนันทา ฝั้นนิมิตร	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
13	การทดลองสร้างยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพการอ่านออกเสียงภาษาไทย เพื่อเตรียมตัวสอบเป็นผู้ประกาศวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	2549	วิไลพร บุญเที่ยง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
14	การนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้อ่านนิตยสารกีฬาในเขต กทม.	2551	สุธาสินี รุ่งอาญา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
15	การบริหารโครงการส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2	2548	ชัชวาล ใจเดียว	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
16	การบริหารงานห้องสมุดในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดลำต้อยติ่ง สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร	2549	รังสรรค์ ปัทมะรางกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
17	การประเมินโครงการรณรงค์ส่งเสริมการอ่านในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี	2548	มัลลิกา คงพันธุ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
18	การประเมินโครงการส่งเสริมการอ่านในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2	2549	ไพศาล ทับพุ่ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
19	การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศรีบุญเรืองระหว่างกลุ่มที่ นักเรียนเลือกสารโฆษณาด้วยตนเองกับกลุ่มที่ครูเลือกให้	2552	กรรณิการ์ ชันดี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
20	การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2551	อโนชา จันทบุตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
21	การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนบ้านสลักไถ อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา	2547	ศิริยศ คารวะบัญชา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
22	การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ระเบียบวิธีแบบวิทยาศาสตร์	2550	มลชญา หินศรีสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
23	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	2554	ชูลีพร พินิจพล	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม
24	การพัฒนากิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยกิจกรรมคัดสรร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2552	เยาวภา จำปางาม	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
25	การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2	2549	อันธิกา วงษ์จำปา	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
26	การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1	2548	ประพัฒน์ สุธรรมวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี
27	การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)	2548	ปรางทอง แก้วเหล่ายุ่ง	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
28	การพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรักการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุดแห่งความรู้และสื่อต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษา	2546	สำรวย นกงาม	มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
29	การพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประสาธ อำเภอยะยี่น จังหวัดขอนแก่น	2552	ชญาฉัตร รุ่งสมกาย	มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
30	การพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการรักการอ่านของนักเรียนโรงเรียนบ้านขมิ้นจานทุ่ง อำเภอยะยี่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1	2552	สลัป สุ่มมาตย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม

ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
31	การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของเด็ก เรียนช้าโดยใช้วิธีการสอนแบบเอกัตภาพ	2551	สุกัญญา ขลิบเงิน	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
32	การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการ อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	2548	นางสาววิไล ตันเสียงสม	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
33	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับ ใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เพลง ประกอบการสอน	2549	เบญจรัตน์ ปิ่นเวหา	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
34	การพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกการอ่านของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2551	ภัทริยา วงษ์ถาวรเรือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม
35	การพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน	2548	สุภาภรณ์ สุริวงษ์ษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี
36	การพัฒนาคุณธรรมด้านการเสียสละที่ได้ จากการอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน อนุบาลบุรีรัมย์	2550	กชกร จินตนสถิตย์	มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช
37	การพัฒนาคู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมการ อ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความ สำหรับครูภาษาไทย	2548	เครือวัลย์ เผ่าผึ้ง	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
38	การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับ ใจความสำคัญ แบบคิดวิเคราะห์จากบทความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	2551	ปรีชญา วันแวน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์

ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
39	การศึกษาพฤติกรรมการอ่านและลักษณะการใช้สารสนเทศจากห้องสมุดของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี	2552	คณิงนิจ ก้องกานน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
40	วิถีชีวิต และพฤติกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นนเทศหญิง	2552	ธีรพร ดีวัน	--
41	การพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่านโรงเรียนบ้านนาบาง อำเภอกูกระดิง จังหวัดเลย	2553	สมิง ไสยันต์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
42	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็วสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์	2551	นงนุช สามัญฤทธิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
43	วิเคราะห์หนังสือส่งเสริมการอ่านระดับประถมศึกษา	2542	ศุภมงคล พจน์ธีรมนตรี	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
44	ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	2550	เพ็ญยุภา สุขแอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
45	การพัฒนาเว็บเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของเยาวชนไทย : กรณีศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2552	เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์และคณะ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
46	การพัฒนาหนังสืออ่านประกอบ เพื่อเสริมการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2545	ประกา เบญจเทพรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
47	การพัฒนาห้องสมุดเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความร่วมมือระหว่างห้องสมุดโรงเรียนและชุมชน	2550	แสงเดือน เนืองพีช	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
	ตำบลแม่ปาน อำเภอลอง จังหวัดแพร่			
48	การพัฒนาห้องสมุดมีชีวิต : กรณีศึกษา สำนักวิทยบริการ สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์	2547	ปัญญา สุขแสน และ คณะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์
49	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่มี ผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2543	ปาริชาติ สุขเกษม	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
50	การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อ เสริมสร้างนิสัยรักการอ่านของนักเรียน โรงเรียนบ้านนาพระ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษานครพนมเขต 2	2549	พวงเพชร บงบุตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร
51	พฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาสถาบันราช ภัฏสุราษฎร์ธานี	2546	เพลินพิศ เนติธรรมกุล	สถาบันราชภัฏ สุราษฎร์ธานี
52	การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมการบริหาร สมองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 5	2550	พัชรภรณ์ บุญมั่น	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
53	การสร้างแบบฝึกการอ่านด้วยภาพเพื่อ พัฒนาความคงทนในการจำคำสำหรับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับพอเรียนได้ โรงเรียนบ้านห้วยไผ่ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่	2550	เขมิกา หอบลาด	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
54	การศึกษาขนาดของตัวอักษรที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัด ประดู่ธรรมาธิปไตย กรุงเทพมหานคร	2550	นโม ชื่นภิมย์	มหาวิทยาลัย รามคำแหง
55	การศึกษาความสนใจและการใช้ประโยชน์	2545	นิรมล อัจฉริยะเสถียร	สถาบันราชภัฏ

	จากการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี			อุบลราชธานี
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
56	การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้	2550	กันตา สุขกระจ่าง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
57	การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1	2548	ปรีชา บำรุงภักดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
58	การสร้างชุดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2552	ธนาวดี โขตน์ธนิน	มหาวิทยาลัยบูรพา
59	การสร้างชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กชาวเขาปทุมวัย	2552	ณัฐณิชา บุญเพิ่มพูล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
60	การสร้างบทเรียนสื่อประสมเพื่อเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะ “กาพย์เห่เรือของเจ้าฟ้าธรรมธิเบศร” วิชาภาษาไทย	2552	กฤษฎาชนม์ ภู่อรัมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
61	ความสนใจในการอ่านหนังสือของประชาชนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร	2549	ฉัตรสุดา แก้วขาว และคณะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
62	การสร้างแบบฝึกการอ่านภาษาไทยโดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	2552	ยุเพ็ญ วัฒนอัมพร	มหาวิทยาลัยนเรศวร
63	การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2553	วิกานดา จักรอิศราพงศ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
64	การสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	2552	กัลยา แข็งแรง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

65	การสร้างหนังสือการ์ตูนประกอบเสียงดนตรี สำหรับส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	2547	เพชรจันทร์ ภูทะวัง	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
66	การสร้างหนังสือการ์ตูนเพื่อส่งเสริมการอ่าน และเขียนคำยาก สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5	2552	สุจิรา จิรจรัสตระกูล	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
67	การสร้างหนังสือนิทานประกอบภาพในการ เตรียมความพร้อมด้านการอ่านสำหรับเด็ก ปฐมวัย	2553	นิภาลัย ทองชาติ	มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
68	การสร้างหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริม ทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2	2552	เรณุกานต์ พงศ์พิสุทธิกุล	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
69	การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหินแห่เสริมศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1	2548	หงส์สา ดวงจันทร์โชติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม
70	การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง พระยาพิชัยดาบหัก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	2551	เอื้อสุภา ส่องสว่าง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง
71	การสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจด้วยวิธีการ “อ่านคู่”	2553	โสภา แสงงาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบล
72	การศึกษาทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดย ใช้วิธีจัดประสบการณ์ทางการอ่าน	2548	จเร ฤทธิแก้ว	มหาวิทยาลัย ศิลปากร

73	ความคิดเห็นของผู้อ่านที่มีต่อหน้าบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวัน	2550	อนุตาร์ นุ่มนวล	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
74	ความสามารถด้านการอ่านจำนวนนับโดยใช้แบบฝึกทักษะชุด “รู้ภาพทราบจำนวนและตัวเลข” สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2551	จงดี้ คำเชียง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
75	ความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	2550	ไข่มุก เหล่าสุนทร	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
76	ความพึงพอใจและการตัดสินใจซื้อของผู้่านนิตยสารสตรีต่างประเทศฉบับภาษาไทย	2550	พิชพรรณ จันมณี	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
77	ความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์ของหญิงไทยต่อนิตยสารต่างประเทศ	2550	ฉันทิกา วีระจุลวัจนะ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
78	ความสามารถในการอ่านและการจำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้แผนบูรณาการกิจกรรมศิลปะกับภาษาไทย	2550	นภาพร ชารธรรมา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
79	โครงการห้องสมุดมีชีวิต : การใช้โปรแกรมห้องสมุดอัตโนมัติเพื่อการเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	2547	สมคิด ดวงจักร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
80	ผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้	2549	พิมพ์สุตา เอี่ยมสกุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

	กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน			
81	ตัวแปรที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนสถาบันราชภัฏสกลนคร	2545	เบญจวรรณ รอดแก้ว	สถาบันราชภัฏสกลนคร
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
82	ทดลองการบริหารเชิงระบบด้านการสอนวิชาภาษาไทย (การอ่านจับใจความ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2546	ลดา บุตรนุ้ย และคณะ	สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
83	เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความ วิชาภาษาอังกฤษ 7 (อ 42102) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม	2550	ไฉน อรุณเกล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
84	นิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนราชวินิต (ประถมศึกษา)เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	2549	นาวิกา ทองนาวิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
85	แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดประชาชนอำเภอในเขตภาคตะวันออกเฉียง	2549	กรองกาญจน์ วัฒนสหโยธิน	มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช
86	บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่	2551	เกศรินทร์ ชุ่มจิตต์	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
87	ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อความพร้อมในการอ่านของนักเรียนอนุบาล 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น	2544	นันทรัตน์ ไตรรัตน์	มหาวิทยาลัย มหาสารคาม

88	ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านสิ่งพิมพ์ออนไลน์ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยใน กรุงเทพมหานคร	2550	สกุลณา สวารส	มหาวิทยาลัย รามคำแหง
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
89	ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ ออนไลน์	2548	สุบรรจง ชมเกษร	มหาวิทยาลัย รามคำแหง
90	ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการอ่าน นิตยสารสตรีของผู้อ่านในกรุงเทพมหานคร	2550	รุจิภาญจน์ ยงวัฒนาจิรนนท์	มหาวิทยาลัย รามคำแหง
91	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับของ ผู้อ่านหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก	2552	ภัทรามน ผุดเพชรแก้ว	มหาวิทยาลัย รามคำแหง
92	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมของวัยรุ่นในการ อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวสืบสวน	2550	สุพัตรา แดงสีสุน	มหาวิทยาลัย รามคำแหง
93	ปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการอ่านของ ห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร	2548	นวภรณ์ ชังบุคดา	มหาวิทยาลัยบูรพา
94	ผลการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านท่าหลวง อำเภอมกน้อย จังหวัดเชียงใหม่	2549	พรสวรรค์ ศิริสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย
95	ผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนช่วง ชั้นที่ 3 ที่เรียนโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ส่งเสริม การอ่าน	2550	จุฑารัตน์ ปัญญา	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
96	ผลของการใช้เกมต่อความสามารถในการ อ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2550	ทองจันทร์ ชนชนะชัย	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

97	ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตาม ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และเจตคติต่อวรรณกรรมล้านนาของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2550	ปาริชาติ ตามวงศ์	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
98	ผลของการสอนอ่านเป็นคำที่มีต่อ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	2550	ฉวีวรรณ โยคิน	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
99	พฤติกรรมการอ่าน การใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือธรรมะประยุกต์ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร	2551	สุปราณี เทียนเล็ก	มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์
100	พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และความต้องการ ของผู้อ่าน หนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก	2548	นงฤดี วงษ์จันทร์	มหาวิทยาลัย รามคำแหง
101	พฤติกรรมการอ่าน ความต้องการเนื้อหา รูปแบบและการนำไปใช้ประโยชน์จาก นิตยสารแนวสุขภาพ ของพนักงาน การสื่อสารแห่งประเทศไทย	2546	นารากร สมบัติสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
102	.พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษา โรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่	2553	สุชาติ ชุมดวง	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
103	พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนของ นักเรียน เชียงราย	2551	ลัดดา ยอดทองเลิศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย
104	พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นใน กลุ่มวัยรุ่นไทย กรณีศึกษานักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิตมัธยม กรุงเทพมหานคร	2550	ปิยวรรณ สมบูรณ์ดี	มหาวิทยาลัย รามคำแหง

105	พฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2549	โชคชัย เพ็ชรนคร และ คณะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษม
106	พฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือนอกเวลาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2551	ทศยา หมั่นจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษม
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
107	ความคาดหวังต่อการเข้าถึงข้อมูลห้องสมุด เพื่อการศึกษาตลอดชีวิตในทศวรรษหน้า ของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2541	สงศรี ดีศรีแก้ว และคณะ	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
108	พฤติกรรมและความพึงพอใจการอ่าน หนังสือพิมพ์ โปสต์ทูเดย์ ในกรุงเทพมหานคร	2548	ธิดารัตน์ บุญล้อม	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
109	รูปแบบกระบวนการพัฒนาความสามารถใน การอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองผำ อำเภอเมือง จังหวัด เลย	2550	ธรรมบุญ มุลาสินน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เลย
110	รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการ เปิดรับและทัศนคติของผู้อ่านหญิงที่มีต่อ นิตยสารผู้หญิง	2549	จุฑามาศ พาณิชย์รังสี	มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์
111	รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริม ผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง โดยใช้กลวิธีการ อ่านเชิงลึกในโรงเรียนมัธยมศึกษา	2553	พรจิตร เกษามูล	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
112	รูปแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	2553	วิเชียร โยมา	มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาราช
113	สภาพการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐาน ขั้นต่ำห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา	2548	อรรคพล สุวรรณผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏ

	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง			เลย
114	ความเข้าใจของผู้อ่านข่าวกีฬาทางหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน	2550	กรกฎ จำเนียร	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
115	การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหินแห่เสริมศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1	2548	หงส์สา ดวงจันทร์โชติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
116	การศึกษาความสนใจและการใช้ประโยชน์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี	2545	นิรมล อัจฉริยะเสถียร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
117	ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้สึกรักเรียนจำนวนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2549	นลัทพร ปวงไชยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
118	ผลของการใช้กลวิธีชี้้นำการอ่านและการคิดระดับสูง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	2544	สุนันท์ ประสานสอน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
119	ความสัมพันธ์ระหว่างความจำระยะสั้นด้านภาษา ความสามารถในการฟัง และการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร	2543	มยุรี บุญมาทน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
120	ผลของเพื่อนช่วยสอนร่วมกับการเสริมแรงที่มีต่อ เจตคติ ความสามารถในการอ่านออกเสียง และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	2543	จีเรียง บุญสม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ			
121	การศึกษาทฤษฎีในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน	2545	ดวงพร จริจิตไพบูลย์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
122	การศึกษาทฤษฎีการรู้คำศัพท์เกี่ยวกับศัพท์ทางวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน	2545	อภิรดี จรรย์รังษิโรจน์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
123	ผลของการเรียนการสอนด้วยกลวิธีสแกนแอนดริ้น ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	2547	ศุภวรรณ สัจจพิบูล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
124	ความสัมพันธ์ระหว่างการสำเนียงกวีระบบเสียงกับสมิทธิภาพในการอ่านหนังสือของเด็กไทยกลุ่มอายุ 10 ปี	2546	ปราจรรย์ แทนทอง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
125	การพัฒนาแบบการสอนกลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา	2547	อารีรักษ์ มีแจ่ม	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
126	การพัฒนาแบบการเรียนการสอนวรรณคดีไทยตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการตอบสนองต่อวรรณคดี การอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดไตร่ตรองของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต	2547	พรทิพย์ ศิริสมบูรณ์เวช	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
127	ผลการใช้หนังสือชุดการอ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านของเด็กวัยอนุบาล	2547	นิไพพรรณ เกิดสว่าง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
128	ผลของการใช้สมุดภาพอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อ	2547	ดุจเดือน จิรานนท์	จุฬาลงกรณ์

	ความพร้อมทางการอ่านของเด็กอนุบาล			มหาวิทยาลัย
129	การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แนวการสอนแบบโพร์บล็อกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	2547	อุษณีย์ ชำกัน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
130	ผลของการอ่านข่าวออนไลน์ที่มีรูปแบบการจัดเรียงสารแบบเป็นลำดับและไม่เป็นลำดับต่อความเข้าใจ ความจำ และความพึงพอใจของผู้อ่าน	2547	วราภรณ์ กุลสมบุรณ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
131	ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบตกลูกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวรรณคดีไทยและความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2549	ศิธรา จุฑารัตน์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
132	การพัฒนารูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	2542	จรรยา บุญปล้อง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
133	การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร	2549	นิลเนตร นิลประดิษฐ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
134	ผลของการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น	2549	พรรณนภา เพิ่มพูล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
135	ผลของการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาลาวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	2549	นุตตา สมสนิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ดงโคง เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว			
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
136	ผลของการใช้การวิจัยก่อนรูปในการพัฒนา นิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1	2551	สมเกียรติ แซ่เต็ง	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
137	การวิเคราะห์อภิमानงานวิจัยด้านวัตกรรมการ การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของ นักเรียนประถมศึกษา	2550	สุพรรณษา หลังประเสริฐ	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
138	ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยวิธี วิจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี ไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์	2551	ขวัญชนก นัยเจริญ	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
139	การพัฒนาแบบวัดความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	2551	อนันดา สัตย์พิตวิณิชย์	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
140	จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเมือง จังหวัด ขอนแก่น	2549	ประดิษฐา เสถียรมงคลกิจ	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
141	ผลการใช้วิธีวิทยาศาสตร์พัฒนาทักษะการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5	2549	ภาณุพงศ์ แสงดี	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
142	บทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	2545	สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

143	การประเมินตามสภาพจริงในทักษะการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาแพง	2547	สุดาจิต สุ่มมาตย์	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
144	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์	2546	ยุภาวดี ชันธุลา	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
145	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมเด็จพระพิทยาคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์	2544	ลมโซย ด่านขุนทด	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
146	การใช้บทความเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและกระบวนการคิดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	2547	จันทร์เพ็ญ คำป้อง	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
147	ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แนวการสอนอ่านที่เน้นเทคนิคของดัลล์แมน	2543	สุวรรณี พาภักดี	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
148	การพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมด้านการอ่านของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา	2545	นุชรีย์ เศษวิภา	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
149	การสร้างบทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรงเรื่องการอ่านจับใจความ	2545	ณัฐวุฒิ ประวันรัมย์	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
150	การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับ	2546	สารีย์ เจริญจิต	มหาวิทยาลัย

	ใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์			ขอนแก่น
151	การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	2543	ทับทิม สุรียสุภาพงศ์และคณะ	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
152	การศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่เน้นการพัฒนาการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดย	2549	เสวียง ผละพล	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
153	การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	2545	สกุณา เลิกนอก	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
154	การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	2546	ประเสริฐศักดิ์ เหนินไธสง	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
155	ผลสัมฤทธิ์และการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค STAD)	2550	จุฬาลักษณ์ ดอกเข็ม	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
156	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน	2550	ศุภิสรา ทองโพธิ์	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
157	การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำยากวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกม	2550	สมบูรณ์ พงศาเทศ	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

158	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้หนังสือการ์ตูนอ่านประกอบ	2550	สุรีย์พร คำมีอ่อน	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
159	การพัฒนาทักษะการอ่านวิเคราะห์วิชาภาษาไทยโดยใช้วิธีสอน 5 E ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุมภวาปี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 2	2550	มลิสา สดสุขชาติ	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
160	การพัฒนาทักษะภาษาไทยด้านการอ่าน คิดเขียนเชิงบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2551	รัชนิกร ซาหมู่	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
161	ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	2550	สมว่า เพี้ยศักดิ์	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
162	ผลของการใช้เกมฝึกทักษะที่มีต่อความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	2550	ณัฐธิดา นูเร	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
163	การใช้แผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	2551	อนงค์ สิงห์ทุย	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
164	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยด้วยกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	2552	วนิดา วรบุตร	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
165	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบธรรมเนียมการสอนอ่าน	2552	เพ็ญผกา ปัญจนะ	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

166	การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสละดรูป	2550	พัชนี บุญรัมย์	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
167	การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ที่มีความตระหนักรู้ภูมิานในยุทธศาสตร์การอ่านต่างกัน	2549	สุวรรณา ปัญจมหาศิริ	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
168	การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านด้วยบทร้อยกรอง	2549	กรรณา พูลสวัสดิ์	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
169	การศึกษานิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร	2549	จิตรลดา ไมตรีจิตต์	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
170	ผลการวัดประเมินการเรียนรู้ด้วยการจดบันทึกที่มีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ การเขียนคำศัพท์และการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2550	นพมาศ พุ่มฉวี	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
171	ผลของการฝึกกลวิธีอธิบายปัญหาที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางกะปิ	2550	สุดใจ จันทรงค์	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
172	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย	2550	ขจิต ศรีมีชัย	มหาวิทยาลัย

	โดยใช้การ์ตูนประกอบการอ่านนิทานอีสป วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3			ศรีนครินทร์วิโรฒ
173	การศึกษาดูแบบผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการ เรียนรู้กรณีศึกษาในโรงเรียนองค์กรักษ์ จังหวัดนครนายก	2549	ทักษพร คงคาลัย	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
174	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของ นักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านออกเสียงที่ อายุระหว่าง 12-15 ปี โดยวิธีการสอนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน	2547	พรรณพร ศรีลัมพ์	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ
175	การศึกษาความสามารถในการอ่านคำ พื้นฐานของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้าน การอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกม ทางภาษา	2550	อัมพา นกอิม	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ
176	การพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีสระประสม ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยใช้เพลง	2549	สกุณา นองมณี	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ
177	การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็ก ที่มีปัญหาในการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน แบบดีไอ	2550	วิมล เกาวัลย์	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
178	องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการ อ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนเวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	2548	ทิพย์มณี ตะเกาหิรัญ	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ
179	การสร้างชุดการสอนการอ่านจับใจความ	2546	พัชนี นุคอง	มหาวิทยาลัยบูรพา

	สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1			
180	การสร้างแบบฝึกการอ่านแจกลูกตรงตาม มาตราตัวสะกดไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2545	อารีย์ มนทิราลัย	มหาวิทยาลัยบูรพา
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
181	ผลการใช้โปรแกรมการสอนซ่อมเสริมการ อ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้ กิจกรรมชั้นนำการคิดในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2544	นवलจันทร์ พุ่มพวง	มหาวิทยาลัยบูรพา
182	แบบฝึกพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณ์ ญาณ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	2545	เกศริน อิมเล็ก	มหาวิทยาลัยบูรพา
185	การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีเดีย เสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	2549	วัชระ แจ่มจำรัส	มหาวิทยาลัยบูรพา
186	ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธี KWL PLUS	2553	คะนิงนิตย์ ม่วงสี	มหาวิทยาลัยบูรพา
187	ชุดการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2553	จิตาภา มีศิริ	มหาวิทยาลัยบูรพา
188	การใช้จินตภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถใน การอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2545	ทวีพร สุขแสง	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
189	การใช้รูปแบบความคิดรวบยอดล่วงหน้า เพื่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้น	2545	อัญชลี ขุนพลาย	มหาวิทยาลัย

	ประถมศึกษาปีที่ 6			เชียงใหม่
190	การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อการอ่านและการเขียนภาษาล้านนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6	2544	ศิริ ผิวชัย	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
191	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 9 คำถาม	2549	จิรัฐติกาล ไชยธวัช	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
192	ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมชี้แนะให้คิด	2544	มงคล คำดวง	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
193	ผลของการใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือที่มีต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2542	ยุพิน สุริยวรรณ	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
194	การใช้แผนภูมิโน้ตทัศน์เพื่อแสดงความสามารถในการอ่านในใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	2546	จุไรรัตน์ แสนมงคล	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
195	การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus	2549	ศุภร จินดาเวชช์	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
196	การออกแบบเครื่องมือแสดงอัตราส่วนระหว่างขนาดของตัวพิมพ์กับระยะเวลามองเห็นที่มีผลต่อการอ่านข้อความบนแผ่นป้ายนิทรรศการ	2549	เดือนฤดี รักใหม่	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
197	การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านคำที่มีสระประสมของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้	2552	หนึ่งฤทัย รอดพัน	มหาวิทยาลัย ศิลปากร

198	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวกหกใบ	2552	ฤชอุร พองตา	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
199	การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทานส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด	2552	จำเนียร เล็กสุมา	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
ที่	ชื่องานวิจัย	ปีที่ผลิต	ชื่อผู้วิจัย	หน่วยงาน
200	การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	2547	ทรงศรี สดคมขำ	มหาวิทยาลัย ศิลปากร
201	การเปรียบเทียบความพร้อมด้านการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดประสบการณ์ด้วยชุดเกมการศึกษากับการจัดประสบการณ์แบบปกติ	2547	สุทธิรัตน์ คู่ยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัย ศิลปากร

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน เป็นการสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) โดยใช้การวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร ในการดำเนินการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ประเด็นคือ การวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบโรงเรียน ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ของคณาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชน ที่ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 – 2533 จำนวน 201 เรื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตารางวิเคราะห์ สร้างโดยอาศัยทฤษฎี แนวคิดที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเป็นตารางวิเคราะห์เพื่อจำแนกคุณลักษณะของงานวิจัยตามองค์ประกอบ 12 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ปีที่ตีพิมพ์ผลงานวิจัย
- 1.2 ประเภทของงานวิจัย
- 1.3 เนื้อหาของงานวิจัย
- 1.4 การระบุประเด็นปัญหา/ข้อคำถามงานวิจัย
- 1.5 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย
- 1.6 สมมติฐานการวิจัย
- 1.7 ตัวแปรที่ศึกษา
- 1.8 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย
- 1.9 วิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 1.10 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรวมไปถึงการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
- 1.11 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
- 1.12 การเปรียบเทียบวัตถุประสงค์การวิจัย เนื้อหาของการวิจัยจำแนกตามปีที่ตีพิมพ์

2. การสังเคราะห์งานวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยจำนวน 201 เรื่อง โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน โดยแบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยออกเป็น 5 ด้านคือ 1) การส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน 2) การพัฒนาทักษะการอ่าน 3) ความสามารถในการอ่าน 4) พฤติกรรมการอ่าน และ 5) ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

3. การนำเสนอเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านพิจารณาจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่านตามประเด็นในข้อ 2

แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

1. แหล่งข้อมูลที่ศึกษาได้แก่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2553 ซึ่งทำเสร็จสมบูรณ์จำนวน 201 เล่ม จากหน่วยงาน 30 หน่วยงาน ทั่วประเทศ
2. ผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของงานวิจัย หลังจากที่ผู้วิจัยได้อ่านรายงานการวิจัยแล้วนำมาจัดทำเป็นตารางและเขียนร้อยเรียงกัน

ในการสังเคราะห์ ผู้วิจัยได้ทบทวนจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และศึกษางานวิจัยโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน ได้รับทุนวิจัยจากสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยได้ศึกษางานวิจัยของคณาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบโรงเรียน ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2553 ตามกรอบประเด็นในการวิเคราะห์ 12 ประเด็นดังปรากฏในตารางที่ 1 - 26
2. การสังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 201 เล่มในปี พ.ศ.2543 – 2553 โดยพิจารณาจากเนื้อหาหลักของงานวิจัยแต่ละเรื่องเป็น 5 ด้าน คือ 1)การส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน 2) การพัฒนาทักษะการอ่าน 3) ความสามารถในการอ่าน 4) พฤติกรรมการอ่าน และ 5) ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน
3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบโรงเรียน

1. การวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2553

1.1 ปีที่ตีพิมพ์

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามปีที่ตีพิมพ์

ลำดับ	ปีที่ตีพิมพ์	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	2543	9	4.48
2	2544	3	1.49
3	2545	8	3.98
4	2546	9	4.48
5	2547	11	5.47
6	2548	32	15.92
7	2549	26	12.94
8	2550	32	15.92
9	2551	24	11.94
10	2552	37	18.41
11	2553	10	4.48
	รวม	201	100

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามปีที่ตีพิมพ์พบว่าปีที่ได้รับการตีพิมพ์งานวิจัยด้านการอ่านมากที่สุดคือปี พ.ศ.2552 คิดเป็นร้อยละ 18.41 รองลงมาคือ ปี พ.ศ.2548 และ 2550 ในระดับที่เท่ากันคือร้อยละ 15.92

1.2 ประเภทของงานวิจัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัย

ลำดับ	ประเภทของการวิจัย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive)	33	16.42
2	การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental) ร่วมกับการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Compare)	6	2.99
3	การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental) ร่วมกับการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive)	59	29.35
4	การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation) ร่วมกับการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Compare)	3	1.49
5	การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation) ร่วมกับการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive)	12	5.97
6	วิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Compare)ร่วมกับการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive)	27	13.43
7	การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental) ร่วมกับการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation)และการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive)	3	1.49
8	การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental) ร่วมกับการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Compare) และการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive)	56	27.86
9	การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Compare) ร่วมกับการวิจัยเชิงสาเหตุ (Causal Relationship) และการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive)	2	1.00
รวม		201	100

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยพบว่า งานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง(Experimental) คิดเป็นร้อยละ 29.35 รองลงมาเป็นการผสมผสานงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental) ร่วมกับการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Compare) และการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive) คิดเป็นร้อยละ 27.86 และงานวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive) คิดเป็นร้อยละ 16.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงทดลอง

ลำดับ	ประเภทของการวิจัยเชิงทดลอง	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	Pre Experimental Design	103	85.12
2	Quasi Experimental Design	15	12.40
3	True Experimental Design	3	2.48
รวม		121	100

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงทดลองพบว่ารูปแบบของการวิจัยเชิงทดลองในด้านการอ่านส่วนใหญ่ใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบ Pre Experimental Design คิดเป็นร้อยละ 85.12

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์

ลำดับ	ประเภทของการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	Pearson Product Moment correlation coefficient	9	90.00
2	Spearman Ranks	1	10.00
รวม		10	100

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์พบว่าส่วนใหญ่งานวิจัยด้านการอ่านใช้การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ Pearson Product Moment correlation coefficient คิดเป็นร้อยละ 90

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ

ลำดับ	ประเภทของการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	Chi-Square test	6	6.06
2	F-test	6	6.06
3	t-test	51	51.52
4	z-test	3	3.03
5	Crosstabs	3	3.03
6	ANCOVA	3	3.03
7	The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks test	3	3.03
8	Chi-Square test , F-test	2	2.02
9	F-test , t-test	18	18.18
10	Chi-Square test, F-test , t-test	2	2.02
11	Signed test	2	2.02
รวม		99	100

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงเปรียบเทียบพบว่าส่วนใหญ่งานวิจัยด้านการอ่านใช้การเปรียบเทียบ t-test คิดเป็นร้อยละ 51.52 รองลงมาให้การเปรียบเทียบทั้ง 2 แบบคือ t-test และ F-test คิดเป็นร้อยละ 18.18

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงสาเหตุ

ลำดับ	ประเภทของการวิจัยเชิงสาเหตุ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	Multiple Regression Analysis	5	100.00
	รวม	5	100

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงสาเหตุ พบว่าส่วนใหญ่ใช้ Multiple Regression Analysis คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงบรรยาย

ลำดับ	ประเภทของการวิจัยเชิงบรรยาย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	Frequency , Percentages, Mean, Std.deviation	142	70.65
2	Percentages	38	18.91
3	Plan Action Observation and Reflection	9	4.48
4	Content Analysis เป็น Participatory Action Research	12	5.97
	รวม	201	100

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประเภทของการวิจัยเชิงบรรยายพบว่าส่วนใหญ่งานวิจัยด้านการอ่านใช้การอธิบายความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Frequency , Percentages, Mean, Std.deviation) คิดเป็นร้อยละ 70.65 รองลงมาคือ การอธิบายค่าร้อยละ (Percentages) อย่างเดียวคิดเป็นร้อยละ 18.91ตามลำดับ

1.3 เนื้อเรื่องของการวิจัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามเนื้อเรื่องของการวิจัย

ลำดับ	เนื้อเรื่องของการวิจัย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน	11	5.47
2	การส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน	103	51.24
3	พฤติกรรมการอ่าน	19	9.45
4	การสร้างเครื่องมือในการประเมินการอ่าน	6	2.99
5	พัฒนาทักษะการอ่าน	38	18.91
6	ความพึงพอใจในการอ่าน	6	2.99
7	การเปรียบเทียบการอ่านต่างๆ	6	2.99
8	ความสามารถในการอ่าน	12	5.97
	รวม	201	100

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามเนื้อเรื่องของการวิจัย พบว่าการวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีเนื้อหาในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 51.24 รองลงมาคือการพัฒนาทักษะการอ่านคิดเป็นร้อยละ 18.91 และปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 5.47 ตามลำดับ

1.4 การระบุประเด็นปัญหาวิจัย / ข้อคำถามงานวิจัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามลักษณะการระบุประเด็นปัญหาที่วิจัย/

ข้อคำถามงานวิจัย

ลำดับ	การระบุประเด็นปัญหาที่วิจัย/ข้อคำถามงานวิจัย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	ระบุประเด็นปัญหาวิจัย	143	71.14
	- สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย	137	95.80
	- ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย	6	4.20
2	ไม่ระบุ	58	28.86
	รวม	201	100

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามลักษณะการระบุประเด็นปัญหาที่วิจัย/ ข้อคำถามงานวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีการระบุประเด็นปัญหาวิจัยคิดเป็นร้อยละ 71.14 ทั้งนี้ประเด็นปัญหาส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 95.80

1.5 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ลำดับ	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	ศึกษาพฤติกรรมการอ่าน	26	12.94
2	ส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน	60	29.85
3	ศึกษาความต้องการและการแก้ปัญหาการอ่าน	9	4.48
4	สร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการอ่าน	3	1.49
5	ศึกษาสภาพปัญหาด้านการอ่าน	39	19.40
6	ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร	8	3.98
7	ศึกษาความคิดเห็น/ความพึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน	6	2.99
8	ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	6	2.99
9	ความสามารถในการอ่าน	3	1.49
10	สร้างแบบฝึก / นวัตกรรมทางการอ่าน	2	1.00
11	ทักษะการอ่าน	2	1.00
12	การพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่าน	2	1.00
13	ศึกษาพฤติกรรมการอ่าน และศึกษาความต้องการและการแก้ปัญหาการอ่าน	3	1.49
14	ศึกษาพฤติกรรมการอ่าน และศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร	2	1.00
15	ส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน และศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร	9	4.48

ลำดับ	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
16	ส่งเสริมและพัฒนาการอ่านและศึกษาความคิดเห็น/ ความพึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน	2	1.00
17	ส่งเสริมและพัฒนาการอ่านและศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	3	1.49
18	ศึกษาความต้องการและการแก้ปัญหาการอ่าน และศึกษา ความคิดเห็น/ความพึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน	2	1.00
19	ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรและศึกษาความคิดเห็น/ ความพึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน	2	1.00
20	ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรและความสามารถในการอ่าน	3	1.49
21	ศึกษาความคิดเห็น/ความพึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3	1.49
22	ส่งเสริมและพัฒนาการอ่านและศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร และศึกษาความคิดเห็น/ความพึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน	3	1.49
23	ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร และสร้างแบบฝึก / นวัตกรรมทางการอ่าน	3	1.49
รวม		201	100

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 29.85 รองลงมาเป็นการศึกษาสภาพปัญหาด้านการอ่านคิดเป็นร้อยละ 19.40 และศึกษาพฤติกรรมกรการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 12.94 ตามลำดับ

1.6 สมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสมมติฐานการวิจัย

ลำดับ	สมมติฐานการวิจัย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	งานวิจัยมีการตั้งสมมติฐานการวิจัย	115	57.10
2	ไม่มีการตั้งสมมติฐานการวิจัย	86	42.80
รวม		201	100

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสมมติฐานการวิจัยโดยพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีการตั้งสมมติฐานการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 57.10

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกการตอบโจทย์วิจัยตามสมมติฐาน

ลำดับ	การตอบโจทย์วิจัยตามสมมติฐาน	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	ผลการวิจัยตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้	83	96.51
2	ผลการวิจัยไม่ตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้	3	3.49
รวม		86	100

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกการตอบโจทย์วิจัยตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ พบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้คิดเป็นร้อยละ 96.51

1.7 ตัวแปรที่ศึกษา

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรต้น / ตัวแปรอิสระ

ลำดับ	ตัวแปรต้น / ตัวแปรอิสระ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	สถานภาพส่วนบุคคล	28	18.67
2	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	15	10.00
3	ประเภทของห้องสมุด	3	2.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้	6	4.00
5	วิธีการสอนอ่าน	34	22.67
6	รูปแบบและเนื้อหาของนิตยสาร/เอกสาร/หนังสือ	3	2.00
7	การส่งเสริม / รักการอ่าน	25	16.67
8	ทักษะการอ่าน	23	15.33
9	รูปแบบการพัฒนาการอ่าน	10	6.67
10	สถานภาพส่วนบุคคล, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3	2.00
รวม		150	100

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรต้น/ตัวแปรอิสระ พบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่เป็นตัวแปรต้น/ตัวแปรอิสระในเรื่องวิธีการสอนอ่าน คิดเป็นร้อยละ 22.67 รองลงมาคือสถานภาพส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 18.67 การส่งเสริม/รักษาการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และทักษะการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 15.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรตาม

ลำดับ	ตัวแปรตาม	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	63	42.00
2	การส่งเสริมการอ่าน	10	6.67
3	พฤติกรรมการอ่าน	15	10.00
4	รูปแบบการจัดกิจกรรมด้านการอ่าน	6	4.00
5	ความสามารถด้านการอ่าน	30	20.00
6	ความรู้ความเข้าใจด้านการอ่าน	21	14.00
7	การส่งเสริมการอ่าน และ พฤติกรรมการอ่าน	3	2.00
8	ความสามารถด้านการอ่าน และความรู้ความเข้าใจ	2	1.33
รวม		150	100

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรตามพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรตาม คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือความสามารถด้านการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และความรู้ความเข้าใจด้านการอ่านคิดเป็นร้อยละ 14.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา
(ไม่ระบุตัวแปรต้น/ตาม)

ลำดับ	ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	การอ่านออกเสียงและการเขียนจากเรื่องที่อ่าน	3	5.66
2	ความสนใจในการอ่าน และพฤติกรรมการอ่าน	3	5.66
3	ความสนใจในการอ่าน	8	15.09
4	กระบวนการ PDCA	6	11.32
5	การส่งเสริมการอ่าน	21	39.62
6	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	6	11.32
7	กระบวนการเรียนรู้	3	5.66
8	แนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ	3	5.66
รวม		53	100

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาโดยไม่ระบุตัวแปรต้นหรือตัวแปรตาม พบว่าตัวแปรที่ศึกษาในด้านการอ่านส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการอ่านคิดเป็นร้อยละ 39.62 รองลงมาคือความสนใจในการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 11.32

1.8 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	ประชากร	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	1- 30	43	21.39
2	31-100	48	23.88
3	101-200	11	5.47
4	201-300	18	8.96
5	301-500	0	0.00
6	501 ขึ้นไป	49	24.38
7	ไม่ระบุประชากร	32	15.92
รวม		201	100

จากตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามประชากรที่ใช้ในการวิจัย ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 501 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.28 รองลงมาคือช่วง 31 - 100 คิดเป็นร้อยละ 23.88 และช่วง 1-30 คิดเป็นร้อยละ 21.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	ประชากร	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	1- 30	111	55.22
2	31-100	27	13.43
3	101-200	9	4.48
4	201-300	6	2.99
5	301-400	31	15.42
6	401-500	9	4.48
7	ใช้ทั้งประชากร	8	3.98
รวม		201	100

จากตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจะอยู่ในช่วง 1-30 คิดเป็นร้อยละ 55.22 รองลงมาช่วง 301-400 คิดเป็นร้อยละ 15.42 และในช่วง 31-100 คิดเป็นร้อยละ 13.43 ตามลำดับ

1.9 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	Simple Random Sampling	20	9.95
2	Stratified Random Sampling	16	7.96
3	Multi-Stage Random Sampling	14	6.97
4	Purposive Sampling	18	8.96
5	Convenience Sampling	3	1.49
6	Quota Sampling	3	1.49
7	Systematic Sampling	2	1.00
8	Cluster Sampling	2	1.00
9	Simple Random Sampling and Stratified Random Sampling	2	1.00
10	Multi-Stage Random Sampling , Stratified Random Sampling and Simple Random Sampling	3	1.49
11	ไม่ระบุ	118	58.71
	รวม	201	100

จากตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามวิธีการสุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มแบบ Simple Random Sampling คิดเป็นร้อยละ 9.95 รองลงมาคือ Purposive Sampling คิดเป็นร้อยละ 8.96 และ Stratified Random Sampling คิดเป็นร้อยละ 7.96 ตามลำดับ

1.10 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	แบบสอบถาม	42	20.90
2	แบบสัมภาษณ์	3	1.49
3	แบบทดสอบ	31	15.42
4	แบบสังเกต	0	0.00
5	แบบวัดพฤติกรรม	3	1.49
6	แบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์	8	3.98
7	แบบสอบถาม และ แบบทดสอบ	48	23.88
8	แบบสอบถาม และ แบบวัดพฤติกรรม	2	1.00
9	แบบสัมภาษณ์ และ แบบทดสอบ	6	2.99
10	แบบสัมภาษณ์ และ แบบสังเกต	12	5.97
11	แบบทดสอบ และ แบบสังเกต	2	1.00
12	แบบทดสอบ และ แบบวัดพฤติกรรม	12	5.97
13	แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบ	3	1.49
14	แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และ แบบสังเกต	6	2.99
15	แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบวัดพฤติกรรม	3	1.49
16	แบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบสังเกต	3	1.49
17	แบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดพฤติกรรม	3	1.49
18	แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ และแบบสังเกต	3	1.49
19	แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ และ แบบสังเกต	5	2.49

ลำดับ	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
20	แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบสังเกต และแบบวัดพฤติกรรม	3	1.49
21	ไม่ระบุ	3	1.49
รวม		201	100

จากตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือแบบสอบถามและแบบทดสอบพร้อมกันคิดเป็นร้อยละ 23.88 รองลงมาใช้แบบสอบถามอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 20.90 และแบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 15.42 ตามลำดับ

ลำดับ	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	ตรวจสอบความตรง	24	11.94
2	ตรวจสอบความเที่ยง	8	3.98
3	ตรวจสอบความตรงและความเที่ยง	52	25.87
4	ตรวจสอบความตรง ความเที่ยง และความยากง่าย	3	1.49
5	ตรวจสอบความตรง ความเที่ยง และอำนาจจำแนก	3	1.49
6	ตรวจสอบความตรงความยากง่ายและอำนาจจำแนก	3	1.49
7	ตรวจสอบความตรง ความเที่ยง ความยากง่าย และอำนาจจำแนก	99	49.25
8	ไม่ระบุ	9	4.48
รวม		201	100

จากตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้ง 4 ประเด็นคือ ความตรง ความเที่ยง ความยากง่าย และอำนาจจำแนก คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงและความเที่ยง คิดเป็นร้อยละ 25.87 และความตรงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 11.94 ตามลำดับ

1.12 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ลำดับ	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)	6	2.99
2	การวิเคราะห์เชิงบรรยาย (Descriptive Statistic)	74	36.82
3	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และ การวิเคราะห์เชิงบรรยาย (Descriptive Statistic)	18	8.96
4	การวิเคราะห์เชิงบรรยาย (Descriptive Statistic) การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistic)	86	42.79
5	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และ การวิเคราะห์เชิงบรรยาย (Descriptive Statistic) การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistic)	9	4.48
6	ไม่ระบุ	8	3.98
รวม		201	100

จากตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ พบว่าส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์เชิงบรรยาย (Descriptive Statistic) และการวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistic) คิดเป็นร้อยละ 42.79 รองลงมาเป็นการวิเคราะห์เชิงบรรยาย (Descriptive Statistic) คิดเป็นร้อยละ 36.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ลำดับ	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	IOC (Index item objective congruence)	14	43.75
2	Content Analysis	12	37.50
3	Triangulation	6	18.75
รวม		32	100

จากตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์ IOC (Index item objective congruence) คิดเป็นร้อยละ 43.75

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงบรรยาย

ลำดับ	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงบรรยาย	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	Frequency, Percentages, Mean, Std.deviation	155	80.31
2	Mean	3	1.55
3	Frequency, Percentages	11	5.70
4	Percentages, Mean, Std.deviation	3	1.55
5	Frequency, Graph	6	3.11
6	Frequency, Percentages, Mean	12	6.22
7	Frequency, Percentages, Mean, Std.deviation and Variance	3	1.55
รวม		193	100

จากตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงบรรยายพบว่าสถิติที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ค่า Frequency, Percentages, Mean, Std.deviation คิดเป็นร้อยละ 80.31

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงอนุมาน

ลำดับ	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงอนุมาน	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	Chi-Square test	6	5.50
2	t-test	47	43.12
3	ANOVA	6	5.50
4	Z-test	3	2.75
5	Chi-Square test, Person Product Moment Coefficient correlation	3	2.75
6	Chi-Square test, ANOVA	10	9.17
7	t-test, ANOVA	24	22.02
8	Chi-Square test, ANOVA , Multiple Regression Analysis	2	1.83
9	Person Product Moment Coefficient correlation , t-test, ANOVA	3	2.75
10	Spearman's Ranks	2	1.83
11	Signed Ranks test	3	2.75
	รวม	193	100

จากตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย จำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงอนุมานพบว่าส่วนใหญ่ใช้สถิติ t-test คิดเป็นร้อยละ 43.12 รองลงมาใช้ t-test คู่กับ ANOVA คิดเป็นร้อยละ 22.02

1.13 การเปรียบเทียบวัตถุประสงค์การวิจัย เนื้อหาของการวิจัย จำแนกตามปีที่ผลิตงานวิจัย

ตารางที่ 25 จำแนกวัตถุประสงค์การวิจัยตามปีที่ผลิตงานวิจัย

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ปีที่ผลิตงานวิจัย											รวม
	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	
ศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่าน	-	3	-	3	-	3	5	-	3	9	-	26
ส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน	3	-	-	6	6	9	12	5	6	8	5	60
ศึกษาความต้องการและ การแก้ปัญหาการอ่าน	-	-	-	-	3	-	3	3	-	-	-	9
สร้างและตรวจสอบคุณภาพ ของเครื่องมือการอ่าน	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	3
ศึกษาสภาพปัญหาด้าน การอ่าน	3	-	3	-	-	3	3	9	12	3	3	39
ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร	-	-	3	-	-	-	-	-	3	2	-	8
ศึกษาความคิดเห็น/ความ พึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน	-	-	-	-	-	-	-	3	-	3	-	6
ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	6
ความสามารถในการอ่าน	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	3
สร้างแบบฝึก / นวัตกรรม ทางการอ่าน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
ทักษะการอ่าน	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	2
การพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผล ต่อการอ่าน	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	2
ศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่าน และศึกษาความต้องการ และการแก้ปัญหาการอ่าน	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	3
ศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่าน และ ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
ส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน และศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร	-	-	-	-	-	2	-	3	-	4	-	9
ส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน และศึกษาความคิดเห็น/ความ พึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	2

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ปีที่ผลิตงานวิจัย											รวม
	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	
ส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	3
ศึกษาความต้องการและการ แก้ปัญหาการอ่าน และศึกษา ความคิดเห็น/ความพึงพอใจ เกี่ยวกับการอ่าน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรและ ศึกษาความคิดเห็น/ความพึง พอใจเกี่ยวกับการอ่าน	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	2
ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรและ ความสามารถในการอ่าน	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	3
ศึกษาความคิดเห็น/ความพึง พอใจเกี่ยวกับการอ่านและ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	-	-	-	-	-	-	-	2	1	-	-	3
ส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน และศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร และศึกษาความคิดเห็น/ความ พึงพอใจเกี่ยวกับการอ่าน	-	-	-	-	-	-	1	-	-	2	-	3
ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร และสร้างแบบฝึก / นวัตกรรม ทางการอ่าน	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	2

จากตารางที่ 25 แสดงการจำแนกวัตถุประสงค์การวิจัยตามปีที่ผลิตงานวิจัยพบว่างานวิจัยด้าน
การอ่านส่วนใหญ่ผลิตในปี พ.ศ.2552 จำนวน 37 เล่ม ปี พ.ศ.2548 และ 2550 จำนวน 32 เล่มเท่ากัน
เมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัยพบว่าวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมและการพัฒนาด้านการอ่านมี
จำนวนมากที่สุด 60 เล่ม โดยในปี พ.ศ. 2549 ผลิตมากที่สุดจำนวน 12 เล่ม รองลงมา ปี พ.ศ. 2552
จำนวน 8 เล่ม วัตถุประสงค์รองลงมาคือศึกษาสภาพปัญหาด้านการอ่านจำนวน 39 เล่ม โดยในปี พ.ศ.
2551 ผลิตมากที่สุดจำนวน 12 เล่ม รองลงมาในปี พ.ศ.2550 จำนวน 9 เล่ม และวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
พฤติกรรมกรรมการอ่าน จำนวน 26 เล่ม ปีที่ผลิตมากที่สุดคือปี พ.ศ.2552 จำนวน 9 เล่ม และ ปี พ.ศ. 2549
จำนวน 5 เล่มตามลำดับ

ตารางที่ 26 จำแนกเนื้อหาตามปีที่ผลิตงานวิจัย

เนื้อหาในการวิจัย	ปีที่ผลิตงานวิจัย											รวม
	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	
ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน	--	-	-	-	-	3	3	5	-	-	-	11
การส่งเสริมและ พัฒนาการอ่าน	6	-	5	3	8	26	15	9	15	13	3	103
พฤติกรรมกรรมการอ่าน	3	-	-	3	-	-	-	2	-	11	-	19
การสร้างเครื่องมือในการ ประเมินการอ่าน	-	-	-	-	3	-	-	-	3	-	-	6
พัฒนาทักษะการอ่าน	-	-	-	3	-	3	6	6	3	10	7	38
ความพึงพอใจในการอ่าน	-	-	3	-	-	-	-	-	3	-	-	6
การเปรียบเทียบการอ่าน ต่างๆ	-	-	-	-	-	-	-	3	-	3	-	6
ความสามารถในการอ่าน	3	-	-	-	-	-	-	6	3	-	-	12

จากตารางที่ 26 แสดงการจำแนกเนื้อหาตามปีที่ผลิตงานวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ผลิตในปี พ.ศ.2552 จำนวน 37 เล่ม ปี พ.ศ.2548 และ 2550 จำนวน 32 เล่มเท่ากัน เมื่อจำแนกตามเนื้อหาพบว่าส่วนใหญ่เป็นการส่งเสริมและการพัฒนาการอ่าน จำนวน 103 เล่ม และเมื่อพิจารณาปีที่ผลิตพบว่าในปี พ.ศ. 2548 ผลิตมากที่สุด จำนวน 26 เล่ม รองลงมาคือ ปี พ.ศ.2549 และ 2551 จำนวน 15 เล่ม ในจำนวนที่เท่ากัน รองลงมาเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน จำนวน 38 เล่ม และผลิตมากที่สุดในปี พ.ศ.2552 จำนวน 10 เล่ม และในปี พ.ศ.2553 จำนวน 7 เล่ม ตามลำดับ

2. การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน

ในการสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน ผู้วิจัยแบ่งการสังเคราะห์ออกเป็น 5 ด้านคือ

- 2.1 การส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน
- 2.2 การพัฒนาทักษะการอ่าน
- 2.3 ความสามารถในการอ่าน
- 2.4 พฤติกรรมการอ่าน
- 2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

2.1 การส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน

จากการสังเคราะห์การส่งเสริมและพัฒนาการอ่านพบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการอ่านจำนวน 103 เรื่อง โดยประเด็นในการการส่งเสริมและพัฒนาการส่วนใหญ่จะประสบปัญหาในหลาย ๆ ด้านด้วยกันเช่น

ด้านบุคลากร พบว่า บุคลากรมีภาระงานมาก ขาดการประสานงานระหว่างครูกับผู้ปกครอง ครูขาดกิจกรรมที่น่าสนใจ

ด้านโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขาดแคลนแหล่งเรียนรู้

ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนขาดความสนใจในการอ่าน

ด้านสื่อ พบว่า สื่อในห้องสมุดไม่สามารถบริการให้นักเรียนได้เต็มที่

ด้านการดำเนินงาน พบว่า การส่งเสริมการอ่านดำเนินการไม่ต่อเนื่อง

ด้านการรายงานผล พบว่า ขาดการรายงานผลการปฏิบัติงานส่งเสริมการอ่านให้ผู้ปกครองทราบ ขาดการรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะ และขาดการนิเทศ ติดตามดูแลการส่งเสริมการอ่านจากต้นสังกัด

และจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่านพบว่าปัจจัยที่จะส่งเสริมการอ่านได้ดีนั้นเกิดมาจากครอบครัว เพื่อน และครูในการเอาใจใส่และชักจูงให้มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการอ่าน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความต้องการพัฒนาเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน โดยจัดให้มีกิจกรรมหลายๆ รูปแบบ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จัดเนื้อหาของกิจกรรมให้ตอบสนองความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้วิธีการพัฒนาการรักการอ่าน พบว่าปัจจัยที่ทำให้มีนิสัยรักการอ่านคือวิธีพัฒนานิสัยรักการอ่านโดยอาศัยปัจจัยภายในตัวผู้อ่านคือ การกำหนดเป้าหมายของการอ่านอย่างมุ่งมั่นแน่วแน่ การเตือนตนเองอยู่ตลอดเวลา และการเลือกหนังสืออ่านที่ชอบ นอกจากนี้กิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่ส่วนใหญ่ปฏิบัติและได้ผลต่อการอ่านคือ 1) กิจกรรมการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก 2) กิจกรรมการเล่านิทาน 3) กิจกรรมภาษาไทย ภาษาอังกฤษวันละคำ 4) กิจกรรมการเล่าข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน 5) กิจกรรมยอดนักอ่าน 6) กิจกรรมการประกวดเพื่อส่งเสริมการอ่าน 7) กิจกรรมห้องสมุดเพื่อการเรียนการสอน และ 8) กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ผู้ปกครองจัดทำขึ้นที่บ้าน เช่น การอ่านหนังสือแบบอย่างแก่บุตรหลาน การซื้อหนังสือให้บุตรหลานอ่านที่บ้าน การกำหนดเวลาในการอ่านหนังสือ การสังเกตพฤติกรรมของบุตรหลานและรายงานให้ครูทราบเป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าวแล้วยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน เช่น การเล่านิทาน การขีดหุ่น ค่ายการอ่าน ยอดนักอ่าน วางทุกงานอ่านทุกคน ห้องสมุดเคลื่อนที่ เกมตอบปัญหา อ่านเสียงตามสาย คลินิกตัวน้อย พี่ช่วยน้อง เล่าเรื่องจากภาพไต้วาที ยุวทูตความดี บอกกล่าวเล่าเรื่อง เป็นต้น

นอกจากการส่งเสริมและพัฒนาการอ่านให้กับนักเรียนแล้วการพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่านก็มีส่วนจำเป็นเช่นกัน และจากผลการวิจัยพบว่าการใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการ

จัดการความรู้ทำให้ครูมีความรู้ด้านการอ่านมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนใจและเกิดทัศนคติที่ดี ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมการส่งเสริมการอ่าน และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น

สำหรับห้องสมุดประชาชน พบว่าการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ที่มาใช้บริการที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความต้องการวิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานห้องสมุดในการส่งเสริมการอ่านพบว่าจะต้องจัดห้องสมุดให้มีความระเบียบ มีกิจกรรมที่ส่งเสริม กระตุ้นการใช้ห้องสมุด จัดเวลาใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการใช้ห้องสมุด นอกจากนี้แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสามารถแบ่งวิธีการจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึง 7 ด้านคือ 1) ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ได้แก่ การจัดบริการคอมพิวเตอร์และสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต การจัดกิจกรรมค่าย การจัดกิจกรรมแสดงหนังสือหรือนิทรรศการ การแนะนำหนังสือ การเล่นเกมที่นำไปสู่การอ่าน และการฉายภาพยนตร์/ซีดี/วีซีดี/ดีวีดี โดยจัดให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย ใช้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและปรับเปลี่ยนการจัดในลักษณะเชิงรุก 2) ด้านสถานที่ คือ จัดที่ห้องสมุดประชาชน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและโรงเรียนชุมชนหรืออาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมและความสะดวกของผู้เข้าร่วมกิจกรรม 3) วันที่สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมคือวันเสาร์-อาทิตย์ 4) ช่วงเวลาที่สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมคือช่วงเวลา 8.00-12.00 น. 5) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมประมาณ 1 ชั่วโมงและ 30 นาที ระยะเวลาที่ห่างในการจัดกิจกรรมคือทุกสัปดาห์และทุกเดือน ตามความเหมาะสมขึ้นอยู่กับรายละเอียดของรูปแบบการจัดกิจกรรมนั้นๆ 6) กรณีการจัดกิจกรรมทัศนศึกษา/ค่าย จัดในวันเสาร์-อาทิตย์ ใช้เวลาประมาณ 1 วัน และจัดในลักษณะไป-กลับ 1 วัน

2.2 การพัฒนาทักษะการอ่าน

จากการสังเคราะห์การพัฒนาทักษะการอ่านพบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านจำนวน 38 เรื่อง โดยประเด็นในการพัฒนาทักษะการอ่านส่วนใหญ่พบว่าเป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปพัฒนาทักษะการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นชุดกิจกรรม แบบฝึกเสริมทักษะ หรือนวัตกรรมอื่น ๆ ทั้งนี้ผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่าการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยผลิตขึ้น เมื่อนำไปใช้พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน เช่น การใช้กิจกรรมเรียนปนเล่น มีทักษะด้านการอ่านของนักเรียนชั้น ป.4 คู่มือการอ่านออกเสียงส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย หรือชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับใจความส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีนวัตกรรมที่เกี่ยวกับหนังสือนิทานหนังสือพื้นบ้าน หนังสือประกอบภาพการ์ตูนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน การจัดการเรียนรู้แบบธรรมชาติ การสอนพบว่าส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้น

2.3 ความสามารถในการอ่าน

จากการสังเคราะห์ความสามารถในการอ่านพบว่าม้งงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจำนวน 12 เรื่อง โดยประเด็นในการพัฒนาทักษะการอ่านส่วนใหญ่พบว่าสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน เนื่องจากเป็นผลจากการใช้นวัตกรรมเช่นกัน เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้สารโฆษณาที่ครูเลือกให้มีผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้มากขึ้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนมีผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้มากขึ้น รวมไปถึงการจัดทำคู่มือการจัดการกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความ ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความได้มากขึ้นโดยเฉพาะการอ่าน นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่านวัตกรรมที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะต่าง ๆ ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน การพัฒนาความสามารถในการอ่าน สื่อที่ช่วยในการพัฒนาได้มากที่สุดคือสารสนเทศที่ได้รับจากการอ่านในอินเทอร์เน็ต หนังสือเรียน และการดูตามลำดับ โดยความถี่ในการอ่านเฉลี่ย 2-3 วันต่อครั้ง สำหรับประเภทและเนื้อหาที่สนใจอ่านนอกเหนือจากตำราพบว่า นิยมอ่านนิทาน สารคดี และนิยามตามลำดับ สำหรับกลุ่มนิทานจะชอบอ่านนิทานที่มีรูปภาพประกอบ กลุ่มสารคดีจะชอบอ่านสารคดีเกี่ยวกับสัตว์ และกลุ่มนิยามชอบอ่านนิยามผจญภัย สำหรับสถานที่อ่านชอบอ่านที่บ้าน ห้องสมุด และร้านเช่าหนังสือตามลำดับ

2.4 พฤติกรรมการอ่าน

จากการสังเคราะห์พฤติกรรมการอ่านพบว่าม้งงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านจำนวน 19 เรื่อง โดยประเด็นพฤติกรรมการอ่านส่วนใหญ่พบว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการอ่านมากกว่านักเรียนชาย หนังสือที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านในชีวิตประจำวันได้แก่ หนังสือเรียน ใช้เวลาอ่านประมาณ 30 นาที - 1 ชั่วโมง และนักเรียนใช้เวลาในการอ่านหนังสืออื่นๆ น้อยกว่า 30 นาที นักเรียนส่วนใหญ่เข้าห้องสมุดสัปดาห์ละประมาณ 3-4 ครั้ง และส่วนใหญ่อ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียน สำหรับการเข้าห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าประกอบการเรียน นักเรียนยังมีพฤติกรรมการอ่านหนังสืออยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามเขตพื้นที่ โดยพิจารณาในเขต กทม. พบว่าเด็กในเขต กทม. ส่วนใหญ่อ่านหนังสือวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดี พฤติกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นนเพศหญิง ส่วนใหญ่อ่านในระดับกลาง โดยอ่านบางหน้าละเอียด ทีเหลืออ่านผ่าน ๆ ใช้เวลาในการอ่าน 1-2 วัน นิตยสารที่อ่านและชื่อบ่อยที่สุดคือนิตยสาร Cheeze สาเหตุที่ชื่อนิตยสารมาอ่านเพราะมีการอัพเดทแฟชั่นใหม่ ๆ เครื่องสำอาง สำหรับนิตยสารสำหรับผู้หญิงที่ให้ความสนใจอันดับแรกคือนิตยสารแพรว และพบว่าวิถีชีวิตมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอ่านนิตยสาร

อย่างไรก็ตามในงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของเด็กอายุ 12-15 นิยมอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวสืบสวนมากที่สุด สำหรับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกิดจากเจตคติการอ่าน สภาพส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุม

ตนเองและกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านจากห้องสมุดโรงเรียน สำหรับพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 30 อ่านวันเว้นวันหรือสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง

2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

จากการสังเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านพบว่ามิงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านจำนวน 11 เรื่อง โดยปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านที่สำคัญมากที่สุดคือ ครอบครัว และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู มีผลทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมทางบ้าน และทัศนคติต่อการอ่าน ส่งผลต่อการอ่าน อย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยหลายเรื่องที่มีผลสรุปเดียวกันว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนรักการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุด แหล่งความรู้และสื่อต่างๆ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษาได้ดีขึ้น ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยของผู้อ่านในกรุงเทพมหานครด้านการอ่านหนังสือพิมพ์พบว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้อ่านในกรุงเทพมหานครอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์มากที่สุดคือผลประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับ ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์มาแล้วเป็นระยะเวลา 1-2 ปี เฉลี่ยอ่าน 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และช่วงที่อ่านมากที่สุดคือเวลา 06.00 – 12.00 น. เวลาที่ใช้ในการอ่าน 15-30 นาที

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบโรงเรียน

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการอ่านจำนวน 201 เรื่อง พบว่ามีข้อจำกัดหลายประเด็นด้วยเงื่อนไขเวลาและเนื้อหาของงานวิจัยเนื่องจากงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับสถานศึกษาในระบบ อย่างไรก็ตามประเด็นปัญหาและแนวทางแก้ไขส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาคนไทยไม่อ่านหนังสือ ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่จัดทำตั้งแต่เดือนกันยายน ปี 2548 พบว่าประเทศไทยมีผู้ที่ไม่อ่านหนังสือถึง 22.4 ล้านคนหรือเกือบ 40% ของประชากรทั้งประเทศ ด้วยเหตุผลว่าชอบดูโทรทัศน์ หรือฟังวิทยุมากกว่า ขณะที่เด็กที่มีอายุ 10-14 ปี กว่า 60% ให้เหตุผลในการไม่อ่านหนังสือว่า เพราะไม่ชอบและไม่สนใจ ส่งผลให้สถิติการอ่านหนังสือของคนไทยเฉลี่ยเพียงปีละ 2 เล่ม ซึ่งนับว่าต่ำมากๆ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างสิงคโปร์ ที่มีสถิติการอ่านหนังสือปีละ 40-50 เล่ม ส่วนเวียดนาม มีสถิติการอ่านหนังสือปีละ 60 เล่ม จากเหตุดังกล่าวบ่งบอกให้เห็นว่า การอ่านหนังสือของคนไทยกำลังก้าวเข้าสู่ภาวะวิกฤติอย่างแท้จริง และจากการพิจารณาผลการสังเคราะห์งานวิจัยแล้วพบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบดังนี้

1. ต้นสังกัดควรบรรจุการส่งเสริมและการพัฒนาการอ่านไว้ในนโยบาย พันธกิจ ของสถานศึกษา/หน่วยงาน และบรรจุเป็นวาระแห่งชาติ เนื่องจากการอ่านเป็นการสร้างเสริมภูมิปัญญาและเป็นเครื่องมือสำคัญในการขยายความรู้ ทั้งนี้การอ่านถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้และความเข้าใจ
2. ส่งเสริมให้คนไทยมีพฤติกรรมและนิสัยรักการอ่าน ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ปลูกฝังและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่าน
3. นำนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยทางการอ่านมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและความสามารถในการอ่านอย่างจริงจังในสถานศึกษา
4. ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายรับทราบและตระหนักถึงวิกฤติของการอ่านในปัจจุบัน รวมไปถึงผลกระทบที่เกิดจากการไม่อ่านหนังสือของคนไทย
5. ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านและการกำหนดมาตรการจูงใจในการอ่าน
6. พัฒนาระดับความสามารถในการอ่านของประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายให้อ่านออก เขียนได้ผ่านกระบวนการปฏิรูปการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
7. ส่งเสริมให้มีการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการอ่านโดยให้การสนับสนุนการพัฒนาแหล่งการอ่านให้หลากหลาย รวมทั้งมีความพร้อมในด้านสื่ออุปกรณ์ที่สนับสนุนการอ่าน
8. ส่งเสริมให้มีเครือข่ายการอ่านในแหล่งชุมชนอาจจะจัดให้มีอาสาสมัครส่งเสริมการอ่านในระดับชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ทั้งนี้อาจลงไปถึงระดับครอบครัว
9. จากการที่กรุงเทพมหานครประกาศไว้ว่าจะเป็นมหานครแห่งการอ่านของโลกในปี 2013 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะกระตุ้นบรรยากาศการอ่านและการเขียนของประเทศไทยนั้น หากสามารถดำเนินการได้ทุกจังหวัดจะทำให้ทั้งประเทศเป็นประเทศแห่งการอ่านในอนาคต
10. จากปัญหาที่พบของห้องสมุดประชาชนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านคือผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อย งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมน้อย ดังนั้นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกห้องสมุด เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองของประชาชน
11. จากผลการวิจัยที่พบว่าห้องสมุดประชาชนมีการวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีการปฏิบัติตามแผนและการประเมินกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยนั้น ส่วนกลางหรือผู้ที่รับผิดชอบดูแลควรมีการนิเทศ กำกับ และติดตามการดำเนินงานในการส่งเสริมการอ่านอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีการรายงานต่อสาธารณะชน และผู้บังคับบัญชาในระดับชั้นขึ้นไป

12. การบริหารจัดการภายในของห้องสมุดควรคำนึงถึงการให้บริการการส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนได้เป็นอย่างดี พัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงกับแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ สำหรับให้บริการในห้องสมุดประชาชน

13. ระดมทรัพยากรและความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานส่งเสริมการอ่าน รวมถึงให้บริการเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ แก่ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ และสนับสนุนสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ อาทิ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี ให้กับแหล่งเรียนรู้ชุมชนทุกแห่งเพื่อพัฒนาประชาชนในชุมชนให้เป็นนักอ่านยุคใหม่

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านสิ่งสร้างสรรค์ ห่องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย/ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบ โดยงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยของคณาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2553 ทั้งนี้การวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านตามกรอบประเด็นในการวิเคราะห์ 12 ประเด็น สังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 201 เล่ม โดยพิจารณาจากเนื้อหาหลักของงานวิจัยแต่ละเรื่องเป็น 5 ด้าน คือ 1)การส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน 2) การพัฒนาทักษะการอ่าน 3) ความสามารถในการอ่าน 4) พฤติกรรมการอ่าน และ 5) ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านและให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนนอกระบบโรงเรียน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของงานวิจัย หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้อ่านรายงานการวิจัยแล้วนำมากำหนดรหัสข้อมูล วิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปและจัดทำเป็นตารางและเขียนร้อยเรียงกัน สำหรับการสังเคราะห์ ผู้วิจัยได้ทบทวนจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และศึกษางานวิจัยโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2553

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการอ่านพบว่าปีที่ได้รับการตีพิมพ์งานวิจัยด้านการอ่านมากที่สุดคือปี พ.ศ.2552 คิดเป็นร้อยละ 18.41 รองลงมาคือ ปี พ.ศ.2548 และ 2550 ในระดับที่เท่ากันคือ ร้อยละ 15.92 เมื่อจำแนกตามประเภทของการวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง(Experimental) คิดเป็นร้อยละ 29.35 รองลงมาเป็นการผสมผสานงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental) ร่วมกับการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Compare) และการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive) คิดเป็นร้อยละ 27.86 และงานวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive) คิดเป็นร้อยละ 16.42 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาประเภทของการวิจัยเชิงทดลองพบว่ารูปแบบของการวิจัยเชิงทดลองในด้านการอ่านส่วนใหญ่ใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบ Pre Experimental Design คิดเป็นร้อยละ 85.12 การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์พบว่าส่วนใหญ่งานวิจัยด้านการอ่านใช้การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ Pearson Product Moment correlation coefficient คิดเป็นร้อยละ 90 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบพบว่าส่วนใหญ่งานวิจัยด้านการอ่านใช้การเปรียบเทียบ t-test คิดเป็นร้อยละ 51.52 รองลงมาให้การเปรียบเทียบ ทั้ง 2 แบบคือ t-test และ F-test คิดเป็นร้อยละ 18.18 การวิจัยเชิงสาเหตุพบว่าส่วนใหญ่ใช้ Multiple Regression Analysis คิดเป็นร้อยละ 100 และการวิจัยเชิงบรรยายพบว่าส่วนใหญ่งานวิจัยด้านการอ่านใช้การอธิบายความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Frequency , Percentages, Mean,

Std.deviation) คิดเป็นร้อยละ 70.65 รองลงมาคือการอธิบายค่าร้อยละ (Percentages) อย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 18.91ตามลำดับ

ด้านเนื้อเรื่องของการวิจัยพบว่าการวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีเนื้อหาในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 51.24 รองลงมาคือการพัฒนาทักษะการอ่านคิดเป็นร้อยละ 18.91 และปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 5.47 ตามลำดับ ทั้งนี้การระบุประเด็นปัญหาวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีการระบุประเด็นปัญหาวิจัย คิดเป็นร้อยละ 71.14 ทั้งนี้ประเด็นปัญหาส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 95.80

ด้านวัตถุประสงค์ของการวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 29.85 รองลงมาเป็นการศึกษาสภาพปัญหาด้านการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 19.40 และศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 12.94 ตามลำดับ โดยสมมติฐานการวิจัยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีการตั้งสมมติฐานการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 57.10 และตอบใจทฤษฎีวิจัยตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้คิดเป็นร้อยละ 96.51

ด้านตัวแปร พบว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระจะเกี่ยวกับเรื่องวิธีการสอนอ่านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.67 รองลงมาคือสถานภาพส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 18.67 การส่งเสริม/รักษารอ่าน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และทักษะการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 15.33 ตามลำดับ สำหรับตัวแปรตามพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรตาม คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือความสามารถด้านการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และความรู้ความเข้าใจด้านการอ่านคิดเป็นร้อยละ 14.00 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ไม่ได้ระบุตัวแปรต้นและตัวแปรตามพบว่าในด้านการอ่านส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการอ่านคิดเป็นร้อยละ 39.62 รองลงมาคือความสนใจในการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 11.32

ด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 501 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.28 รองลงมาคือช่วง 31 – 100 คิดเป็นร้อยละ 23.88 และช่วง 1-30 คิดเป็นร้อยละ 21.39 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจะอยู่ในช่วง 1-30 คิดเป็นร้อยละ 55.22 รองลงมาช่วง 301-400 คิดเป็นร้อยละ 15.42 และในช่วง 31-100 คิดเป็นร้อยละ 13.43 ตามลำดับ

วิธีการสุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มแบบ Simple Random Sampling คิดเป็นร้อยละ 9.95 รองลงมาคือ Purposive Sampling คิดเป็นร้อยละ 8.96 และ Stratified Random Sampling คิดเป็นร้อยละ 7.96 ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือแบบสอบถามและแบบทดสอบพร้อมกันคิดเป็นร้อยละ 23.88 รองลงมาใช้แบบสอบถามอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 20.90 และแบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 15.42 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้ง 4 ประเด็นคือ ความตรง

ความเที่ยง ความยากง่ายและอำนาจจำแนก คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงและความเที่ยง คิดเป็นร้อยละ 25.87 และความตรงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 11.94 ตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์พบว่าส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์เชิงบรรยาย (Descriptive Statistic) และการวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistic) คิดเป็นร้อยละ 42.79 รองลงมาเป็นการวิเคราะห์เชิงบรรยาย คิดเป็นร้อยละ 36.82 ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์เชิงเนื้อหาส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์ IOC (Index item objective congruence) คิดเป็นร้อยละ 43.75 และเมื่อวิเคราะห์เชิงบรรยายพบว่าสถิติที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ค่า Frequency, Percentages, Mean, Std.deviation คิดเป็นร้อยละ 80.31 สำหรับการวิเคราะห์เชิงอนุมานพบว่าส่วนใหญ่ใช้สถิติ t-test คิดเป็นร้อยละ 43.12 รองลงมาใช้ t-test คู่กับ ANOVA คิดเป็นร้อยละ 22.02

การเปรียบเทียบวัตถุประสงค์การวิจัยกับปีที่ผลิตงานวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ผลิตในปี พ.ศ.2552 จำนวน 37 เล่ม ปี พ.ศ.2548 และ 2550 จำนวน 32 เล่มเท่ากัน เมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัยพบว่าวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมและการพัฒนาการอ่านมีจำนวนมากที่สุด 60 เล่ม โดยในปี พ.ศ. 2549 ผลิตมากที่สุดจำนวน 12 เล่ม รองลงมา ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 8 เล่ม วัตถุประสงค์รองลงมาคือศึกษาสภาพปัญหาการอ่านจำนวน 39 เล่ม โดยในปี พ.ศ. 2551 ผลิตมากที่สุดจำนวน 12 เล่ม รองลงมาในปี พ.ศ.2550 จำนวน 9 เล่ม และวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่าน จำนวน 26 เล่ม ปีที่ผลิตมากที่สุดคือปี พ.ศ.2552 จำนวน 9 เล่ม และ ปี พ.ศ. 2549 จำนวน 5 เล่ม ตามลำดับ

การเปรียบเทียบเนื้อหาของการวิจัยกับปีที่ผลิตงานวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ผลิตในปี พ.ศ.2552 จำนวน 37 เล่ม ปี พ.ศ.2548 และ 2550 จำนวน 32 เล่มเท่ากัน เมื่อจำแนกตามเนื้อหาพบว่าส่วนใหญ่เป็นการส่งเสริมและการพัฒนาการอ่าน จำนวน 103 เล่ม และเมื่อพิจารณาปีที่ผลิตพบว่าในปี พ.ศ. 2548 ผลิตมากที่สุด จำนวน 26 เล่ม รองลงมาคือ ปี พ.ศ.2549 และ 2551 จำนวน 15 เล่ม ในจำนวนที่เท่ากัน รองลงมาเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน จำนวน 38 เล่ม และผลิตมากที่สุดในปี พ.ศ.2552 จำนวน 10 เล่ม และในปี พ.ศ.2553 จำนวน 7 เล่ม ตามลำดับ

2. การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน

ผลการสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านแบ่งเป็น 5 ด้านคือ

2.1 การส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่านพบว่าปัจจัยที่จะส่งเสริมการอ่านได้ดีนั้นเกิดมาจากครอบครัว เพื่อน และครูในการเอาใจใส่และชักจูงให้มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการอ่าน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความต้องการพัฒนาเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน โดยจัดให้มีกิจกรรมหลายๆ รูปแบบ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จัดเนื้อหาของกิจกรรมให้ตอบสนองความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้

วิธีการพัฒนาการรักการอ่าน พบว่าปัจจัยที่ทำให้มีนิสัยรักการอ่านคือวิธีพัฒนานิสัยรักการอ่านโดยอาศัยปัจจัยภายในตัวผู้อ่านคือ การกำหนดเป้าหมายของการอ่านอย่างมุ่งมั่นแน่วแน่ การเตือนตนเองอยู่ตลอดเวลา และการเลือกหนังสืออ่านที่ชอบ นอกจากนี้กิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่ส่วนใหญ่ปฏิบัติและได้ผลต่อการอ่านคือ 1) กิจกรรมการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก 2) กิจกรรมการเล่านิทาน 3) กิจกรรมภาษาไทย ภาษาอังกฤษวันละคำ 4) กิจกรรมการเล่าข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน 5) กิจกรรมยอตนักอ่าน 6) กิจกรรมการประกวดเพื่อส่งเสริมการอ่าน 7) กิจกรรมห้องสมุดเพื่อการเรียนการสอน และ 8) กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ผู้ปกครองจัดทำขึ้นที่บ้าน เช่น การอ่านหนังสือแบบอย่างแก่บุตรหลาน การซื้อหนังสือให้บุตรหลานอ่านที่บ้าน การกำหนดเวลาในการอ่านหนังสือ การสังเกตพฤติกรรมของบุตรหลานและรายงานให้ครูทราบเป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าวแล้วยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน เช่น การเล่านิทาน การขีดหุ่น ค่ายการอ่าน ยอตนักอ่าน วางทุกงานอ่านทุกคน ห้องสมุดเคลื่อนที่ เกมตอบปัญหา อ่านเสียงตามสาย คลินิกตัวน้อย พี่ช่วยน้อง เล่าเรื่องจากภาพ ใต้วาที ยุวทูตความดี บอกกล่าวเล่าเรื่อง นอกจากการส่งเสริมและพัฒนาการอ่านให้กับนักเรียนแล้ว การพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่านก็มีส่วนจำเป็นเช่นกัน และจากผลการวิจัยพบว่าการใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการจัดการความรู้ทำให้ครูมีความรู้ด้านการอ่านมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนใจและเกิดทัศนคติที่ดี ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น สำหรับห้องสมุดประชาชน พบว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ที่มาใช้บริการที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความต้องการวิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านแตกต่างกัน

2.2 การพัฒนาทักษะการอ่าน

จากการสังเคราะห์การพัฒนาทักษะการอ่านส่วนใหญ่พบว่าเป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปพัฒนาทักษะการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นชุดกิจกรรม แบบฝึกเสริมทักษะ หรือนวัตกรรมอื่นๆ ทั้งนี้ผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่าการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยผลิตขึ้น เมื่อนำไปใช้พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน เช่น การใช้กิจกรรมเรียนปนเล่น มีทักษะด้านการอ่านของนักเรียนชั้น ป.4, คู่มือการอ่านออกเสียงส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย หรือชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับใจความส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีนวัตกรรมที่เกี่ยวกับหนังสือ นิทาน หนังสือพื้นบ้าน หนังสือประกอบภาพการ์ตูนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน การจัดการเรียนรู้แบบธรรมนุญการสอนพบว่าส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้น

2.3 ความสามารถในการอ่าน

จากการสังเคราะห์ความสามารถในการอ่านส่วนใหญ่พบว่าสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านเนื่องจากเป็นผลจากการใช้นวัตกรรมเช่นกัน เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้สารโฆษณาที่ครูเลือกให้มีผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้มากขึ้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนมีผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้มากขึ้น รวมไปถึงการจัดทำ

คู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความ ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความได้มากขึ้นโดยเฉพาะการอ่าน นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่านวัตกรรมที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะต่าง ๆ ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน การพัฒนาความสามารถในการอ่าน สื่อที่ช่วยในการพัฒนาได้มากที่สุดคือสารสนเทศที่ได้รับจากการอ่านในอินเทอร์เน็ต หนังสือเรียน และการติดตามลำดับ โดยความถี่ในการอ่านเฉลี่ย 2-3 วันต่อครั้ง สำหรับประเภทและเนื้อหาที่สนใจอ่านนอกเหนือจากตำราพบว่า นิยมอ่านนิทาน สารคดี และนิยามตามลำดับ สำหรับกลุ่มนิทานจะชอบอ่านนิทานที่มีรูปภาพประกอบ กลุ่มสารคดีจะชอบอ่านสารคดีเกี่ยวกับสัตว์ และกลุ่มนิยามชอบอ่านนิยามพจนานุกรม สำหรับสถานที่อ่านชอบอ่านที่บ้าน ห้องสมุด และร้านเช่าหนังสือตามลำดับ

2.4 พฤติกรรมการอ่าน

จากการสังเคราะห์พฤติกรรมในการอ่านส่วนใหญ่พบว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการอ่านมากกว่านักเรียนชาย หนังสือที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านในชีวิตประจำวันได้แก่ หนังสือเรียน ใช้เวลาอ่านประมาณ 30 นาที - 1 ชั่วโมง และนักเรียนใช้เวลาในการอ่านหนังสืออื่นๆ น้อยกว่า 30 นาที นักเรียนส่วนใหญ่เข้าห้องสมุดสัปดาห์ละประมาณ 3-4 ครั้ง และส่วนใหญ่อ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียน สำหรับการเข้าห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าประกอบการเรียน นักเรียนยังมีพฤติกรรมการอ่านหนังสืออยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามเขตพื้นที่ โดยพิจารณาในเขต กทม. พบว่าเด็กในเขต กทม. ส่วนใหญ่อ่านหนังสือวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดี พฤติกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นเพศหญิง ส่วนใหญ่อ่านในระดับกลาง โดยอ่านบางหน้าละเอียด ที่เหลืออ่านผ่าน ๆ ใช้เวลาในการอ่าน 1-2 วัน นิตยสารที่อ่านและชื่อบ่อยที่สุดคือนิตยสาร Cheeze สาเหตุที่ชื่อนิตยสารมาอ่านเพราะมีการอัปเดตแพชั่นใหม่ๆ เครื่องสำอาง สำหรับนิตยสารสำหรับผู้หญิงที่ให้ความสนใจอันดับแรกคือนิตยสารแพรว และพบว่าวิถีชีวิตมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอ่านนิตยสาร อย่างไรก็ตามในงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของเด็กอายุ 12-15 นิยมอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวสืบสวนมากที่สุด สำหรับพฤติกรรมรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกิดจากเจตคติการอ่าน สภาพส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านจากห้องสมุดโรงเรียน สำหรับพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 30 อ่านวันเว้นวันหรือสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง

2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

จากการสังเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านที่สำคัญมากที่สุดคือ ครอบครัว และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีผลทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมทางบ้าน และทัศนคติต่อการอ่าน ส่งผลต่อการอ่าน อย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยหลายเรื่องที่มีผลสรุปเหมือนกันว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนรักการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุด แหล่งความรู้และสื่อต่างๆ

ทั้งภายในและนอกสถานศึกษาได้ดีขึ้น ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยของผู้อ่านในกรุงเทพมหานครด้านการอ่านหนังสือพิมพ์พบว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้อ่านในกรุงเทพมหานครอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์มากที่สุดคือผลประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับ ส่วนใหญ่ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์มาแล้วเป็นระยะเวลา 1-2 ปี เฉลี่ยอ่าน 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และช่วงที่อ่านมากที่สุดคือเวลา 06.00 – 12.00 น. เวลาที่ใช้ในการอ่าน 15-30 นาที

อภิปรายผล

1. จากข้อค้นพบการวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านในช่วงปี พ.ศ. 2543-2553 พบว่าปีที่ได้รับการศึกษาวิจัยด้านการอ่านมากที่สุดคือปี พ.ศ.2552 เมื่อจำแนกตามประเภทของการวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาทยา บุญเรือง (2547: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์อภิमान ซึ่งผลการสังเคราะห์พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง และสอดคล้องกับคัมภีรพจน์ สายเพชร (2551: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้วัตรกรรมกับการสอนปกติโดยวิธีวิเคราะห์อภิमानพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ใช้การวิจัยเชิงทดลองเช่นกัน สำหรับประเภทของการวิจัยเชิงทดลองพบว่ารูปแบบของการวิจัยเชิงทดลองในด้านการอ่านส่วนใหญ่ใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบ Pre Experimental Design สอดคล้องกับ คัมภีรพจน์ สายเพชร (2551: บทคัดย่อ) ที่ค้นพบว่าส่วนใหญ่ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Non Randomized Control Group Pretest Posttest Design และสอดคล้องกับ บุศยรินทร์ อาณาเขต (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยการวิเคราะห์อภิमानพบว่ารูปแบบการทดลองส่วนใหญ่คือแบบ One Group Pretest Posttest Design ซึ่งแบบแผนการวิจัยดังกล่าวอยู่ใน Pre Experimental Design การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์พบว่าส่วนใหญ่ใช้การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ Pearson Product Moment correlation coefficient และการวิจัยเชิงเปรียบเทียบพบว่าส่วนใหญ่ใช้การเปรียบเทียบ t-test การวิจัยเชิงสาเหตุพบว่าส่วนใหญ่ใช้ Multiple Regression Analysis และการวิจัยเชิงบรรยายพบว่าส่วนใหญ่ใช้การอธิบายความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของคัมภีรพจน์ สายเพชร (2551: บทคัดย่อ) ที่พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์ t-test และใช้สถิติพื้นฐานค่าค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สอดคล้องกับ บุศยรินทร์ อาณาเขต (2551: บทคัดย่อ) ที่พบว่าส่วนใหญ่ให้สถิติ t-test Dependent สอดคล้องกับ อุกฤษณ์ นาจำปา (2545: 89) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยความต้องการเพิ่มสมรรถภาพการสอนวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาด้วยวิธีการสังเคราะห์แบบเมตต้า ซึ่งผลการสังเคราะห์พบว่าส่วนใหญ่ใช้สถิติพื้นฐาน

ด้านเนื้อหาของงานวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีเนื้อหาในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน ทั้งนี้การระบุประเด็นปัญหาวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีการระบุประเด็น

ปัญหาวิจัย และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ของการวิจัยพบว่า งานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน โดยสมมติฐานการวิจัยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีการตั้งสมมติฐานการวิจัยคิดเป็นร้อยละ 57.10 และตอบใจที่วิจัยตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ในด้านพบว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระจะเกี่ยวกับเรื่องวิธีการสอนอ่านมากที่สุด รองลงมาคือสถานภาพส่วนบุคคล การส่งเสริม/รักษาการอ่าน และทักษะการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ลำนักเนตร (2553: 89) ที่ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยศึกษางานวิจัยระหว่างปี พ.ศ.2542-2549 ผลการสังเคราะห์พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นนวัตกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการอ่านมากที่สุด สำหรับตัวแปรตามพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรตาม รองลงมาคือความสามารถด้านการอ่านและความรู้ความเข้าใจด้านการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ ลำนักเนตร (2553: 89) ที่พบว่าวัตถุประสงค์ของการวิจัยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณษา หลังประเสริฐ (2550: 135-16) ที่ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ห่อภิมานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษา ผลการสังเคราะห์พบว่านวัตกรรมที่มีผลต่อขนาดอิทธิพลคือศักยภาพเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งอยู่ในค่าเฉลี่ยอิทธิพลอันดับที่สอง และสื่อการสอนที่มีลักษณะหลากหลายเพื่อช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน รวมไปถึงเทคนิคและกลวิธีที่เน้นการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านระดับตีความ

ด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 501 ขึ้นไป รองลงมาคือช่วง 31 – 100 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-30 รองลงมาช่วง 301-400 สอดคล้องกับงานวิจัยของ คัมภีรพจน์ สายเพชร (2551: บทคัดย่อ) ที่ค้นพบว่าประชากรส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 10-300 คน และขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ 10-150 คน สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย และพบว่าวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือวิธีการสุ่มอย่างง่าย สอดคล้องกับบุศยรินทร์ อาณาเขต (2551: บทคัดย่อ) โดยผลการวิจัยพบว่าวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือแบบสอบถามและแบบทดสอบ เมื่อพิจารณาตามการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือพบว่างานวิจัยด้านการอ่านส่วนใหญ่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้ง 4 ประเด็นคือ ความตรง ความเที่ยง ความง่ายและอำนาจจำแนก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ลำนักเนตร (2553: 89) ที่พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่เป็นแบบทดสอบ และการตรวจสอบคุณภาพด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2. การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่าน

2.1 การส่งเสริมและพัฒนารับรู้

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการส่งเสริมและพัฒนารับรู้พบว่าปัจจัยที่จะส่งเสริมการอ่านได้ดั่งนั้นเกิดมาจากครอบครัว เพื่อน และครูในการเอาใจใส่และชักจูงให้มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพจิตร สายจันทร์ (2548: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่าด้านสภาพแวดล้อมมีการส่งเสริมการอ่านจากครู โรงเรียนและกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ผลการสังเคราะห์ยังพบว่านักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความต้องการพัฒนาเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน โดยจัดให้มีกิจกรรมหลายๆ รูปแบบ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จัดเนื้อหาของกิจกรรมให้ตอบสนองความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญา วงษ์จำปา (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 พบว่า นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และเห็นว่าแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ประกอบด้วยกิจกรรมสาวขาวให้เพื่อนฟัง กิจกรรมแต่งจินตนาการด้วยนิทานเรใจ กิจกรรมสารานุกรมพหุขมโลกกว้าง กิจกรรมสัปดาห์คำไทย และกิจกรรมสุทธรรษาพาเพื่อนอ่าน ทั้งนี้วิธีการพัฒนาการรักการอ่าน พบว่าปัจจัยที่ทำให้มีนิสัยรักการอ่านคือวิธีพัฒนานิสัยรักการอ่านโดยอาศัยปัจจัยภายในตัวผู้อ่านคือ การกำหนดเป้าหมายของการอ่านอย่างมุ่งมั่นแน่วแน่ การเตือนตนเองอยู่ตลอดเวลา และการเลือกหนังสืออ่านที่ชอบ นอกจากนี้กิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่ส่วนใหญ่ปฏิบัติและได้ผลต่อการอ่านคือ 1) กิจกรรมการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก 2) กิจกรรมการเล่านิทาน 3) กิจกรรมภาษาไทย ภาษาอังกฤษวันละคำ 4) กิจกรรมการเล่าข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน 5) กิจกรรมยอดนักอ่าน 6) กิจกรรมการประกวดเพื่อส่งเสริมการอ่าน 7) กิจกรรมห้องสมุดเพื่อการเรียนการสอน และ 8) กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ผู้ปกครองจัดทำขึ้นที่บ้าน เช่น การอ่านหนังสือแบบอย่างแก่บุตรหลาน การซื้อหนังสือให้บุตรหลานอ่านที่บ้าน การกำหนดเวลาในการอ่านหนังสือ การสังเกตพฤติกรรมของบุตรหลานและรายงานให้ครูทราบเป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าวแล้วยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะส่งเสริมและพัฒนารับรู้ เช่น การเล่านิทาน การขีดหุ่น ค่ายการอ่าน ยอดนักอ่าน วางทุกงานอ่านทุกคน ห้องสมุดเคลื่อนที่ เกมตอบปัญหา อ่านเสียงตามสาย คลินิกตัวน้อย พี่ช่วยน้อง เล่าเรื่องจากภาพ ใต้วาที ยุวทูตความดี บอกกล่าวเล่าเรื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไข่มุก เหล่าสุนทร (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ฝ่ายมัธยม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้านจัดนิทรรศการและด้านบริการแนะนำการอ่านอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้การส่งเสริมและพัฒนารับรู้ให้กับนักเรียนแล้วการพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่านก็มีส่วนจำเป็นเช่นกัน และจากผลการวิจัยพบว่าการใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการและการจัดการ

ความรู้ทำให้ครูมีความรู้ด้านการอ่านมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนใจและเกิดทัศนคติที่ดี ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมการส่งเสริมการอ่าน และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญาฉัตร รุ่งสมกาย (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประสาธ อำเภอยะยี่น จังหวัดขอนแก่น พบว่าการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านโดยใช้กลยุทธ์การประชุมปฏิบัติการ การนิเทศ กำกับ และติดตาม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งครูและนักเรียน ในด้านพฤติกรรมของครูคือครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน นำไปสู่การจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมิง ไสยันต์ (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่านโรงเรียนบ้านนาอาจ อำเภอยะยี่น จังหวัดเลย พบว่าการพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่านนั้นใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการจัดการความรู้ ทำให้ครูมีความรู้ด้านการอ่านมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนใจและเกิดเจตคติที่ดี ผู้ปกครองมีส่วนร่วม เกิดเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น สำหรับห้องสมุดประชาชนจากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ที่มาใช้บริการที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความต้องการวิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ หนึ่งนิรามิข วรรณธรมย์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าแผนการจัดกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและพบว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

2.2 การพัฒนาทักษะการอ่าน

จากการสังเคราะห์การพัฒนาทักษะการอ่านส่วนใหญ่พบว่าเป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปพัฒนาทักษะการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นชุดกิจกรรม แบบฝึกเสริมทักษะ หรือนวัตกรรมอื่นๆ ทั้งนี้ผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่าการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยผลิตขึ้น เมื่อนำไปใช้พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน เช่น การใช้กิจกรรมเรียนปนเล่น มีทักษะด้านการอ่านของนักเรียนชั้น ป.4 คู่มือการอ่านออกเสียงส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย หรือชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับใจความส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีนวัตกรรมที่เกี่ยวกับหนังสือ นิทาน หนังสือพื้นบ้าน หนังสือประกอบภาพการ์ตูนเพื่อเสริมทักษะด้านการอ่าน การจัดการเรียนรู้แบบธรรมนุญการสอนพบว่าส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของนงนุช สามัญฤทธิ์ (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็ว สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านเร็วที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีสมรรถนะการอ่านเร็วขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของลดา บุตรนุญและคณะ (2546: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการทดลองการบริหารเชิงระบบด้านการสอนวิชาภาษาไทย การอ่านจับใจความ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเรียนเชิงระบบโดยใช้ชุดฝึกทักษะ 8 ชุด ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าการอ่านจับใจความตามคู่มือของครู

2.3 ความสามารถในการอ่าน

จากการสังเคราะห์ความสามารถในการอ่านส่วนใหญ่พบว่าสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านเนื่องจากเป็นผลจากการใช้นวัตกรรมเช่นกัน เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้สารโฆษณาที่ครูเลือกให้มีผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้มากขึ้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการสอนมีผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้มากขึ้น รวมไปถึงการจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความ ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อความได้มากขึ้นโดยเฉพาะการอ่าน นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่านวัตกรรมที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะต่าง ๆ ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน การพัฒนาความสามารถในการอ่าน สื่อที่ช่วยในการพัฒนาได้มากที่สุดคือสารสนเทศที่ได้รับจากการอ่านในอินเทอร์เน็ต หนังสือเรียน และการ์ตูนตามลำดับ โดยความถี่ในการอ่านเฉลี่ย 2-3 วันต่อครั้ง สำหรับประเภทและเนื้อหาที่สนใจอ่านนอกเหนือจากตำราพบว่า นิยมอ่านนิทาน สารคดี และนิยามตามลำดับ สำหรับกลุ่มนิทานจะชอบอ่านนิทานที่มีรูปภาพประกอบ กลุ่มสารคดีจะชอบอ่านสารคดีเกี่ยวกับสัตว์ และกลุ่มนิยามชอบอ่านนิยามพจนานุกรม สำหรับสถานที่อ่านชอบอ่านที่บ้าน ห้องสมุด และร้านเช่าหนังสือตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของลดดา บุตรอุยและคณะ (2546: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการทดลองการบริหารเชิงระบบด้านการสอนวิชาภาษาไทย การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเรียนเชิงระบบโดยใช้ชุดฝึกทักษะ 8 ชุด ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าการอ่านจับใจความตามคู่มือของครู

2.5 พฤติกรรมการอ่าน

จากการสังเคราะห์พฤติกรรมการอ่านส่วนใหญ่พบว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการอ่านมากกว่านักเรียนชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนงา ฤกษ์สง่า (2551: 90) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา โดยผลการวิจัยพบว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการอ่านมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้หนังสือที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านในชีวิตประจำวันได้แก่ หนังสือเรียน ใช้เวลาอ่านประมาณ 30 นาที – 1 ชั่วโมง และนักเรียนใช้เวลาในการอ่านหนังสืออื่นๆ น้อยกว่า 30 นาที นักเรียนส่วนใหญ่เข้าห้องสมุดสัปดาห์ละประมาณ 3-4 ครั้ง และส่วนใหญ่อ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของไพจิตต์ สายจันทร์ (2548: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือเรียน และใช้เวลาในการอ่าน 30 นาที – 1 ชั่วโมง นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือในห้องสมุด สอดคล้องกับงานวิจัยของเพลินพิศ เนติธรรมกุล (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาไม่ค่อยสนใจในเรื่องการอ่านมากนัก สำหรับสิ่งพิมพ์ที่

นักศึกษาสนใจอ่านมากที่สุดคือหนังสือพิมพ์ รองลงมาคือนิตยสารและตำราเรียน ใช้เวลาอ่านตำราเรียนวันละ 1-2 ชั่วโมง และพบว่าผู้หญิงจะสนใจอ่านตำรามากกว่าผู้ชาย สถานที่อ่านส่วนใหญ่จะเป็นบ้านหรือที่พัก รองลงมาคือห้องสมุด

สำหรับการใช้ห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าประกอบการเรียน นักเรียนยังมีพฤติกรรมการอ่านหนังสืออยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามเขตพื้นที่ โดยพิจารณาในเขต กทม. พบว่าเด็กในเขต กทม. ส่วนใหญ่อ่านหนังสือวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดี พฤติกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นเพศหญิง ส่วนใหญ่อ่านในระดับกลาง โดยอ่านบางหน้าละเอียด ทีเหลืออ่านผ่าน ๆ ใช้เวลาในการอ่าน 1-2 วัน นิตยสารที่อ่านและช้อป่อยที่สุดคือนิตยสาร Cheeze สาเหตุที่ช้อป่อยนิตยสารมาอ่านเพราะมีการอัพเดทแฟชั่นใหม่ๆ เครื่องสำอาง สำหรับนิตยสารสำหรับผู้หญิงที่ให้ความสนใจอันดับแรกคือนิตยสารแพรว และพบว่าวิถีชีวิตมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมในการอ่านนิตยสาร อย่างไรก็ตามในงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของเด็กอายุ 12-15 นิยมอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแนวสืบสวนมากที่สุด สำหรับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกิดจากเจตคติการอ่าน สภาพส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองและกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านจากห้องสมุดโรงเรียน สำหรับพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 30 อ่านวันเว้นวันหรือสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรพร ดิวัน (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องวิถีชีวิตและพฤติกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นเพศหญิง ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการอ่านนิตยสารวัยรุ่นเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง โดยอ่านบางหน้าอย่างละเอียดทีเหลืออ่านแบบผ่านๆ และใช้เวลาในการอ่าน 1-2 วัน นิตยสารผู้หญิงฉบับล่าสุดที่อ่านส่วนใหญ่คือนิตยสาร I Like ส่วนใหญ่จะอ่านที่บ้าน

2.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

จากการสังเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านที่สำคัญมากที่สุดคือ ครอบครัว และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีผลทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมทางบ้าน และทัศนคติต่อการอ่าน ส่งผลต่อการอ่านอย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยหลายเรื่องที่มีผลสรุปเดียวกันว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนรักการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุด แหล่งความรู้และสื่อต่างๆ ทั้งภายในและนอกสถานศึกษาได้ดีขึ้น ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยของผู้อ่านในกรุงเทพมหานครด้านการอ่านหนังสือพิมพ์พบว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้อ่านในกรุงเทพมหานครอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์มากที่สุดคือผลประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับ ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์มาแล้วเป็นระยะเวลา 1-2 ปี เฉลี่ยอ่าน 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และช่วงที่อ่านมากที่สุดคือเวลา 06.00 – 12.00 น. เวลาที่ใช้ในการอ่าน 15-30 นาที สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ รอดแก้ว (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องตัวแปรที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนสถาบันราชภัฏสกลนคร ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่พยากรณ์นิสัยรักการอ่านได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สภาพแวดล้อมทางบ้าน และทัศนคติต่อ

การอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของนิลเนตร นิลประดิษฐ์ (2549: 2549) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมคือปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนคือปัจจัยด้านโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของแพนเดียน (Pandian, 2000) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่ามีเพียงปัจจัยแทรกแซงเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อนิสัยการอ่าน ส่วนปัจจัยภูมิหลังส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านปัจจัยทางบ้าน ปัจจัยทางโรงเรียนและปัจจัยแทรกแซงต่อนิสัยการอ่าน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ต้นสังกัดควรบรรจุการส่งเสริมและการพัฒนาการอ่านไว้ในนโยบาย พันธกิจ ของสถานศึกษา/หน่วยงาน และบรรจุเป็นวาระแห่งชาติ เนื่องจากการอ่านเป็นการสร้างเสริมภูมิปัญญาและเป็นเครื่องมือสำคัญในการขยายความรู้ ทั้งนี้การอ่านถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้และความเข้าใจ
2. ส่งเสริมให้คนไทยมีพฤติกรรมและนิสัยรักการอ่าน ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ปลูกฝังและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่าน
3. นำนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยทางด้านการอ่านมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและความสามารถในการอ่านอย่างจริงจังในสถานศึกษา
4. ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายรับทราบและตระหนักถึงวิกฤติของการอ่านในปัจจุบัน รวมไปถึงผลกระทบที่เกิดจากการไม่อ่านหนังสือของคนไทย
5. ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านและการกำหนดมาตรการจูงใจในการอ่าน
6. พัฒนาระดับความสามารถในการอ่านของประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายให้อ่านออก เขียนได้ผ่านกระบวนการปฏิรูปการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
7. ส่งเสริมให้มีการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการอ่าน โดยให้การสนับสนุนการพัฒนาแหล่งการอ่านให้หลากหลาย รวมทั้งมีความพร้อมในด้านสื่ออุปกรณ์ที่สนับสนุนการอ่าน
8. ส่งเสริมให้มีเครือข่ายการอ่านในแหล่งชุมชนอาจจะจัดให้มีอาสาสมัครส่งเสริมการอ่านในระดับชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ทั้งนี้อาจลงไปถึงระดับครอบครัว
9. จากการที่กรุงเทพมหานครประกาศไว้ว่าจะเป็นมหานครแห่งการอ่านของโลกในปี 2013 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะกระตุ้นบรรยากาศการอ่านและการเขียนของประเทศไทยนั้น หากสามารถดำเนินการได้ทุกจังหวัดจะทำให้ทั้งประเทศเป็นประเทศแห่งการอ่านในอนาคต

10. จากปัญหาที่พบของห้องสมุดประชาชนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านคือผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อย งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมน้อย ดังนั้นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกห้องสมุด เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ด้วยตนเองของประชาชน

11. จากผลการวิจัยที่พบว่าห้องสมุดประชาชนมีการวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีการปฏิบัติตามแผนและการประเมินกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยนั้น ส่วนกลางหรือผู้ที่รับผิดชอบดูแลควรมีการนิเทศ กำกับ และติดตามการดำเนินงานในการส่งเสริมการอ่านอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีการรายงานต่อสาธารณชน และผู้บังคับบัญชาในระดับชั้นขึ้นไป

12. การบริหารจัดการภายในของห้องสมุดควรคำนึงถึงการให้บริการการส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชนได้เป็นอย่างดี พัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงกับแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ สำหรับให้บริการในห้องสมุดประชาชน

13. ระดมทรัพยากรและความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานส่งเสริมการอ่าน รวมไปถึงให้บริการเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ แก่ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ และสนับสนุนสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ อาทิ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี ให้กับแหล่งเรียนรู้ชุมชนทุกแห่งเพื่อพัฒนาประชาชนในชุมชนให้เป็นนักอ่านยุคใหม่

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การสังเคราะห์งานวิจัยทางด้านการอ่านเชิงลึกมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ไม่ได้จัดกลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์ห่อภิมาณเพื่อศึกษาว่ามีตัวแปรในด้านความสัมพันธ์และอิทธิพลของตัวแปรได้ ดังนั้นควรศึกษาวิจัยโดยจัดกลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาเดียวกันเพื่อทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณงานวิจัยต่อไป

2. จากการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ พบว่ายังมีการศึกษาความพึงพอใจในการอ่าน และปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านเป็นจำนวนน้อย จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยเฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการอ่าน

3. ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทั้ง 5 ด้านคือการส่งเสริมและพัฒนารับรู้ การพัฒนาทักษะการอ่าน ความสามารถในการอ่าน พฤติกรรมการอ่าน และปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน

4. ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจในการอ่านของคนไทย กลุ่มเป้าหมาย หรืออาจจะศึกษาในลักษณะของ Causal Model ของการเสริมสร้างพลังอำนาจในการอ่าน

5. ในการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของสถานศึกษาในระบบ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสถานศึกษานอกระบบหรือตาม อัยาศัย เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ครอบคลุมกับทุกวัยทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

กรรณิการ์ สำนักเนตร. การสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เชียงใหม่ เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553.

กรมการศึกษานอกโรงเรียน. แนวทางการปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยี

ทางการศึกษา, 2545.

ไข่มุก เหล่าสุนทร. ความต้องการในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ฝ่ายมัธยม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550.

คัมภีรพจน์ สายเพชร. การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนระหว่างการใช้วัตกรรมการสอนปกติโดยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาน. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ราชภัฏอุบลราชธานี. 2551.

จินตนา ช่วยพันธุ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนคำภาษาไทยและความพึงพอใจ

ในการเรียนระหว่างการสอนแบบแจกลูกสะกดคำกับการสอนเป็นคำของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนระดมวิทยานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา

เขต 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. 2552.

จินตนา ไบกาซูยี. หนังสือกับการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. 2547.

จิตรลดา ไมตรีจิต. การศึกษานิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางพลัด

กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.

จารุพร สาธินีย์. การวิเคราะห์อภิมานงานวิจัยปัจจัยเชิงผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของ

พยาบาลวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการพยาบาล

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2551.

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผล

การศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา : ภาควิชาการประเมินและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2549.

ฉวีลักษณ์ บุญยุกาญจน. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2547.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ, 2542.

ชญาฉัตร รุ่งสมกาย. การพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์

ประสาธ อำเภอยะยี่น จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ

บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ,2552.

ชัชวาล ใจเดียว. การบริหารโครงการส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี

เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุบลราชธานี, 2548.

ชัยยงค์ วั่งวงศ์ทอง. สองทศวรรษแห่งการวิจัยของภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒ : การสังเคราะห์งานวิจัยบัณฑิตศึกษา ปี พ.ศ.2521-2540. วิทยานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.

ดวงพร พวงเพ็ชร์. การส่งเสริมการอ่านจากครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน

สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์และ

สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541.

ธัญชิตา รัตนารธรรม. การส่งเสริมกิจกรรมการอ่านดีเด่นของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลการจัด

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านดีเด่น เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่, 2548.

ธวัชรัตน์ วินิตวัฒน์คุณ. การวิเคราะห์งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างปี พ.ศ.2537-2549. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2551.

ธีรพร ดีวัน. วิถีชีวิตและพฤติกรรมกรรมการอ่านนิตยสารของวัยรุ่นเพศหญิง. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2552.

นาตยา บุญเรือง. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์
อภิमान. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

นิตา ชูโต. การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : แมทส์ปอยท์, 2545.

นิลเนตร นิลประดิษฐ์. การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุนิสัยการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

นงคราญ ยาสมุทร. การใช้กิจกรรมการเรียนปนเล่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านด้ายเทพกาญจนาอุปถัมภ์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. 2549.

นงนุช สามัญฤทธิ์. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็ว สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาล
นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์, 2551.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. การวิเคราะห์อภิमान วารสารนุกรมศึกษาศาสตร์, 2530.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. การวิเคราะห์อภิมาน MATA-ANALYSIS. กรุงเทพฯ:ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2542.

นงลักษณ์ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวานิช. การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิมาน

และการวิเคราะห์เนื้อหา. วิธีวิทยาการวิจัย, 2542.

นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิมาน

และการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2541.

นรคิด อาทิเวช. กระบวนการบริหารที่ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 1.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2551.

บุญตา นันทะกุล. การศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านระหว่างนักเรียนที่มีสภาพแวดล้อม

ทางสังคมและจิตลักษณะต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2546.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล. 2540.

บุศยรินทร์ อาณาเขต. การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้

คณิตศาสตร์ โดยวิธีวิเคราะห์อภิมาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและ

ประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2551.

เบญจวรรณ รอดแก้ว. การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนสถาบันราชภัฏสกลนคร.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2545.

ปิยะฉัตร ฉ่ำชื่น. การวิเคราะห์อภิมานงานวิจัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานของพยาบาล.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ปรียา พิมพ์ภาภรณ์. การพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนวิชาวิถีไทย เรื่องประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
จังหวัดนครสวรรค์ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2543.

พเยาว์ อุปวันดี. การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
โดยวิธีวิเคราะห์อภิमान. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2545.

ไพจิตรต์ สายจันทร์. ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัด
เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 2548.

ไพพรรณ อินทนิล. การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.

เพลินพิศ เนติธรรมกุล. การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม ไทย-จีน ศึกษากรณีชุมชนบ้านปากกะแต
อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ศูนย์ข้อมูลการวิจัย สภาวิจัยแห่งชาติ สืบค้น
22 กันยายน 2555 http://www.riclib.nrct.go.th/bookdetail.php?book_id=207107

ยุวิลักษณ์ แสงโทโพ. การสังเคราะห์วิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนคณิตศาสตร์ โดยการวิเคราะห์อภิमान. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.

เยาวลักษณ์ สาระโน. การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่าน จับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาเขียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2550.

รัชดาวรรณ คำปลิว. การวิเคราะห์อภิमानงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ ระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม, 2552.

รังสรรค์ ปัทมะรางกุล. การบริหารงานห้องสมุดในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน

วัดลำด้อยต้ง สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา

การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2549.

ลดา บุตรนุ้ย และคณะ. การทดลองการบริหารเชิงระบบด้านการสอนวิชาภาษาไทย การอ่านจับใจความ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สถาบันราชภัฏเพชรบุรี, 2546.

วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

ศุภวรรณ มองเพชร. ผลของการเรียนการสอนด้วยกลวิธีสแกนแอนดร์น ที่มีต่อความสามารถในการ

อ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ศิริยุภา พูลสุวรรณ. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ, 2541.

ศิริยศ คารวะบัญชา. การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนบ้านสลักไถ อำเภอสองเนิน

จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ

บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

ศิริศักดิ์ เอื้อสามาลย์. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.

2539-2543. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2548.

สมิง ไสยันต์. การพัฒนาบุคลากรด้านการส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนบ้านนายาง อำเภอกุกระดิง จังหวัด

เลย. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม , 2553.

สายทิพย์ ยะฟู. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่

2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2545.

สุนันทา สายคง. **การใช้นิทานพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศพัฒนาการอ่านในใจสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในตำบลกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.**

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

สุพรรณษา หลังประเสริฐ. **การวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยด้านนวัตกรรมการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา กรุงเทพฯ :**
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์. **การวิเคราะห์ข้อทดสอบแบบอัตนัยรายข้อ. วารสารภาษาปริทัศน์ สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.**

สุภางค์ จันทวานิช. **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.**

สุมิตรา อังวัฒนกุล. **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.**

สุนันทา ฤกษ์สง่า. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(จิตวิทยาพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2551.**

สุไร พงษ์ทองเจริญ. **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2542.**

สมเกียรติ แซ่เต็ง. **ผลของการใช้การวิจัยก่อนรูปในการพัฒนานิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.**

สมพร มั่นตะสูตร. **การอ่านตีความ. เพชรบูรณ์ : วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์, 2542.**

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **ยุทธศาสตร์การบริหารการศึกษาเพื่อปฏิรูปการศึกษาตาม
พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549.**

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร ปี 2551. สืบค้น 20 กันยายน 2555.

<http://www.nso.go.th>.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2546.

สำราญ มีแจ้ง. การสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียน วิธีการสอน และรูปแบบการเรียน

การสอนที่ส่งกระบวนการเรียนรู้ที่ยั่งยืนของเด็กไทย วิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษา

พ.ศ.2533-2541. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2542.

หนึ่งนิรามิข วรรณมรย์. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดประชาชนในเขตภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์

และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

อันธิกา วงษ์จำปา. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วง

ชั้นปีที่ 2.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร, 2549.

อุกฤษฏ์ นาจำปา. การสังเคราะห์งานวิจัยความต้องการเพิ่มสมรรถภาพการสอนวิทยาศาสตร์ของครู

วิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาด้วยวิธีการสังเคราะห์แบบเมตต้า.

วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม, 2545.

อุดมศักดิ์ พลอยบุตร. ส่งเสริมความรัก..การอ่าน. วิชาการ (มิถุนายน 2545) เอกสารประกอบการประชุม

ชี้แจงผู้ประเมินภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

อุทุมพร จามรมาน. การสังเคราะห์งานวิจัย : เชิงปริมาณเน้นวิธีวิเคราะห์เมตต้า. กรุงเทพฯ :

พินิจพับลิชชิง, 2531.

Berelson, B., **Content Analysis in Communication Research**. The Free Press, Glencoe, Illinois, 1952.

Blair, Tuner and Schaudt, **Reading & Writing Quarterly: Overcoming Learning Difficulties**. 1992

Chin, Joseph Meng-Chun. Meta-analysis of transformational school leadership effects on school outcomes in Taiwan and the USA. Retrieved September 12, 2013, from <http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/detailmini.jsp>.

Dallmann, M., Rouch, L.R., and Char, L.Y.C. **The Teaching of Reading**. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1978.

Fusaro, Joseph A. A Meta-Analysis of the Effect of Sentence-combining on Reading Comprehension. **Reading Improvement**. 2007

Robert M. Gagne. **The Conditions of Learning**. New York : Holt Rinehart & Winston. 1970.

Glass, McGraw and Smith. **Meta-analytic Procedures for Social Research**. U.S.A.: Sage Publication Beverly Hills C.A., 1981.

Goodman Kenneth S. **Reading Process and Program Illinois**. National Council of Teachers in English, 1971.

Harris, Ben M.. In – service Education. Englewood Cliffs : Prentice – Hall. 1970

Janis L. Irving. **Decision making : A Psychological Analysis of Conflict Choice and Commitment**. New York : Free Press, 1965.

Jeffrey L. Whitten. **System Analysis and Design for the global enterprise**. United States of America : McGraw-Hill. 2007.

Leu, Donald J. and Kinzer. **Effective Reading Instruction, K-8** Jersey : A Simon & Schuster Company, 1995.

Newman, Susan B. **The Home Environment and Fifth Grade Student Leisure Reading.**
The Elementary School Journal. 1986

Ogunrombi, S.A., and Adio, G. Factors affecting the reading habits of secondary school students. **Library Review.** 1995.

Pandian, A. A study on relationship behavior among multi-ethnic. Multi-lingual malysian students. **Ultibase Articles.** 2000

Smith, Richard J. and Johnson, Date. **Teaching Children to Read New York: Addison – Wesley Publishing.** 1976.

Steltenkamp, Charles Joseph. **Habits Attitudes and Experiences : A Study of Seconarcy Students' Reading.** Master's Thesis. Michigan : Michigan State University, 1992.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ (ภาษาไทย) : อาจารย์ ดร. ดวงใจ ชนะสิทธิ์
 (ภาษาอังกฤษ) Miss.Duangjai Chanasit
 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
 โทร. 081-9048241 โทรสาร 034-261064

ประสบการณ์ด้านการวิจัย

- การพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงกับการประกันคุณภาพบัณฑิตในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2555 (หัวหน้าโครงการ)
- การบริหารความเสี่ยงด้านการจัดการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 2555 (ผู้ร่วมวิจัย)
- กลยุทธ์การจัดการความรู้ของครูในการใช้สื่อการสอนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2 ปี 2554 (หัวหน้าโครงการ)
- โครงการพัฒนาระบบบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด 2552 (ผู้ร่วมวิจัย)
- การประเมินแนวทางการแก้ไขฟื้นฟูและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ถูกคุมประพฤติ กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม 2551 (ผู้ร่วมวิจัย)
- โครงการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประเมินภายนอกโดยสถานศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) 2547 (หัวหน้าโครงการ)
- การสังเคราะห์รายงานผลการประเมินภายนอกสถานศึกษานำร่อง 218 แห่ง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) 2547 (หัวหน้าโครงการ)
- โครงการประเมินประสิทธิภาพโครงการความร่วมมือระหว่าง ปปส. กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องสารเสพติดในสถานศึกษา 2546 (ผู้ช่วยวิจัย)
- โครงการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณแผ่นดิน กระทรวงสาธารณสุข 2544 (ผู้ร่วมวิจัย)